Digitized by Google

Digitized by Google

10. 3. 20

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

DECRETA
SACRÆ RITUUM
CONGREGATIONIS.

Digitized by Google

DECRETA
SACRÆ RITUUM
CONGREGATIONIS

IN LUCEM PRIMUM EDITA A P. D.

BARTHOLOMÆO GAVANTO

EX CLER. REGULARIBUS S. PAULI

DEINDE A P. D.

CAJETANO MARIA MERATO

EX CLERICIS REGULARIBUS

EJUSDEM S. R. C. CONSULTORE

Nedum adaucta ex huc uſque emanatis, ſed & cum Regeſtis collata.

Omnia in duas Partes diſtributa, ac in Titulos & Materias.

SECUNDA EDITIO EMENDATIOR

NOVISSIMISQUE DECRETIS IN CALCE LOCUPLETATA, QUÆ POST EDITAM A MERATO UTRAMQUE DECRETORUM SERIEM, USQUE IN PRÆSENS AB EADEM S. R. C. EMANARUNT.

FLORENTIÆ MDCCLIII.
Ex Typographio PETRI CAJET. VIVIANI.

CUM APPROBATIONE.

AUDI ISRAEL CÆREMONIAS, ATQUE JUDICIA, QUÆ EGO LOQUOR AURIBUS VESTRIS HODIE: DISCITE EA, ET OPERE COMPLETE.

Deuter. Cap. 4. 1.

Digitized by Google

ECCLESIASTICO

LECTORI

AUCTOR.

QUÆ, & quanta ſemper fuit cura, ac ſtudium in Eccleſia circa res Divinas pertractandas, præcipuè verò ſacroſancti incruenti Sacrificii Myſterium, ac Divinum Officium, facilè tibi erit cognoſcere, ſi ſacram hiſtoriam de Summorum Pontificum vita, ac de Conciliis perlegeris, præcipuè Leonis Magni, Ge-

laſii, Gregorii Magni, Innocentii III., Pii V., & Clementis VIII.; & ex Conciliis Tridentinum, quod Conciliorum omnium ſumma meritò dicitur, cuiuſque ſtudium præcipuum fuit in perficiendis dignis Sanctuarii Miniſtris. At præ omnibus ſumma laude dignum dices Sixtum V., ſi oculos fixeris in Conſtitutionem, ex ejus ſeptuageſimam quartam, quâ inſtituit quindecim Congregationes, ex quibus quintum locum habet illa, quæ in materia, circa quam verſari debet, dicitur Sacra Rituum Congregatio; cui quidem, & quinque Cardinalibus eam conſtituentibus, ut ex eadem Conſtitutione, *hæc præcipue cura incumbere debeat, ut veteres Ritus Sacri ubivis locorum in omnibus Urbis, Orbiſque Eccleſiis, etiam in Capella Pontificia, in Miſſis, Divinis Officiis, Sacramentorum admiſtratione, ceteriſque ad Divinum cultum pertinentibus, a quibuſvis perſonis diligenter obſerventur; Cæremoniæ, ſi* exo-

Digitized by Google

exoluerint, reſtituantur, ſi depravatæ fuerint, reformentur; libros de Sacris Ritibus, & Cæremoniis, in primis Pontificale, Rituale, Cæremoniale, prout opus fuerit, reforment, & emendent . . . . controverſias de præcedentia in Proceſſionibus, aut alibi, ceteraſque in huiuſmodi Sacris Ritibus, & Cæremoniis incidentes difficultates, cognoſcant, ſummariè terminent, & componant : In eadem Conſtitutione demandavit Summus Pontifex eidem Congregationi ſelectionem doctorum Virorum, qui ſub nomine Conſultorum quantum luminis, ac dignitatis per ſua ſtudia contulerint, experientia demonſtrat; & licet omnes dici debeant ſummi, qui huc uſque tantæ Congregationi nomen dederunt, duos ſolum tibi proferam Sapientiſſimos, & Clariſſimos Viros, Bartholomæum Gavantum ex Clericis Regularibus Sancti Pauli, & Cajetanum Mariam Meratum ex Clericis Regularibus; quorum pri-

mus magnam provinciam aggreſſus, omnium admirationem ſibi acquiſivit ſuis Commentariis in Rubricas, ac Collectione Decretorum, ad ſuum uſque tempus emanatorum a S. R. C., cui a Conſiliis erat: Secundus verò, licèt ſe prælaudato Viro imparem dicat in ſuis Additionibus ad prædicta Commentaria, omnibus tamen numeris eum æqualem cognoſces, & utiliorem, ſi hujuſmodi Additiones legeris. Hujus labore uſus, multa jam pridem in meam privatam, aliorumque Religionis meæ Scholarum Piarum utilitatem contuli, quæ ceteris etiam, qui Sacris ſunt initati, utilia, & grata eſſe poſſe quum viderem, publici ea juris facere, atque omnibus jam demum exhibere conſtitui. Ex his habe nunc primùm, Eccleſiaſtice Lector, Catalogum omnium Decretorum, huc uſque a prædicta S. R. C. emanatorum, exſcriptum qua potui diligentia, & fide

ex

ex eo, quem prælaudatus Meratus in ſuo Opere Romæ typis dedit proximis præteritis annis, poſtquam ipſa Decreta contulerat cum Regeſtis ejuſdem Sacræ Congregationis: hac tantum variatione, quod eadem ſub diverſis Titulis videbis, juxta diverſas materias, de quibus agunt, demptis illis, quæ dicuntur municipalia, ex quibus non poteſt deduci regula generalis; & iis, quæ uniformia, ac ſuper eadem re erant, brevitatis, cui conſulendum, gratiâ, ſolummodo indicatis. Quibus omnibus in hac ſecunda Editione, quam emendatiorem pro viribus reddidi, noviſſima Decreta acceſſere, ex relatis S. R. C. Regeſtis authenticè excerpta, quæ poſt editum, ut ſupra, Merati Catalogum, uſque ad labentis anni 1742. finem a Sacra eadem Congregatione emanarunt, quæque in præſentis Collectionis calce, temporum ordine ſervato, quibus ſancita fuerunt, adjeci. Nec

omit-

omittendum monitum exiſtimo ad cavendam quorumdam opinionem, qui hujuſmodi Decreta minoris habent, quam par eſt; cum Urſaya tom. I. pag. 1. diſcept. 1. num. 7 doceat, in concurſu alicujus Decreti Sacræ Congregationis, ac ſententiæ Auctoris alicujus contrarium ſentientis, præferendum eſſe tali ſententiæ Decretum; quæ doctrina innititur verbis Bullæ Sixti V. ſuperius relatis. In omnibus demum ſicuti vera, ac perfecta Divinorum Officiorum celebrandorum ratio continetur, ſæpe ſic eadem perlege, ac diligenter attende; ut D. O. M., cuius es Miniſter, perfectiùs inſervire, majoremque Illi, pleniori Sacrorum Rituum obſervantia, honorem, & laudem afferre valeas.

PARS PRIMA

CONTINENS

DECRETA

QUÆ AD RUBRICAS MISSALIS ALIASQUE FUNCTIONES PERTINENT.

ABBAS.

ABbas ſemel benedictus cum uſu bireti, ſi transferatur ad aliam Abbatiam cum uſu mitræ, non indiget alia benedictione, ſed poteſt per ſe ipſum mitram capere. S. R. C. 25. Februarii 1606.

Ab-

Digitized by Google

Abbates, & alii Prælati Regulares, non poſſunt benedicere Paramenta Eccleſiarum non ſibi ſubjectarum. S. R. C. 24. Auguſti 1609.

Abbas, licèt habeat uſum Mitræ, & Baculi, & ſolemniter populo benedicere poſſit, privatam tamen benedictionem more Epiſcoporum per vias minimè dare poteſt. S. R. C. 24. Auguſti 1609.

Abbates, quando ſunt plures in eodem loco, & habent Clerum diſtinctum, debent in Proceſſionibus incedere unuſquiſque cum ſuo Clero, & in ſuo loco. S. R. C. 19. Januarii 1613.

Abbates non ſunt aſſociandi a ſua domo, nec excipiendi, cum ad Pontificaliter celebrandum accedunt. S. R. C. 11. Decembris 1613.

Præſente Epiſcopo Diœceſano, ſedebit Abbas in loco ſuæ jurisdictionis vel apud Epiſcopum in ſede Camerali abſque ornatu, & ſuo gradu, vel in conſpectu Epiſcopi ex alia parte in loco inferiori, cum uno parvo gradu non excedente dimidium palmi. S. R. C. 18. Martii 1617.

Privilegium conceſſum ab Alexandro II. Abbatibus Monaſterii Cavenſis Congregationis Caſinenſium celebrandi Pontificaliter in Exequiis Nobilium virorum, non

ex

extenditur ad alia Monaſteria ejusdem Congregationis, neque comprehenditur in reſtrictione uſus Pontificalium, quæ habetur § 5. Decreti generalis 27. Septemb. 1659. pro tribus diebus tantum de præcepto quolibet anno. Ex Decr. S. R. C. 12. Junii 1660. ab Alexandro VII. 20. Julii approbato.

Abbates Congregationis Caſinenſium Divina peracturi, in acceſſu, & receſſu, non obſtante prohibitione in §. 6. Decreti generalis 27. Septembris 1659. expreſſa, ab immemorabili tempore poſſunt aſſociari more Epiſcoporum, modo non extra, ſed intra ſepta Monaſterii ſe ſe ad Eccleſiam conferant. Ex Decr. S. R. C. 12. Junii 1660. ab Alexandro VII. approbato 20. Julii.

Abbatibus Congregationis Caſinenſis, licèt in §. 7. Decreti generalis 27. Septemb. 1659. taxatus fuerit numerus Miniſtrorum inferiorum, conceduntur tamen alii quatuor Miniſtri cotta induti. Ex Decr. S. R. C. 12. Junii 1660. ab Alexandro VII. 20. Julii approbato.

Abbates Congregationis Caſinenſium, non obſtante prohibitione mitræ pretioſæ, facta §. 8. Decreti generalis 27. Septembris 1659., debent ſervare diſpoſitionem Capitis *Ut Apoſtolicæ* de privilegiis. Ex Decr. S. R. C.

S. R. C. 12. Julii 1660. ab Alexandro VII. 20. Junii approbato.

Abbates Congregationis Caſinenſium poſſunt uti mitrâ, & aliis inſignibus Pontificalibus in actu Ordinationum, & Benedictionum cum Oleo ſancto, non obſtante, quod uſus mitræ, & aliorum inſignium Pontificalium in §. 17. Decreti generalis 27. Septemb. 1659. fuerit prohibitus. Ex Decret. S. R. C. 12. Junii 1660., ab Alexandro VII. 20. Julii approbato.

Abbatibus pontificaliter indutis, uti coabſolventibus, juxta Decretum 12. Julii 1727. debetur præcedentia ſuper Canonicos Cathedralis in Proceſſionibus funerum. Item Abbates Pontificaliter induti, invitati pro Aſſiſtentia in ſolemnibus Veſperis, Proceſſione, & Miſſa, debent ſedere in loco decenti ſeparatim a Canonicis in choro poſt Epiſcopos. Pariter Abbatibus Pontificaliter indutis, & genua flectentibus in actu receptionis, & reſtitutionis Sacrarum Reliquiarum, quæ per eosdem in Proceſſione deferuntur, debet permitti uſus ejuſdem pulvini, quo in eodem actu utuntur tam Archiepiſcopi, quam Epiſcopi Suffraganei; & in Proceſſionibus ſecum ducere poſſunt duos tantum Clericos, ſeu Monachos cotta indutos, in utroque latere aſſiſten-

ſtentes pro ſervitio, & uſu mitræ, & baculi Paſtoralis. S. R. C. 24. Novemb. 1731.

Vide Prælatus.

ABSOLUTIO.

IN Exequiis poſt Abſolutionem, quæ fit ſuper cadaver in die obitus, vel ſupra tumulum in die Anniverſario, dicto ultimo ℣. *Requieſcant in pace*, ſubiungi debet *Anima ejus, & animæ omnium Fidelium Defunctorum, per miſericordiam Dei requieſcant in pace;* ſed ſuper lecticam, ſeu caſtrum doloris in Commemoratione omnium Fidelium defunctorum nihil eſt ſuperaddendum. S. R. C. 2. Decemb. 1654. *Hoc Decretum quo ad ſecundam partem habet locum quoties celetur Officium pro omnibus Defunctis.*

Abſolutio ſolemnis cum aſſiſtentia quatuor Dignitatum, vel Canonicorum ultra Celebrantem in Anniverſario alicuius Epiſcopi non debet fieri, quia obſtant Rubricæ Pontificalis Romani. S. R. C. 14. Nov. 1654.

In depoſitione defunctorum in verbis illis, *non intres in judicium cum ſervo tuo*, quando eſt mulier, aut plures ſunt defuncti, non poſſunt *ſervo tuo*, mutari in verba *ſerva tua*, abſque ſacræ Rubricæ læſione, & ſervandum eſt Rituale. S. R. C. 31. Auguſti 1697.

In

In Abſolutione in die Commemorationis omnium Fidelium defunctorum non eſt dicenda tota concluſio in Oratione. S. R. C. 5. Julii 1698.

Vide Dignitates. Exequiæ. Officium defunctorum. Miſſa defunctorum.

ALLELUJA.

IN Expoſitione, & Depoſitione SS. Sacramenti, etiam cauſa devotionis, non eſt addendum Alleluja ad verſiculum *Panem de Cælo*. S. R. C. 5. Julii 1698. *Hoc Decretum non comprehendit tempus Paſchale, & octavam Corporis Chriſti; tunc enim addendum eſt Alleluja.*

ALTARE.

ALtare portatile ligneum cum Ara lapidea permitti debet, non obſtante Conſtitutione Synodali, dummodo habeat ſolitum Reliquiarum repoſitorium, juxta reformationem Rubricarum Miſſalis Romani. S. R. C. 10. Novemb. 1612.

In altari pro certis diebus privilegiato non poteſt dici Miſſa de Requiem in Feſto duplici de præcepto, neque in die Dominico. S. R. C. 24. Aprilis 1627.

Non licet in altari privilegiato dicere Miſſam de Requiem in diebus, quibus oc-

cur-

curri Feſtum primæ, vel ſecundæ claſſis, non obſtante conſuetudine immemorabili, S. R. C. 25. Septemb. 1649.

Habens Indultum a Sede Apoſtolica erigendi Oratorium privatum in propria domo, ſi quis voluerit ibi ædificare Altare ligneum, non indiget facultate Apoſtolica, dummodo Altare ligneum cum ſacro lapide parieti colligatum, amovibile non ſit, & Altaris portatilis imaginem non præſeferat. S. R. C. 3. Decemb. 1661.

In Eccleſiis permittuntur Altaria tantum antiqua, ſanctis veteris Teſtamenti Prophetis dicata. S R. C. 3. Auguſti 1661.

Intuitu alicujus Altaris privilegiati in aliqua Eccleſia, non licet exponere tabellam ſuper januam ipſius Eccleſiæ, cum inſcriptione: *Indulgenza per li Morti*; ſed tantum ſuper Altari ipſo privilegiato conſuetis verbis: *Altare Privilegiatum pro Defunctis*. S. R. C. 13. Auguſti 1657.

Si Altare non habeat planitiem, ſed multos gradus, vel ſi ipſam haberet nimis latam, debet in eo apponi prædella, quæ dividat Altare a planitie, ut Sacerdos incipiat Miſſam ante ipſam prædellam. S. R. C. 16. Junii 1683.

Quoad Altare portatile, licentiæ, ſeu privilegia conceſſa nonnullis Regularibus

in Capite: *In his* de privilegiis, & per aliquos Summos Pontifices aliis Regularibus communicata, utendi dicto Altari portatili, in eoque celebrandi abſque Ordinariorum licentia in locis, in quibus degunt, omnino revocata ſunt per Sacrum Concilium Tridentinnm; & propterea iisdem Regularibus prohibetur, ne illis utantur; ac mandatur Epiſcopis, aliiſque Locorum Ordinariis, ut contra quoſcumque contravenientes, quamvis Regulares, procedant, etiam tamquam Sedis Apoſtolicæ delegati, ad pœnas præſcriptas per idem Sacrum Concilium in Decreto Seſſ. 22. Cap. unico, uſque ad cenſuras latæ ſententiæ; tributa etiam iisdem facultate per hoc Decretum ita procedendi, perinde ac ſi per Sanctа Sedem ſpecialiter conceſſa fuiſſet. Eadem S. R. C. 15. Decemb. 1703., approbante, & mandante eodem Clemente XI.

Super Altare, in quo eſt expoſitum SS. Euchariſtiæ Sacramentum, Crux de more collocari debet cum Imagine Crucifixi appoſita. S. R. C. 14. Maii 1707 *Intelligitur tempore Miſſæ, quæ in eo Altari cantatur.*

In Altari, ſub quo ſunt ſepulta cadavera mortuorum, non poteſt celebrari. S. R. C. 13. Junii 1629.

Quando Altare fuit conſecratum ad modum

dum Altaris fixi, cum ſacris Sigillis, & Unctionibus inter ſtipitem, & Altare, ſi motus fuerit lapis ſuperior, qui format menſam Altaris, a ſuo ſtipite, tunc execratur Altare; ſi vero fuit conſecratum ad modum Altaris portatilis, non execratur in quavis remotione, ſed tantum quando frangitur ſepulcrum Reliquiarum. S. R. C. 21. Januarii 1710.

Vide Epiſcopus. Thurificatio. Miſſa.

ANULUS.

ANuli uſus in Miſſa prohibetur Protonotariis non participantibus, & quibuſcumque Doctoribus. S. R. C. 11. Februarii 1623.

Anuli uſus in Miſſa prohibetur non ſolum Protonotariis, ſed etiam Canonicis Eccleſiarum Cathedralium. S. R. C. 20. Novembris 1628.

Vide Canonicus. Protonotarius.

ANTERIORITAS.

ANterioritas ſuſcepti Ordinis Presbyteratus inter Sacerdotes ſimplices non gaudentes Præbenda inſpicienda eſt, nulla habita ratione inter eos prioritatis in ordine Diaconatus, vel Subdiaconatus. S. R. C. 29. Martii 1659.

AQUA BENEDICTA.

AQuæ benedictæ aſperſio in Dominicis debet fieri per ipſum Celebrantem, etiam quod ſit prima, vel alia Dignitas, non obſtante contraria conſuetudine, quæ potius corruptela dici debet. S. R. C. 27. Novemb. 1632.

Aſperſio die Dominico ſemper facienda eſt a Celebrante, etiam quando Superior celebrat. S. R. C. 16. Novemb. 1649.

In aſperſione aquæ benedictæ, quæ diebus Dominicis fit a Sacerdote, alba, & ſtola induto, vel etiam pluviali, immediate celebraturo Miſſam Conventualem, ſtola aptanda eſt ante pectus ad modum Crucis, non vero pendens a collo ad utrumque latus. S. R. C. 30. Septemb. 1679.

Vide Benedictio. Canonicus.

ANTIPHONA.

ANtiphona B. M. V. in fine Officii debet omitti in choro, quando immediate ſequitur Miſſa, quæ in Eccleſiis non Cathedralibus, & non Collegiatis, ſed & in minoribus etiam Regularibus, licèt non cantetur a choro, ſed coram Clero legatur tantum a Celebrante, habenda eſt tamquam Conventualis; & in Feſtis ſecundæ claſ-

claſſis debet omitti commemoratio Sancti ſimplicis eodem die occurrentis, ut præſcribitur in Rubrica Miſſalis tit. 3. n. 1. S. R. C. 14. Februarii 1705.

ARCHIDIACONUS.

Archidiaconus dum aſſiſtit Epiſcopo ſolemniter celebranti, tam in Eccleſia Cathedrali, quam in alia, intelligitur in choro præſens. S. R. C. 15. Martii 1608.

Archidiaconus non poteſt aſſiſtere Epiſcopo in habitu Prælatitio non chorali, licèt ſit Protonotarius. S. R. C. 6. Martii 1610.

Archidiacono Miſſam celebranti in diebus ſolemnibus debent duo Canonici aſſiſtere, & miniſtrare pro Diacono, & Subdiacono, ſi Manſionarii, quibus Animarum cura incumbit, ipſius exercitio eo tempore ſint impediti. S. R. C. 14. Februarii 1615.

Archidiaconus, ſi eſt prima Dignitas, debet facere Officium Presbyteri aſſiſtentis, dummodo ſit Sacerdos; & recuſans debet cogi pœnis, & cenſuris. S. R. C. 28. Maii 1616.

Archidiaconus, uti Dignitas habens annexum Canonicatum, debet præcedere omnes alios de Capitulo. S. R. C. 6. Martii 1634.

Archidiacono primæ Dignitati & Protonotario Apoſtolico, dum inſervit Epiſcopo in Miſſis, & functionibus publicis, non licet portare Rocchettum cum Impluvia, ſeu habitum Prælatitium, ſed debet uti habitu Canonicali. S. R. C. 16. Novemb. 1649.

Archidiaconus prima Dignitas Cathedralis tenetur accedere ad cubiculum Epiſcopi ob obſequium ei exhibendum, dum Epiſcopus cum Cappa ad Eccleſiam accedit; & ſi recuſat, omnino eſt compellendus, ut præſtet. S R. C. 24. Januarii 1660.

Archidiacono primæ Dignitati non licet, ſive in præſentia, ſive in abſentia Epiſcopi, uti pulvinari ſerico, ſed coriaceo tantum. S. R. C. 13. Septemb. 1670.

Vide Aſperſorium.

ARCHIEPISCOPUS.

ARchiepiſcopus poteſt ante ſe Crucem deferri facere per Monaſteria, & Loca etiam exempta, ſuæ Diœceſis. S. R. C. 13. Julii 1613.

Archiepiſcopus, & illius Suffraganei, cum ſimul in Metropolitana Divinis interfuturi conveniunt, & genuflexi preces effundunt ante Altare SS. Sacramenti, & Aram maximam, idem Archiepiſcopus debet genuflectere, & incedere digniore quidem loco, ſed in linea cum Suffraganeis; Archie-

pi-

piſcopus ſcilicet ſuper faldiſtorio, & Suffraganei ſuper pulvinaribus hinc inde; & ſi loco faldiſtorii Archiepiſcopus adhibeat genuflexorium commune, poterunt Suffraganei, ſi idem capax fuerit, ſuper eodem hinc inde pariter genuflectere. S. R. C. 8. Junii 1658.

ARCHIPRESBYTER.

SUbſtitutus Archipresbyteri non debet cantare Miſſas, quæ ad ipſum Archipresbyterum pertinent, nec locum, & honorem incenſi, & pacis ipſius Archiprebyteri prætendere. S. R. C. 14. Decemb. 1602.

Archipresbyter, licèt ſit prima Dignitas, in choro tamen cedere debet primum, & digniorem locum Canonico celebranti. S. R. C. 26. Junii 1610.

Subſtitutus Archipresbyteri non poteſt Miſſas, & divina Officia celebrare, quæ ad ipſum, ſi adeſſet, pertinerent; ſed ſpectant ad Canonicum ſucceſſive. S. R. C. 22. Januarii 1618.

Archipresbytero Eccleſiæ, tamquam Archipresbytero, & in functionibus Archipresbyteralibus, & ad ſe, uti Archipresbyterum, ſpectantibus, non competit uſus habitus Protonotarii. S. R. C. 24. Maii 1664.

Archipresbyter alicujus Loci, & Eccleſiæ,

quæ non habet Clerum, ipſo abſente, vel impedito, poteſt deputare in functionibus parochialibus unum ex Capellanis amovibilibus plurium Confraternitatum in ſua Eccleſia degentium, ſibi bene viſum, non obſtante, quod alii Capellani noviter inſtituti prætendant, ad ipſos, uti non amovibiles, ſpectare. S. R. C. 20. Junii 1665.

Vide Præcedentia.

ASPERSORIUM.

CAnonicus primus Presbyter debet Epiſcopo aſperſorium miniſtrare, ſi Præbendæ ſint diſtinctæ; ſi vero non ſint diſtinctæ, prima Dignitas, vel primus Canonicus in ordine, id facere debet. S.R.C. 19. Maii 1607.

Aſperſorium aquæ benedictæ porrigendum eſt Epiſcopo a Priore Eccleſiæ Collegiatæ, dum eò accedit Epiſcopus, non autem a prima Dignitate, vel primo Canonico Eccleſiæ Cathedralis. S. R. C. 15. Martii 1608.

Aſperſorium cum aqua benedicta Epiſcopo accedenti ad Eccleſiam ſemper debet miniſtrari a prima Dignitate, vel digniore Canonico. S. R. C. 12. Martii 1612.

Aſperſorium ſemper eſt porrigendum Epiſcopo a Digniore de Capitulo Cathedralis. S. R. C. 20. Decemb. 1628.

Epiſcopo ingredienti aliquam Eccleſiam

ſuæ

ſuæ Diœceſis, aſſociato a Dignitatibus, & Canonicis ſuæ Cathedralis, debet porrigi aſperſorium a Digniore illius Eccleſiæ, ad quam Epiſcopus accedit; non autem a Dignitatibus, aut Canonicis Cathedralis Epiſcopum aſſociantibus. S.R.C. 14. Febr. 1632.

Aſperſorium aquæ benedictæ Cardinali etiam Legato, ſeu Ordinario Loci, aliquam Eccleſiam ſuæ Diœceſis, ſeu Jurisdictionis, quacumque de cauſa ingredienti, non ab Archidiacono, ſeu aliis de Capitulo cujuſcumque Eccleſiæ porrigi debet, ſed a Digniore illius Eccleſiæ, ad quam Cardinalis etiam Legatus, ſeu Ordinarius accedit. S. R. C. 14. Februarii 1632.

Aſperſorium aquæ benedictæ Epiſcopo Eccleſiam Religioſorum ingredienti eſt porrigendum per Digniorem illius Monaſterii, non autem per aliquem ex Canonicis Epiſcopum aſſociantibus. S. R. C. 14. Junii 1646.

Aſperſorium aquæ benedictæ Epiſcopo debet porrigi per Digniorem de Capitulo Cathedralis, quando capitulariter, & cum indumentis Canonicalibus, proceditur ad Eccleſias quaſcumque Diœceſis. S. R. C. 18. Januarii 1653.

Jus porrigendi, & dandi aſperſorium Epiſcopo accedenti ad Cathedralem, privative in omnibus functionibus ſpectat ad Dignio-

gniorem de Capitulo, non autem ad Vicarium. S. R. C. 31. Julii 1665.

Epiſcopo accedenti ad Eccleſias publicas Confraternitatum, quæ non ſint Regularium, neque proprium Rectorem beneficiatum habeant, non eſt porrigendum aſperſorium a Parocho, in cujus territorio ſunt ſitæ dictæ Eccleſiæ. S. R. C. 10. Decemb. 1703. in Decreto generali, approbante Clemente XI. 12. Januarii 1704.

ASSISTENTIA.

Aſſiſtentiæ ratio non habetur in receptione Cinerum, Candelarum, & Palmarum, ſed quilibet debet accedere ſecundum prærogativam ſui Ordinis. S. R. C. 23. Maii 1603.

Aſſiſtentia duarum Dignitatum, vel duorum Canonicorum, EpiſcopoLoci Ordinario tantummodo convenit. S. R.C. 9.Maii 1606.

Duorum Canonicorum aſſiſtentia ſemper convenit Epiſcopo, ſive celebret ipſe, ſive aſſiſtat Divinis. S. R. C. 10. Maii 1608.

Canonicus Epiſcopo aſſiſtens, superveniente digniore Canonico, debet illi cedere locum aſſiſtentiæ. S. R. C. 20. Junii 1609.

Ad Dignitates, & Canonicos Cathedralis, ſi adſint, ſpectat aſſiſtere Epiſcopo ſolemni-

lemniter celebranti, etiam in Collegiata Eccleſia, vel Parochiali, non autem ad Canonicos Collegiatæ, vel Presbyteros Parochialium. S. R. C. 15. Julii 1617.

Aſſiſtentes Epiſcopo pro Dignitatibus, & inchoato Officio ſupervenientibus Dignitatibus, debent eisdem cedere locum aſſiſtentiæ. S. R. C. 21. Junii 1632.

Dignitates, & Canonici, qui aſſiſtunt Epiſcopo, locum aſſiſtentiæ cedere debent ſupervenienti Dignitati, ſeu Canonico digniori, quibus convenit aſſiſtere. S. R. C. 5. Septemb. 1648.

Vide Archidiaconus. Canonicus. Coadjutor. Dignitas. Epiſcopus.

AURORA.

UBi non eſt Aurora phyſice, pro licita Miſſarum celebratione, attendatur ea moraliter, & politice, quando ſcilicet terminari ſolet hominum quies, & inchoari labor, juxta probatam regionum conſuetudinem. S. R. C. 18. Septemb. & 2. Novemb. 1634.

BACULUS.

BAculi, & Mitræ uſus ſunt correlativa; & cui unum conceditur, alterum etiam concedendum videtur. S.R.C. 7. Octob. 1606.

Vide Abbas. Epiſcopus. Prælatus.

BAL-

BALDACHINUS.

Baldachini haſtæ in Eccleſia deferendæ ſunt, ut dicitur in libro Cæremoniali Epiſcoporum. S. R. C. 30. Auguſti 1602.

Baldachinum in Eccleſiis, & locus in Presbyterio, non debetur Domino Loci; & admonentur Ordinarii, ne permittant hujuſmodi uſurpationem, & non licitam detentionem. S. R. C. 9. Julii 1657.

Vide Epiſcopus.

BEATUS.

Tam Sæculares, quam Regulares cujuſcumque Inſtituti, etiam Societatis Jeſu, non poſſunt excedere limites verbales Indultorum Sedis Apoſtolicæ ſuper Beatificationibus, præſertim in celebratione Miſſarum, & Officii cum octavis, niſi hoc expreſſe Sedes Apoſtolica indulſerit. S. R. C. 5. Octobris 1652., approbante Innocentio X. 16. Septemb. ejuſdem anni.

Si conceſſa fuerit per Sedem Apoſtolicam Altarium erectio, non tamen ob id Miſſam, & Officium de Beatis celebrandi, vel recitandi, facultas tradita præſumatur; etenim ſpecifica, & expreſſa conceſſio ſuper his præcedere debet. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659.

Ubi in uno Loco cultus Beatis fuerit conceſſus, non extendatur inconſulto Pontifice ad alium Locum, quavis alia concurrente auctoritate. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659.

In Locis, ubi Beatos ab omnibus coli permiſſum fuerit, non inde publica Officii recitatio permiſſa cenſeatur, ſed tantummodo privata, nec ſatisfactoria præcepto recitationis, niſi quoad illos, quibus Sedes Apoſtolica de hoc indulſerit. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659.

Miſſæ de Beatis, quæ fuerint indultæ certis perſonis, nempe Presbyteris Regularibus, & Sæcularibus alicujus Loci, vel Monaſterii, ſeu Presbyteris alicujus Eccleſiæ ſervitio præcipue addictis, a confluentibus Sacerdotibus, quavis dignitate, etiam Cardinalatus, inſignibus, minime celebrari poſſunt. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septembris 1659.

Dies Feſti in Beatorum memoriam non celebrentur, niſi ſpeciali Indulto Apoſtolico permiſſum fuerit. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659.

Beatorum nomina in Kalendariis non apponantur, niſi illius tantum Loci, earumque perſonarum, in quo, & a quibus cultus cum Officio, & Miſſa celebratur. S. R. C. co-

coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659.

Inquibuſvis Eccleſiaſticis precibus, etiam in Oratoriis privatis recitandis, particularia Beatorum Suffragia non apponantur, nec recitentur. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659.

In publicis precibus, præter indultas, & a Sede Apoſtolica approbatas, Beati non invocentur. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659.

Beatorum Reliquiæ in Proceſſionibus minime circumferantur. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659.

Non removetur cultus Beatis, qui per communem conſenſum Eccleſiæ, vel per immemorabilem temporis curſum, aut per Patrum, virorumque Sanctorum ſcripta, vel temporis centum annorum metam excedentis ſcientiam, & tolerantiam Sedis Apoſtolicæ, aut Ordinariorum, hactenus præſtitus, ac certis modo, & forma ab eo tempore eis exhibitus fuit. Verum ſi a centum annis citra cultus hujuſmodi aliqua ex parte conſtiterit auctus, & extenſus, eo caſu in priſtinum reducatur: prout quivis cultus, extra caſus prædictos, ad expreſſa tantum verbaliter in Apoſtolicis Indultis omnino revocetur. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659.

Bea-

Beati in Patronos non eligantur, nec eorum natalitia cum octavis celebrentur. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659.

Locorum Ordinarii, auctoritate Sedis Apoſtolicæ poſſunt, immo debent, Sæculares, & Regulares quoſcumque, quantumvis exemptos, & ſpeciali expreſſione indigentes, etiam ſub cenſuris, compellere ad omnimodam omnium Decretorum, circa Beatos, obſervationem. Cumque aliqui nullo modo ſubdantur Epiſcopo, qui eos, ſi exceſſerint, coërcere valeat, eo caſu a Sedis Apoſtolicæ Nunciis, ſi adſint, ſin minus ab Archiepiſcopis in eorum Provinciis, vel ab Epiſcopis Romano tantum Pontifici ſubjectis, intra vel prope quorum Diœceſis limites eorum Eccleſiæ, vel Monaſteria ſita fuerint, tamquam a Sede Apoſtolica delegatis, ad hujuſmodi decretorum obſervationem prædicti omnes cogi debent. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659.

Beatorum imagines, etiam non principaliter, & uti ſupplices appoſitæ, ſimulacra, picturæ, tabellæ, aut ſcripturæ, eorum præclara geſta, repræſentantes, aut referentes, in Eccleſiis, Sacrariis, & Oratoriis quibuſcumque, & præſertim, in quibus Miſſæ Sacrificium, vel alia divina Officia peraguntur, inconſulta Sede Apoſtolica nullo modo exponi

poni debent. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659.

Ubi indultum fuit per Sedem Apoſtolicam, Beatorum imagines, ſimulacra, pictaſque tabellas, in Eccleſiis poni, & coli poſſe, in pariete tantum, non tamen ſuper Altare collocandi facultas tributa cenſetur. S. R. C. coram Alex. VII. 27. Septemb. 1659.

In Eccleſiis, in quibus Officium, & Miſſa de Beatis recitari, ac reſpective celebrari poſſunt, licitum eſt eorum Reliquias exponere. S. R. C. 17. Aprilis 1660.

Epiſcopi Regulares, qui ex Indulto Sedis Apoſtolicæ gaudent privilegiis ſuæ Religionis, de quibus ſunt capaces pro eorum conditione, non poſſunt de Beatis ſuæ Religionis recitare Officium, & in propriis Cathedralibus Miſſam celebrare, & Altare Beatis prædictis erigere. S.R.C. 17. April. 1660.

Ubi indultum fuerit, ut Miſſa de aliquo Beato celebretur, licitum eſt ejus imaginem, & ſimulacrum ſuper Altari exponere, necnon votivas tabellas illi appendere. S.R. C. 17. Aprilis 1660. *Neque huic Decreto derogatur per illud editum 27. Septemb. 1659.*

Dies Feſti, in Beatorum honorem non celebrandi, non extenduntur ad Feſta devotionis. S. R. C. 17. Aprilis 1660.

Indulta recitandi Officium cum octava vel

vel ſine octava, & celebrandi Miſſam de Beatis, non fuerunt revocata per Decretum emanatum anno 1659. 27. Septemb. S. R. C. 17. Auguſti 1660.

In Miſſis de Beatis, quæ ſub ritu duplici majori celebrantur, non debet dici *Credo*. S. R. C. 12. Julii 1664.

BENEDICTIO.

CIneres diſtribuendi in feria IV. poſt Dominicam Quinquageſimæ debent eſſe aridi. S. R. C. 23. Maii 1603.

Benedictio, ac diſtributio Candelarum, & Palmarum regulariter poteſt fieri in omnibus Eccleſiis tam Collegiatis, quam Parochialibus, tam Sæcularibus, quam Regularibus. S. R. C. 28. April. 1607.

Prima Dignitas det Candelam Epiſcopo in Feſto Purificationis B. M. V., & Epiſcopus det ſtatim primæ Dignitati ante Vicarium Generalem. S. R. C. 14. Junii 1608.

Benedictio Candelarum, Cinerum, & Palmarum, & aliæ ſimiles actiones, quas faceret Epiſcopus præſens; eo abſente, vel impedito, ad primam Dignitatem, non vero ad Canonicum hebdomadarium pertinent. S. R. C. 21. Martii 1609.

Cineres Epiſcopo miniſtrare feria IV Cinerum non ad primam Dignitatem, ſed

ad Canonicum ea die celebrantem pertinet. S. R. C. 28. Maii 1616.

Qui habet uſum mitræ, & inſignium Pontificalium, in Miſſis etiam privatis benedicit cum verſu: *Sit nomen Domini benedictum*; non poteſt tamen benedicere populo extra actum celebrationis. S. R. C. 25. Maii 1624. *Hoc Decretum tollitur ob aliud Decretum generale approbatum ab* Alexandro VII. 27. *Septemb.* 1659., *quod ſtatuit, ut hujuſmodi Prælati Epiſcopis inferiores in Miſſis privatis quoad indumenta, cæremonias, &c. & benedictionis largitionem, diſcrepare non debent a ſimplici Sacerdote*.

Abſente Epiſcopo benedictiones Candelarum, Cinerum, Palmarum, & Fontis fiant per Celebrantem. S. R. C. 12. Junii 1627.

Cum Epiſcopus benedicit Cineres, debet Celebrans imponere Cineres eidem Epiſcopo; & idem ſervari debet in die Candelarum, & Palmarum, iuxta Cæremoniale. S. R. C. 12. Julii 1627.

Sacerdos, etiam ſi ſit Dignitas, vel Canonicus, abſente, vel impedito Epiſcopo diſtribuens Palmas, iuxta Decretum 18. Julii 1626. ſtare debet capite detecto. S. R. C. 31. Martii 1629.

Benedictio cum SS. Sacramento danda eſt in fine hymni *Pange lingua*, non vero ad

ver-

verba *ſit & benedictio*. S.R.C.5.Feb. 1639.

Pixis, Oſtenſorium, & Corporalia, quæ immediatè inſerviunt SS. Sacramento, debent benedici juxta formam propriam, quæ habetur in Miſſali. S. R. C. 16. Novemb. 1649.

Dignior Sacerdos, ad quem ſpectat Candelam, Cineres, & Palmam Sacerdoti celebranti in die Purificationis, in feria IV. Cinerum, & in Dominica Palmarum miniſtrare, debet ab eodemmet Celebrante ſupradicta accipere ſtans, non vero flexis genibus. S. R. C. 30. Auguſti 1664. *Quod tamen, inhærendo Cæremoniali Epiſcoporum lib. 2. cap. 17. n. 2., intelligitur de Canonicis.*

In benedicendo populum cum SS. Sacramento iſte modus approbatur, nimirum: Cum Sacerdos ſtat ante populum, Oſtenſorium ante pectus tenet, tum elevat illud decenti mora non ſupra caput, ſed tantum uſque ad oculos, & eodem modo illud demittit infra pectus, mox iterum recta linea illud tollit uſque ad pectus, & exinde ad ſiniſtrum humerum ducit, & reducit ad dexterum, & rurſus ante pectus reducit, ibique aliquantulum ſiſtit, quaſi peracta ad omnes Mundi partes Cruce, Sacramentum etiam venerandum omnibus præbeat; tum gyrum perficiens, collocat

Oſtenſorium ſuper altare. Servari etiam poteſt alius modus deſcriptus in Cæremoniali Epiſcoporum lib. 2. cap. 33., ubi requiritur tantummodo, ut cum eodem Sacramento Celebrans producat ſignum Crucis. S. R. C. 21. Martii 1676. *Hujuſmodi autem Crucis ſignum non erit undequaque completum æqualiter, niſi Sacerdos, ducto Oſtenſorio ad humerum dexterum, illud ante pectus ut ſupra reducat, priuſquam gyrum perficiat.*

Modus benedicendi alios, vel rem aliquam, debet eſſe cum manu recta, & digitis ſimul junctis, & extenſis. S. R. C. 24. Julii 1683.

Benedictio aquæ in Sabbato ſancto, etiam ſine infuſione Olei ſancti, fieri non poteſt in Eccleſiis non habentibus Fontem Baptiſmalem, quamvis uſus ſit in hujuſmodi Eccleſiis talem benedictionem fieri. S. R. C. 13. Julii 1697.

Poteſt permitti, quod hebdomadarius, aut alius Canonicus, poſt Proceſſionem in Feſto alicujus Sancti, ſtans ad altare majus benedicat populum, habens tantùm ſuperpelliceum, & ſtolam, ſicut in aliis Proceſſionibus, in quibus circumferuntur aliquæ Reliquiæ cum alba, ſtola, & pluviali. S. R. C. 5. Julii 1698.

Dia-

Diaconus miniſtrans thus Canonico celebranti, ut benedicat, debet dicere *Benedicite Pater Reverende*, & non *Pater Reverendiſſime*. S. R. C. 4. Aprilis 1699.

Benedictio publica ſacrorum Cinerum, facienda in feria quarta poſt Dominicam Quinquageſimæ, non poteſt fieri poſt Tertiam, ſed ſervandæ ſunt Rubricæ, in quibus præſcribitur poſt Nonam. S. R. C. 22. Januarii 1710.

Vide Canonicus. Epiſcopus. Miſſa. Parochiale Jus. Prælatus. Reliquiæ. Vicarius.

BIRETUM.

Vide Canonicus. Epiſcopus.

BUGIA.

INſtrumentum Bugiæ, de candela ſerviens Epiſcopo, non poteſt eſſe materia Ordinis Acolythorum, loco Candelabri, ſeu Ceroferarii. S. R. C. 8. Junii 1709.

Vide Canonicus. Epiſcopus.

CÆREMONIÆ.

CÆremoniæ novæ non inducendæ, nec antiquæ immutandæ, abque expreſſa licentia, quam dare debet S. R. C. 12. Maii 1612.

CÆREMONIALE.

CÆremoniale Epiſcoporum non tollit immemorabiles, & laudabiles Eccleſiarum conſuetudines. S. R. C. 11. Junii 1605.

Decretum de die 11. Junii 1605. quod Cæremonialis liber non tollat laudabiles, & immemorabiles conſuetudines, habet locum in omnibus Regnis, & locis Chriſtianitatis. S. R. C. 17. Junii 1606.

Decretum in Viſitatione factum contra regulas libri Cæremonialis, non eſt ſervandum. S. R. C. 1. Auguſti 1610.

CÆREMONIARIUS.

MAgiſter Cæremoniarum, non autem Sacriſta, debet vocare Vicarium, ut hora debita, ſi voluerit, ad Eccleſiam accedat. S. R. C. 26. Novemb. 1605.

Cæremoniarum Magiſter in Proceſſionibus incedit apud Celebrantem, & eius Aſſiſtentes, & ubique diſcurrit, quando opus eſt, pro ordinanda proceſſione. S. R. C. 8. Maii 1617.

Magiſter Cæremoniarum, etiamſi ſit Capellanus, quando Officium exercet, & veſtibus illius Officii indutus eſt, ſedere debet apud Celebrantem, vel eius Aſſiſtentes

tes pluvialibus indutus; quando vero non eſt in miniſterio, ſedere debet in choro inter Præbendatos, & Presbyteros, vel Clericos ſui Ordinis, ſervato ordine ſuæ receptionis. S. R. C. 30. Maii 1617.

Licitum eſt Capitulo eligere pro functionibus Canonicalibus, & ejus ſervitio, Magiſtrum Cæremoniarum diſtinctum ab altero Epiſcopi: Magiſter tamen hujuſmodi non poteſt ſuum exercere munus abſque approbatione Epiſcopi, & tantum in functionibus Epiſcopalibus uti valet veſte violacea, ex diſpoſitione Cæremonialis. S. R. C. 7. Julii 1734.

Die 17. Julii 1734. S. R. C. confirmavit, licitum eſſe Capitulo Cathedralis eligere Magiſtrum Cæremoniarum ab Epiſcopo confirmandum, quem tamen Epiſcopus poteſt juſtis de cauſis, in Cæremoniali Epiſcoporum præſcriptis, non approbare, ſeu reprobare, nec tenetur cauſas exponere. Item idem Magiſter Cæremoniarum non debet cenſeri privativè electus etiam quoad omnes functiones Epiſcopales, & aſſiſtentias præſtari ſolitas Epiſcopo tam intra, quam extra Eccleſiam Cathedralem, cum licitum ſit Epiſcopo eligere alium Magiſtrum Cæremoniarum pro omnibus functionibus ab ipſo peragendis, & aliis

ipſo præſente explendis tam intra, quam extra Eccleſiam Cathedralem ; & huic Magiſtro Cæremoniarum ab Epiſcopo electo omnes Capitulares tenentur obedire quoad ea, quæ divinum cultum concernunt, ſub pœna arbitrio Epiſcopi infligenda. S. R. C. die, & anno, quo ſupra.

Vide Dignitas. Epiſcopus.

CALIX.

ANte verſiculum, qui dicitur Communio, cooperiendus eſt calix velo in anteriori parte, prout ante Confeſſionem. S. R. C. 1. Martii 1698.

Sacerdotes non debent deferre manutergium ſuper calicem, tam eundo, quam redeundo ab altari. S. R. C. 1. Septembris 1703.

Vide Miſſa.

CAMPANÆ.

COnſuetudo immemorabilis aliquibus in locis, ut campanæ in Salutatione Angelica non pulſentur ante pulſationem in Eccleſia Matrice, ſervanda eſt. S. R. C. 24. Septemb. 1605.

Sabbato ſancto non ſunt pulſandæ campanæ majores, antequam ſignum datum

fue-

fuerit in Cathedrali, ſeu Matrice Eccleſia. S. R. C. 21. Martii 1609.

Vide Parochiale Jus.

CANON.

IN Canone omnino facienda eſt commemoratio de Epiſcopo, etiam ab exemptis. S. R. C. 25. Septemb. 1649.

CANONICUS.

COnſuetudo immemorabilis, ut præter Diaconum, & Subdiaconum Canonico celebranti aſſiſtat unus Capellanus cum pluviali, ſervanda eſt. S.R.C. 19. Junii 1602.

Aſſiſtentia, quæ a Canonicis Diaconis debetur per viam Epiſcopo accedenti ad Eccleſiam pro Miſſa, & Veſperis celebrandis, fiat tantum quando Epiſcopus pergit intra, vel extra eamdem Eccleſiam cum pluviali, & mitra, non vero quando incedit cum Cappa. S. R. C. 3. Auguſti 1602.

Vbi adeſt conſuetudo quod Canonici, & Dignitates miniſtrent Epiſcopo mitram, gremiale, thuribulum, & id genus alia, debet ſervari; ſicut etiam ſi adſit conſuetudo, quod Dignitas, ſeu Canonicus geſtet Baculum ante Epiſcopum in quibuſdam ſolemnitatibus. S. R. C. 5. Julii 1603. & 14. Novemb. 1676.

Non tenentur omnes Canonici aſſociare Epiſcopum ab eo altari, in quo Miſſam planam celebravit, ad ſedem Epiſcopalem, ſi voluerit Miſſæ Conventuali aſſiſtere. S. R. C. 5. Julii 1603.

In Eccleſia Collegiata exempta, præſente uno Canonico Cathedralis cum Epiſcopo, & Abbate Collegiatæ ejusdem cum ſuis Canonicis, prius incenſetur Canonicus, quam Abbas. S. R. C. 21. Febr. 1604.

Epiſcopo Suffraganeo tenentur Canonici aſſiſtere, quando nomine proprii Epiſcopi functiones Epiſcopales exercet. S. R. C. 21. Februarii 1604.

Canonicus celebrans in aliqua Eccleſia Collegiata de Urbe, præſente proprio Vicario illius Eccleſiæ ad Miſſam Conventualem, non tenetur in fine Miſſæ ante benedictionem reverentiam facere ipſi Vicario. S. R. C. 21. Februarii 1604.

Ubi adeſt conſuetudo, ut Capellani miniſtrent Canonicis Cappas, vel pluvialia capite detecto, ſervanda eſt. S. R. C. 19. Junii 1604.

Canonico ſolemniter celebranti datur Aſſiſtens, ſi eſt immemorabilis conſuetudo. S. R. C. 19. Junii 1604.

Canonici debent aſpergi ſingillatim aqua benedicta, in Dominicis. S. R. C. 20. Decemb.

cemb. 1605. *Hoc Decretum in Regeſtis S. R. C. non reperitur, ſed refertur a Gavanto, & eſt conforme Cæremonialis Epiſcoporum diſpoſitionibus.*

Canonici Eccleſiæ Collegiatæ non debent in Proceſſionibus incedere parati, ſicut Canonici Cathedralis. S. R. C. 19. Maii 1607.

Canonici digniores debent ſedere in ſedibus, quæ ſunt viciniores ſedi Epiſcopali. S. R. C. 15. Martii 1608.

Canonici parati aſſiſtentes Epiſcopo præcedunt Vicario Generali, & ſunt ante ipſum thurificandi. S. R. C. 6. Martii 1610.

Canonicus vel Presbyter paratus, Officium faciens, debet habere locum etiam a Decano. S. R. C. 26. Junii 1610.

Tenentur omnino Canonici ad cantandum Miſſam de die, ut lucrentur diſtributiones. S. R. C. 28. Januarii 1612.

Canonicus Diaconus, vel Subdiaconus, qui obtinuit Præbendam Presbyteralem, non debet amplius uti dalmatica, vel tunicella, ut Canonici Diaconi, quando paratur, ſed planeta, ut Presbyteri. S. R. C. 12. Maii 1612.

Canonici tenentur aſſiſtere Epiſcopo, etiam quando Ordinationem celebrat extra propriam Eccleſiam; dummodo numerus ſufficiens Canonicorum, & Miniſtro-

rum

rum in Eccleſia remaneat. S. R. C. 7. Julii 1612.

Conſuetudo immemorabilis, quod Paſſio Domini in Dominica Palmarum, & in Feria VI. Paraſceves decantetur a Canonicis, debet ſervari, non obſtante Cæremoniali, in quo diſponitur, eam a Cantoribus decantandam eſſe. S. R. C. 7. Julii 1612.

Canonicus Protonotarius poteſt uti ſubtana violacea in choro, & in Eccleſiis, dum Divinis aſſiſtit, dummodo in ceteris habitum proprium Canonicis convenientem deferat. S. R. C. 14. Januarii 1612.

Canonici, & Dignitates non tenentur ad benedictionem Epiſcopi genuflectere, ſed tantùm caput inclinare, nec debent genuflectere, quando Epiſcopum celebrantem thurificant. S. R. C. 4. Maii 1613.

Canonici Cathedralis Eccleſiæ abſente Epiſcopo, vel ſede Epiſcopali vacante, in omnibus, & per omnia præferri debent Magiſtratibus ſæcularibus, qui non ſunt de perpetuis, & majoribus; & Concionatores debent prius Canonicos, quam Magiſtratus ſalutare. S. R. C. 3. Octob. 1615.

Canonici Cathedralis, vel Collegiatæ ſemper præcedere debent Regularibus, etiam in ipſorum Regularium Eccleſiis. S. R. C. 22. Januarii 1618.

Ca-

Canonici Eccleſiæ Cathedralis præcedunt Canonicos Collegiatæ, etiam intra eamdem Collegiatam, non obſtante conſuetudine. S. R. C. 19. Auguſti 1619.

Canonici Protonotarii non lucrantur diſtributiones quotidianas, niſi proprio habitu Canonicali interſint choro, Proceſſionibus, &c. S. R. C. 7. Auguſti 1621.

Canonici non poſſunt uti pallio, & pileo in choro, quando aſſiſtunt etiam Completorio. S. R. C. 17. Julii 1627.

Quod præſcribitur in Cæremoniali, ut Canonici de ſacriſtia egrediantur bini, intelligitur in ſolemnitatibus. S. R. C. 12. Junii 1628.

Canonici habentes uſum Cappæ, & Rocchetti, quando adminiſtrant Sacramenta debent deponere Cappam, & induere ſuperpelliceum cum ſtola. S. R. C. 12. Julii 1628.

Soli Canonici debent facere conſuetos circulos ante Epiſcopum Diœceſanum, non autem Vicarius Generalis. S. R. C. 28. Septembris 1630.

Dignitate, vel Canonico ſolemniter tantùm Miſſam celebrante, Canonici pariter pro Diacono, & Subdiacono, & non alii inferiores, inſervire debent, non obſtante contraria conſuetudine; ad Veſperas vero de-

debent aſſiſtere Presbyteri, non Canonici. S. R. C. 8. & 22. Martii 1631.

In Cathedralibus, in quibus non ſunt diſtinctæ Præbendæ, Canonicus non Sacerdos, licet prius admiſſus, cedere debet digniorem locum Canonico Sacerdoti poſtea admiſſo. S. R. C. 19. Novemb. 1633.

Canonici Presbyteri non debent habere præcedentiam ſuper Archidiaconum, etiam ſi ipſe in Diaconali tantum Ordine ſit conſtitutus. S. R. C. 26. Septembris 1643.

Quando aliqua Eccleſia Sæcularis, vel Regularis ob aliquod impedimentum eſt ſubſtituta Cathedrali, & Epiſcopus intereſt cum Cappa in Concionibus, tenentur Canonici Cathedralis aſſiſtere cum habitu Canonicali. S. R. C. 22. Martii 1653.

Canonici pluviali, planeta, dalmatica, tunicella parati, non debent deferre Almutias: Canonico vero defuncto, induto planeta, ſeu dalmatica, vel tunicella, imponi poteſt Almutia ſupra brachium. S. R. C. 4. Auguſti 1663.

Canonici quando Miſſam celebrant, de rigore uti poſſunt anulo aureo, ſed ſine gemma, & ſine aliqua effigie. S. R. C. 4. Auguſti 1663.

Canonici aſſiſtentes tenentur accipere biretum de manu Epiſcopi Cappa induti, &

ci-

eidem reddere, non obſtante Decreto 3. Junii 1662. præcipiente, per Capellanum hujuſmodi implenda eſſe. S. R. C. 4. Auguſti 1663.

Canonicus Pœnitentiarius Eccleſiæ Cathedralis non poteſt cogi ad inſerviendum Miſſis cantatis pro Diacono, & Subdiacono; conſtitutione, ſeu conſuetudine in contrarium non obſtante. S. R. C. 21. Januarii 1673.

Canonici Sacerdotes, quamvis poſſeſſione Canonicatus poſteriores, ubi Præbendæ non ſunt diſtinctæ, ſemper, & ubique præferendi ſunt Canonicis inferioris Ordinis, etiam poſſeſſione Canonicatus anterioribus, non obſtante immemorabili conſuetudine, quam abuſum impræſcriptibilem eſſe declaravit. S. R. C. 30. Julii 1689.

Canonici ſemper, & quandocumque tenetur in Miſſis ſolemnibus, & Conventualibus, quæ a Dignitatibus, & ab ipſis cantantur per gyrum, præcipue in diebus feſtis ex obligatione Capitulari, aſſiſtere ſibimetipſis gradatim in miniſterio Diaconi, & Subdiaconi, nec poſſunt ſubſtituere alios ſimplices Sacerdotes non de gremio Capituli ad exercendum officium Diaconi, & Subdiaconi in hujuſmodi ſolemnium Miſſarum celebrationibus, etiam aſſiſtente Epi-

Epiſcopo, non obſtante quacumque antiqua conſuetudine. S. R. C. 15. Septemb. & 15. Decemb. 1691.

Non poſſunt Canonici in celebratione Miſſæ uti Palmatoria, vulgo *Bugia*. S. R. C. 11. Julii 1699.

Dignitates nunquam debent Canonicis celebrantibus inſervire. S. R. C. 3. Octobris 1699.

Canonici Eccleſiæ Cathedralis intereſſentes Concionibus, præſertim Quadrageſimalibus, debent eſſe induti habitu Canonicali, dum ſedent in propriis ſtallis. S. R. C. 31. Martii 1703.

Canonicus Sacerdos præcedere debet Canonicum Diaconum, ſeu Subdiaconum, anteriorem habentem poſſeſſionem, tam in ſtallis, quam in omnibus aliis functionibus intra, & extra Eccleſiam: & Canonicus Diaconus, vel Subdiaconus anteriorem habens poſſeſſionem, promotus poſtea ad Sacerdotium, præcedere debet Canonicum Sacerdotem Ordine Sacerdotali anteriorem. S. R. C. 27. Auguſti 1707.

Feria V. in Cœna Domini, cum Epiſcopus exit a Sacrorum cuſtodia ad altare, non debent Canonici, qui eum parati aſſociant, præcedere Presbyteros, Diaconos, & Subdiaconos paratos, qui eum comitantur,

ſed

ſed debent ſequi. S. R. C. 8. Junii 1709.

Canonici, & Beneficiati, dum occaſione benedictionis Auguſtiſſimi Sacramenti ſingulis Dominicis poſt Completorium cantatur hymnus *Pange lingua*, non tenentur deſcendere a choro, ſed flexis genibus in eodem choro in ſuis ſtallis canant. S. R. C. 26. Auguſti 1730.

Vide Archidiac. Aſperſorium. Aſſiſtent. Benedictio. Cineres. Coadjutor. Dignitates. Epiſcopus. Genuflexio. Miſſa. Miſſa Conventualis. Præcedentia. Proceſſio. Seſſio. Thurificatio. Vicarius.

CANTOR.

CAntor, ſi eſt Dignitas in Cathedrali, debet ſuum munus obire vel per ſe ipſum, vel per Vicecantorem ante aſſumendum, ab Epiſcopo approbandum, qui non ſit de his, qui alioquin choro ſunt obligati. S. R. C. 19. Martii 1611.

CAPELLANI.

CApellani, ſeu alii Miniſtri Eccleſiæ, quocumque nomine appellentur, ſolitas functiones facere debent, licet Cæremoniale ad eas exercendas eos nomine proprio non appellet. S. R. C. 3. Auguſti 1602.

Capellanus Confraternitatis non poteſt

ſuo arbitrio ſine expreſſa licentia Epiſcopali Proceſſiones facere. S. R. C. 4. Martii 1606.

Capellani ſeculares in propriis Eccleſiis Monialium, quæ Romano non utuntur Breviario, dicere poſſunt Miſſam de Sancto Ordinis, de quo Moniales Officium recitant, ſed cum Miſſali Romano, ut in proprio de Sanctis, vel de Communi. S. R. C. 20. Novemb. 1628.

Aſſociatio a Capellanis juxta antiquum ſolitum debetur Epiſcopo, quando ipſe Cappa indutus deſcendit ad Eccleſiam pro præſtanda aſſiſtentia. S. R. C. 3. Martii 1731.

Capellani, ubi adeſt antiquum ſolitum, in Aula Epiſcopali quando Epiſcopum excipiunt, tam in acceſſu, quam in regreſſu tenentur eidem Epiſcopo genuflectere. S. R. C. 3. Martii 1731. *Quæ pariter decernit, quod Capellani de Maſſa nuncupati non teneantur Epiſcopo Pontificaliter celebraturo deferre ſacra Paramenta ad Cathedram Epiſcopalem, niſi deficientibus Acolythis, actualiter vero celebranti debent tenere librum, & bugiam.*

Vide Canonicus. Miſſa. Miſſa Conventualis. Miſſale. Moniales. Parochiale Jus, Præcedentia. Proceſſio.

CA-

CAPUT APERIRE. SALUTARE.

AD Proceſſiones, quibus Epiſcopus cum Mitra intervenit, Canonici incedant per Eccleſiam capite detecto, extra verò eam, cum bireto in capite, S. R. C. 5. Martii 1673.

Hoc Decretum adducitur, quamvis in Regeſto non reperiatur; ſed authenticum cenſetur, quia refertur a Gavanto in manuali Epiſcoporum v. Proceſſio, & eſt conforme diſpoſitioni, quæ habetur in Cærem. Epiſ.

Celebrans in Miſſa ſolemni procedere debet ad Sedem præparatam aperto capite, & ita regredi ad altare, quando ſedere debet dum cantatur Hymnus Angelicus, & Symbolum Apoſtolorum; ſed ad illa verba, quæ cantantur in choro, ad quæ fieri debet inclinatio, tenetur ſe inclinare nudo capite, non obſtante contraria conſuetudine. S. R. C. 22. Martii 1676.

Quando in Miſſa ſolemni Concionator poſt Salutationem Angelicam ſalutat Miniſtros altaris, & facit reverentiam, non eſt incongruum ſi Miniſtri altaris, & ipſe Celebrans, correſpondeant ſalutationi Concionatoris diſcooperiendo caput. S. R. C. 20. Julii 1686.

Concionator abſente Epiſcopo debet

prius ſalutare Canonicos Cathedralis, in apparatú chorali capitulariter ſedentes, deinde Gubernatorem ſæcularem Civitatis. S. R. C. 11. Auguſti 1691.

Vide Benedictio. Canonicus. Epiſcopus. Proceſſio.

CATHEDRALIS.

PResbyteri, & Clerici Cathedralis omnes faciunt unum corpus cum Canonicis, & ſub una Cruce debent incedere. S. R. C. 28. Novemb. 1609.

Vide Aſperſorium. Aſſiſtentia. Canonicus. Miſſa. Miſſa Conventualis.

CEREUS.

CEreus Paſchalis regulariter accendi debet ad Miſſas, & Veſperas ſolemnes in triduo Paſchatis, in Sabbato in Albis, & Dominicis uſque ad Aſcenſionem, quo die cantato Evangelio extinguitur. Ad matutinum, & in aliis ſolemnitatibus, & diebus ſolemniter celebratis, non accendatur, niſi adſit conſuetudo, quod durante tempore Paſchali accendatur. S. R. C. 19. Maii 1607.

CHO-

CHORUS.

DEſtinatus ad regendum chorum non eſt dimovendus a choro, ut aſſiſtat Epiſcopo. S. R. C. 6. Septemb. 1603.

Vide Canonicus. Coadjutor. Dignitates. Primicerius.

CINERES.

VIde Benedictio.

CINGULUM.

SAcerdotes in Miſſæ Sacrificio congruentius utuntur cingulo lineo, quam ſerico. S. R. C. 22. Januarii 1701.

Cingulum, tertium indumentum Sacerdotale, poteſt eſſe coloris Paramentorum. S. R. C. 8. Junii 1709.

CLAVIS.

CLavis Hoſtiæ repoſitæ in feria V. in Cœna Domini non debet dari Laico, quantumvis Nobili. S. R. C. 30. Januarii 1610.

Vide Reliquiæ.

CLERUS.

CLerus Eccleſiæ Cathedralis unitus, ultimo loco incedere debet in Proceſſionibus; nec Clerus, vel Canonici alia-

rum Eccleſiarum debent cum dicto Clero Cathedralis incedere. S. R. C. 21. Auguſti 1604.

COADJUTOR.

Coadjutori Epiſcopi debetur primum ſtallum in choro, ſive ſedes Cameralis. S. R. C. 14. Januarii 1623.

Coadjutor Canonici, juſta de cauſa immunis, & exempti a choro tenetur intereſſe, ut Canonicus lucretur diſtributiones. S. R. C. 20 Februarii 1627.

Coadjutor Epiſcopi celebrans, præter Diaconum, & Subdiaconum, debet habere aſſiſtentem Canonicum pro libro. S. R. C. 7. Auguſti 1627.

Non licet Coadjutoribus Canonicorum, abſentibus, vel impeditis Coadjutis, inſervire pro Aſſiſtentibus Epiſcopo ſolemniter celebranti, vel cum Cappa Divinis intereſſenti, ſed hoc munus ſpectat, & pertinet ad veros Canonicos Ordine ſucceſſivo. S. R. C. 24. Maii 1636.

Coadjutores, quando Coadjuti ſunt præſentes in choro, vel Proceſſionibus, non poſſunt in habitu Canonicali intervenire. S. R. C. 24. Maii 1636.

Coadiutores Canonicorum extra ſuam Eccleſiam, & ſine Capitulo, nullam habent præ-

prærogativam, ac ſi non eſſent Coadjutores; unde in concurſu cum aliis Sacerdotibus non præcedunt niſi ratione antiquitatis in Ordine. S. R. C. 7 Martii 1637. *Hoc Decretum non potuit conferri cum Originali, quia non reperitur Regeſtum hujus anni.*

COLLEGIATA.

Collegiata inſignis ab ejus erectione, præcedit aliis Collegiatis antiquioribus. S. R. C. 24. Martii 1612.

Collegiata ſimplex præcedit Parochialibus, etiamſi antequam erigeretur illis ceſſiſſet. S. R. C. 23. Martii 1619.

Vide Miſſa. Miſſa Conventualis.

COLORES.

In Feſto Stigmatum S. Franciſci adhibetur color albus. S. R. C. 9. Decembris 1623.

In Eccleſiis Regularium diebus Dominicis, quibus tam Regulares, quam exteri celebrant de Dominica, poſſunt exteri uti coloribus paramentorum, quibus utuntur Regulares ratione alicujus octavæ; & Regulares celebrantes in alienis Eccleſiis uti coloribus juxta ritum earumdem; & tam exteri in Eccleſiis Regularium, quam Regulares in alienis, poſſunt apponere Comme-

memorationem octavæ ut ſupra occurrentis, ſervata Rubrica de duplici Oratione habenda in Dominicis infra octavam. S. R. C. 11. Junii 1701.

Vide Epiſcopus. Imagines. Miſſa. Miſſa Defunctorum.

COMMEMORATIO.

IN Miſſis ferialibus, quæ contingunt a Dominica Paſſionis ad feriam quintam Cœnæ Domini, ſi facienda obveniat commemoratio de ſimplici, omittenda eſt tertia Oratio, quæ pro ſecunda aſſignatur in Miſſali, nempe pro Eccleſia, vel pro Papa. S. R. C. 22. Novemb. 1659.

In Miſſa privata de Sancto duplici, vel ſemiduplici, de quo tali die fit Officium, poteſt quidem fieri commemoratio de Sanctiſſimo Sacramento expoſito occaſione Quadraginta horarum, ſed omittenda in Feſtis primæ, & ſecundæ claſſis. S. R. C. 2. Decembris 1684.

In Miſſa ſolemni de feria commemoratio non eſt facienda de Sancto ſemiduplici occurrente, cujus Miſſa pariter cantanda eſt abſque commemoratione feriæ, & in utraque Miſſa tempore Paſſionis dicenda eſt tantùm ſecunda Oratio *Eccleſiæ*, vel pro Papa, ut docet Gavantus. In Miſſis

au-

autem privatis de Feſto ſemiduplici, cum ſit clara diſpoſitio Rubricæ IX. de Oratione, dicenda eſt ſecunda Oratio de feria, tertia *Eccleſiæ*, vel pro Papa; de ſimplici vero facienda eſt commemoratio juxta eamdem Rubricam. S. R. C. 10. Januarii 1693.

In feria VI. poſt octavam Aſcenſionis, ſi occurrit Feſtum 9. lectionum, facienda eſt in Miſſa commemoratio illius diei, niſi Feſtum fuerit ex ſolemnioribus juxta Rubricas. S. R. C. 4. Aprilis 1705.

Occurrente commemoratione Sancti ſimplicis in feria II. Quadrageſimæ, quando dictum eſt Nocturnum defunctorum, non debet in Miſſa quarto loco dici Oratio *Omnipotens ſempiterne Deus, qui vivorum, &c.* pro commemoratione defunctorum, ſed ſufficit tertia Oratio *A cunctis*. Quod ſi dicatur quarta *Omnipotens &c.*, quinta erit ad libitum. S. R. C. 4. Maii 1709.

Occurrente commemoratione Sancti ſimplicis in feria II. poſt Dominicam Paſſionis, quando dictum eſt Nocturnum defunctorum, in Miſſa dicenda eſt ſecunda Oratio de ſimplici tantùm. S. R. C. 4. Maii 1709.

Commemoratio in Miſſa pro Conſecratione Epiſcopi, quando ratione Feſti occurrentis dicitur Miſſa de Feſto habente plures commemorationes, debet uniri cum

Ora-

Oratione Miſſæ, & dici ſub unica concluſione, juxta Rubricam Pontificalis Romani de Conſecratione electi in Epiſcopum, & Miſſalis Romani in fine poſt Benedictiones, S. R. C. 8. Junii 1709.

Dum Miſſa cantatur coram SS. Sacramento in altari expoſito, debet fieri commemoratio de eodem SS. Sacramento poſt omnes alias commemorationes de præcepto, & in Miſſis ſolemnibus tantùm Feſtorum primæ, & ſecundæ claſſis, eſt facienda ſub unica concluſione. S. R. C. 23. Jun. 1736.

Dum præter Miſſam Conventualem cantatur Miſſa votiva ex fundatione, in hac Miſſa non debet fieri commemoratio Feſti, de quo cantata eſt Miſſa Conventualis. S. R. C. 23. Junii 1736.

Vide Antiphona. Colores. Miſſa. Octava. Oratio.

CONCIONATOR.

VIde Caput aperire. Epiſcopus. Euchariſtia.

CONFRATERNITAS.

COnfraternitates Laicorum in Proceſſionibus præcedant ante Regulares, quas iidem Regulares ſequuntur, poſtremè

mò digniorem locum habeat Clerus ſæcularis. S. R. C. 7. Auguſti 1621.

Confraternitati SS. Sacramenti, ſi ſumptus ceræ facit, indulgetur, ut in Proceſſione ejusdem SS. Sacramenti aliqui ex Confratribus, ſaccis induti, cum funalibus accenſis incedant hinc inde ante, & apud idem SS. Sacramentum, dummodo major pars Confraternitatis cum ſua Cruce, & inſignibus incedat ante, in loco ſuo, juſta Bullam Gregor. XIII. S R. C. 10. Maii 1608., & ſic etiam 19. Junii 1655., & 20. Februarii 1687. *In quibus tamen poſtremis conceditur talis præcedentia, dummodo dicta Societas SS. Sacramenti accedat ad alias Proceſſiones juxta ordinem antianitatis; quod ſi quavis ratione, aut prætextu recuſaverit ad alias Proceſſiones accedere, etiam proprio die feſto Solemnitatis, & in Proceſſionibus SS. Sacramenti nullo modo præcedere debeat.*

Vide Capellanus. Præcedentia.

CONSECRATIO.

SI incepta Conſecratione Eccleſiæ correptus morbo Epiſcopus deficiat, & præſertim antequam ungantur Cruces, reaſſumenda eſt conſecratio. S.R.C. 12. Apr. 1614.

Vide Epiſcopus.

CRUX

CRUX.

PResbyteri alicuius Eccleſiæ intra limites propriæ Parochiæ non poſſunt propriam Crucem erigere, ſed debent incedere ſub Cruce Parochiæ, licet Parochia ſit Regularium. S. R. C. 12. Martii 1616.

Celebrans in Paraſceve mittat particulam in calicem ſine aliquo Crucis ſigno, neque ſe ſignet cum calice. S. R. C. 28. Auguſti 1627.

Crux parva cum imagine Crucifixi poſita ſuper Tabernaculum, in quo aſſervatur incluſum SS. Sacramentum in altari, non eſt ſufficiens in Miſſa, ſed poni debet alia Crux in medio candelabrorum; & in altari, in quo adeſt magna ſtatua SS. Crucifixi, non eſt neceſſe, ut ponatur alia Crux, dum celebratur Miſſa. S. R. C. 16. Junii 1663.

Cruces, quæ fiunt a Sacerdote ſuper Oblata, non ſunt faciendæ manu tranſverſa, ſed manu recta in tranſverſa parte Crucis. S. R. C. 14. Julii 1683.

Cruces altarium, ſeu Proceſſionum, non ſunt benedicendæ de præcepto; poteſt tamen ſimplex Sacerdos eas benedicere privatim, & non ſolemniter. S. R. C. 12. Jun. 1704.

Vide Altare. Archiepiſcopus. Imagines. Miſſa. Oblationes. Reliquiæ. Regulares.

CU-

CURATUS.

Curatus ratione ſtolæ debet præcedere aliis Presbyteris, etiam Canonicis Eccleſiæ Collegiatæ. S. R. C. 24. Octob. 1609.

Parochi in Feſtis non poſſunt recipere nova ſtipendia pro Miſſis. S. R. C. 1. Septembris 1629.

Vide Præcedentia.

DEDICATIO.

Anniverſaria dies Dedicationis Eccleſiæ, dum Epiſcopus in Conſecratione ejusdem non elegerit diem, ſed conſecravit Eccleſiam die, &c. menſe, &c., debet celebrari in futurum die, quo hactenus in præteritum conſuevit celebrari. S. R. C. 20. Novemb. 1662.

DIGNITATES.

Dignitates, quæ habent Præbendas cum onere cantandi Evangelium, ſeu Epiſtolam, non tenentur miniſtrare inferioribus. S. R. C. 10. Januarii 1604.

Dignitates tenentur aſſociare Epiſcopum cum Canonicis ex debito, licet Cæremoniale Epiſcoporum nominet tantum Canonicos. S. R. C. 10. Januarii 1609.

Miſſarum ſolemnium celebratio, delatio

SS. Sa-

SS. Sacramenti in Proceſſione in ejus Feſtivitate, Candelarum, Cinerum, & Palmarum benedictiones, & Functiones ſimiles, quas Epiſcopus præſens in ſua Cathedrali facere ſolet, & debet, juxta formam libri Cæremonialis Epiſcoporum, abſente, vel impedito Epiſcopo, ad primam Dignitatem, & deficiente prima ad ſecundam, & ſic ſucceſſive, pertinent. S. R. C. 25. Junii 1611.

Ante Dignitates non debet poni pulvinar cum tapete, ſed debent ſedere in ſuis ſtallis, prout ſedent alii Canonici; tamen ratione Dignitatis poteſt indulgeri pulvinar de corio tantùm. S R.C. 24. Martii 1612.

Prima Dignitas debet aſſiſtere Epiſcopo celebranti, licet ſit unica. S. R. C. 12. Decemb. 1620.

Dignitates nolentes celebrare Miſſas Pontificales abſente Epiſcopo, juſta cauſa impeditæ, poſſunt aſſiſtere in ſuo ſtallo in choro. S. R. C. 12. Junii 1627.

Miſſæ ſolemniores, impedita prima Dignitate, non ad hebdomadarium, ſed ad ſecundam Dignitatem ſpectant, & pertinent; & impedita ſecunda ad alias, ordine ſucceſſivo. S R. C. 5. Julii 1631.

Non convenit, quod prima Dignitas celebret Miſſam ante Proceſſionem SS. Sacramenti, & deinde altera Dignitas minor de-

fe-

ferat illud in Proceſſione. S. R. C. 31. Julii 1633.

Prima Dignitas, officium Presbyteri aſſiſtentis faciens, Epiſcopo Divina Pontificaliter peragente, tenetur ſuſtentare librum, quando ſolùm cantat, non vero quando legit, quod ſpectat ad Capellanum. S. R. C. 16. Martii 1638.

Functiones, quæ debent fieri per primam Dignitatem, ea impedita, obeundæ ſunt per Dignitatem ſequentem. S. R. C. 7. Octobris 1645.

Aſſiſtentia Epiſcopo in Miſſis Pontificalibus, miniſtratio aſperſorii Epiſcopo ingredienti Eccleſiam, canere Miſſam in diebus ſolemnioribus, nec non peragere ſolemnia Miſſarum, & delatio SS. Sacramenti abſente Epiſcopo in Feſtivitate Corporis Chriſti, ſpectant ad primam Dignitatem, vel ad ſeniorem Canonicum, non autem ad Vicarium Generalem. S.R.C. 29. Maii 1655.

Primæ Dignitati poſt Pontificalem ſolemniter celebranti in ſolemnioribus Feſtivitatibus debetur aſſiſtentia duorum Canonicorum pro Diacono, & Subdiacono, quamvis Præbendæ non ſint diſtinctæ. S. R. C. 7. Decemb. 1658.

Prima Dignitas in Cathedrali præcedit Vicario Capitulari, quia cum hic habeat aucto-

Digitized by Google

auctoritatem, & jurisdictionem a Capitulo, non debet præcedere primam Dignitatem, in qua Capitulum repræſentatur. S. R. C. 2. Aprilis 1667.

Prima Dignitate impedita, vel abſente, ſuccedat ſecunda Dignitas in functionibus peragendis, & ſecunda impedita ſuccedat tertia, & omnibus Dignitatibus impeditis, vel abſentibus, primus Canonicus id exequatur. S. R. C. 29. Novemb. 1670.

Functiones Pontificales, quæ abſente, vel impedito Epiſcopo ſpectant ad primam Dignitatem, ſunt Feſtum Nativitatis Domini, Epiphaniæ, Aſcenſionis, Pentecoſtes, SS. Apoſtolorum Petri, & Pauli, Aſſumptionis B. M. V., Omnium Sanctorum, Dedicationis Eccleſiæ Cathedralis, Tituli ejusdem Eccleſiæ, Patroni Civitatis, nec non Commemoratio omnium Fidelium defunctorum, diſtributio Candelarum, Cinerum, Palmarum, celebratio Officii feriæ quintæ in Cœna Domini, ac feriæ ſextæ in Paraſceve, Feſtum Paſchatis Reſurrectionis D. N., & dies ſolemnis Corporis Chriſti cum Proceſſione. S. R. C. 3. Decemb. 1672.

Dignitatibus, ſeu Canonicis non debetur thurificatio triplici, ſed duplici tantum ductu, non obſtante, quod ibi amiſſis diſtributionibus Perſona habens Dignitatem,

vel

vel Canonicatum,incedat cum habitu Protonotarii in choro. S. R. C. 21. Martii 1699.

Prima Dignitas præciſe tenetur ſupplere partes Epiſcopi impediti in celebrandis Miſſis ſolemnibus, & peragendis aliis ſolemnibus functionibus, ad ipſum Epiſcopum ſpectantibus. S. R. C. 19. Januar. 1704. *Idem antea declaratum fuerat* 11. *Februarii* 1702. *ad excluſionem Vicarii Generalis, & Canonici hebdomadarii, ac impedita prima Dignitate, ad ſecundam, &c.*

Dignitatibus, & Canonicis Eccleſiæ Cathedralis convenit diſtinctio tam quoad qualitatem Paramentorum, quam quoad locum ſe parandi pro Miſſis privatis, reſpectu altaris tantum, aliorumque Sacerdotum eidem Eccleſiæ addictorum. S. R. C. 20. Martii 1706.

Quatuor Dignitates, ſeu Canonici, aſſiſtentes Epiſcopo ad Abſolutionem ad tumulum, debent neceſſario eſſe Sacerdotes. S. R. C. 8. Junii 1709.

Aliqui ex Dignitatibus, ſeu Primiceriis, & Canonicis abeſſe poſſunt a choro audiendi cauſa Monialium, ſeu Sæcularium Confeſſiones, & dirigendi Confraternitates, vel ex alia cauſa, pro diebus, quibus tenentur intereſſe choro. S. R. C. 24. Nov. 1731.

Ad ſecundas Dignitates, non vero ad

Digitized by Google

Canonicos, ſpectat peragere functiones ſolemnes, prima Dignitate impedita, vel celebrare nolente; & Dignitatibus, ſeu Primiceriis, functiones ſolemniores peragentibus, tenentur Canonici illis aſſiſtere in munere Diaconi, & Subdiaconi. S. R. C. 24. Nov. 1731.

Dignitates, & Canonici in eorum Miſſis privatis celebrandis tam intra, quam extra Cathedralem, ultra unum inſervientem, qui Miſſæ reſpondeat, uti non poſſunt Magiſtro Cæremoniarum cum, vel ſine veſte violacea, vel alio Miniſtro Sacerdote, tam pro delatione calicis ad altare, & illius reportatione ad Sacriſtiam, quam pro ſuſtinendo Miſſali, indicando Orationes, operiendo calicem, porrigendo patenam cum Hoſtia, eumdemque poſtea cum velo inſtruendo, & ceteris actibus Miſſæ inſerviendo, ad inſtar Epiſcoporum; ſed debent celebrare ut quilibet alius ſimplex Sacerdos, omnes relatos ritus per ſe ipſos explendo abſque Miniſtri ope. S. R. C. 7. Julii 1734.

Dignitates, & Canonici tenentur capitulariter in habitu Canonicali recipere Epiſcopum a ſuo cubiculo, & aſſociare ad Eccleſiam Cathedralem, ſimilique modo ad idem reducere, quando ipſe vult Pontificaliter celebrare, tam in ſolemnioribus a Pontificali Romano præſcriptis, quam in

aliis

aliis Feſtis ex conſuetudine, vel devotione in Civitate introductis; vel occaſione univerſalis Jubilæi, vel alia rationabili cauſa Epiſcopo bene viſa; etiam quando accedit ad Eccleſiam cum Cappa, ut aſſiſtat Miſſæ cantatæ, Veſperis, vel Proceſſioni, vel ut Concionem audiat, vel alia de cauſa. S. R. C. 7. Julii 1734.

Vide Aſperſorium. Aſſiſtentia. Benedictio. Canonicus. Cineres. Genuflexio. Patena. Præcedentia. Proceſſio. Seſſio. Thurificatio. Vicarius.

EPISCOPUS.

POteſt Epiſcopus, etiam in Eccleſiis Regularium, facere cantari Miſſas Rogationum per ſuos Canonicos. S. R. C. 25. Januarii 1603.

Epiſcopus non debet in Eccleſia ſalutare Canonicos aperiendo caput, ſed benedicendo manu. S. R. C. 10. Januarii 1604.

Epiſcopus poteſt habere feneſtram ex domo reſpicientem in Eccleſia. S. R. C. 19. Junii 1604.

Poteſt Epiſcopus ex cauſa neceſſitatis Olea ſacra conficere cum minori numero Miniſtrorum, quàm præſcribitur in libro Pontificali. S. R. C. 21. Auguſti 1604.

Non debet aſſiſtens Epiſcopo deponere

illi biretum de capite, ſed ipſe ſibi detrahat. S. R. C. 28. Auguſti 1604.

Epiſcopus concionaturus in aliena Diœceſi coram Ordinario, etiam Cardinali, non debet petere benedictionem, ob ſupremam Epiſcopalem dignitatem. S. R. C. 28. Aprilis 1607.

Debetur aſſiſtentia Epiſcopo quando facit Ordinationes in Miſſa ſolemni; ſi vero ipſas in Miſſa privata, vel alias functiones Epiſcopales in Pontificalibus facit, ſaltem duo Canonici aſſiſtant, præter Archidiaconum, qui vocare debet Ordinandos. S. R. C. 19. Maii 1607.

Septimum candelabrum Epiſcopo celebranti adhibeatur in Miſſis tantùm ſolemnibus, non vero in Veſperis, neque etiam in Miſſis defunctorum. S. R. C. 19. Maii 1607.

Epiſcopus non poteſt ſignum, quod habere debent Canonici Cathedralis ad diſtinctionem, concedere aliis, vel immutare, inconſulta Sede Apoſtolica. S. R. C. 1. Septembris 1612.

Epiſcopus tantùm, & non alius, dum privatè celebrat, poteſt accipere Paramenta de ipſo altari, & duos habere Miniſtros ſuperpelliceis indutos, præter alium Miniſtrum Clericum, ſive Laicum, commu-

muni veſte indutum. S. R. C. 7. Julii 1612.

Epiſcopus in aliena Eccleſia non poteſt ſibi pulvinar, & pannum coloris violacei ſternere; & extra ſuam Diœceſim non competit illi deoſculatio textus Evangelii. S. R. C. 13. Octob. 1618.

Non eſt laudabilis ea conſuetudo, ut Epiſcopo cum Cappa ſedenti ad ſedem ſuam, caput aperiatur, & cooperiatur ab altero ex Diaconis aſſiſtentibus: nec ideo eſt quærendum, ad quem eo caſu ſpectabit, cum biretum debeat Epiſcopus ſibi de per ſe extrahere. S. R. C. 4. Aprilis 1620. & 20. Auguſti 1632.

Epiſcopus proceſſurus cum mozzetta, eam deponere debet coram Cardinalibus, etiam non Legatis, in Italia. S. R. C. 10. Julii 1621. *In Cæremoniali vero recognito, & vulgato* 1727., *præſcribitur, Epiſcopum in propria Diœceſi debere deponere mozzettam ſolùm coram Cardinali Legato.*

Epiſcopus Canonicus præcedat omnes Canonicos, & Dignitates, in choro, & in omnibus actibus. S. R. C. 13. Nov. 1621.

In Epiſcopi ingreſſu delatores baldachini incedant pedites, & capite detecto. S. R. C. 27. Julii 1624.

Sæpiùs decretum eſt, Epiſcopos carere facultate delegandi aliis benedictionem Pa-

ramentorum, & earum rerum, in quibus unctio non adhibetur. S. R. C. 22. Decemb. 1629.

Epiſcopo prædicanti in Eccleſia Cathedrali in ambone, ubi Concionatores ordinarii prædicare conſueverunt, ſine baldachino, & in habitu mozzettæ, & ſtolæ, non debetur aſſiſtentia a Canonicis, & Dignitatibus; quæ aſſiſtentia a Canonicis, & Dignitatibus, ſolùm debetur Epiſcopo concionem habenti cum pluviali, & mitra, ad præſcriptum Cæremonialis Epiſcoporum. S. R. C. 19. Decemb. 1633.

Epiſcopus non poteſt pervertere, & immutare ritum Proceſſionum, præſcriptum a Cæremoniali Epiſcoporum, & Rituali Romano, neque de conſenſu Capituli. S. R. C. 26. Januarii 1658.

Diaconi aſſiſtentes non tenentur, immo non debent, inſervire Epiſcopo de bugia, ſeu candela, ſed ea adminiſtranda eſt per Capellanum; nec poſſunt cogi Canonici ad inſerviendum Epiſcopo in Miſſis privatis, præter conſuetudinem. Etiam dicti Canonici, non induti Canonicalibus veſtimentis, non tenentur ad præſtandum Epiſcopo aſſiſtentiam; immo eſt contra ritum præſtare. S. R. C. 16. Martii 1658.

In conſecratione Epiſcoporum ſolus Epiſco-

ſcopus conſecrandus ſemper uti debet colore albo; Conſecrator vero, & Aſſiſtentes, debent uti colore, qui tempori congruit. S. R. C. 16. Junii 1663. *Idem ritus a fortiori ſervandus eſſe videtur etiam in Ordinationibus, ſeu collationibus Ordinum.*

Licèt Epiſcopus non celebret, ſed tantum aſſiſtat Miſſæ ſolemni, Celebrans debet ad Confeſſionem reſpondere Epiſcopo uſque ad *Indulgentiam* incluſivè, non vero ſimul cum illo dicere *In Nomine Patris, &c.* S. R. C. 4. Auguſti 1663.

Poteſt Epiſcopus concedere, etiam contradicente Parochó, licentiam Regularibus in die Feſtivitatis alicujus Sancti, præcipuè Fundatoris, faciendi Proceſſionem cum Reliquia ejusdem Sancti, & cum Confraternitatibus erectis intus Conventum, & extra clauſtra dicti Conventus, & intra limites Parochiæ dictorum Regularium. S. R. C. 13. Junii 1676.

Licitum eſt Epiſcopo incedere cum mitra, quando defert Reliquiam Sanctiſſimæ Crucis in Proceſſionibus. S. R. C. 14 Junii 1692.

Si Epiſcopus Suffraganeus accedens ad Eccleſiam deferat Cappam, tenetur ipſe ſuſtentare ſibi caudam involutam brachio ſiniſtro, & duo Canonici debent ire uſque

ad oſtium Eccleſiæ, dignior vero illorum porrigere ei tenetur aſperſorium, quo Suffraganeus ſe ipſum tantùm aſpergit, & pariter eum aſſociant ad eumdem locum. Si aſſiſtens Concioni ſedeat in Presbyterio, Concionatoris ſalutatio ei primum dirigi debet, diſtincta ab illa Canonicorum, & Magiſtratus Sæcularis. Occaſione functionum Epiſcopalium, ſi accedat ad Eccleſiam cum Cappa, debet ſe parare in Faldiſtorio, alias in Sacrario; non poteſt tamen ſibi deferri facere caudam veſtis violaceæ, una cum elevatione fimbriæ anterioris, in plano pavimenti Eccleſiæ. S. R. C. 6. Septembris 1698.

Epiſcopis, & his majoribus Prælatis, etiam Cardinalatus dignitate fulgentibus, neque ſub prætextu privilegii clauſi in corpore Juris, neque alio quocumque titulo, ullo modo liceat extra domum propriæ habitationis in domibus laicis, etiam in propria Diœceſi, quod fortiùs intelligitur in aliena, etiamſi Diœceſani conſenſus adhiberetur, erigere altare, & ibi ſacroſanctum Miſſæ Sacrificium celebrare, ſeu celebrari facere. S. C. C. 15. Decemb. 1703. approbante Clemente XI. in ſua Conſtitutione, quæ extat in particulari Bullario part.3., & incipit *Quoniam ſancta ſancte &c.*

Si Epiſcopus Titularis Suffraganeus accedat ad Regularium Eccleſias ad celebrandum Pontificaliter, non debent Regulares ei baldachinum erigere, quod nec in Eccleſiis ſuis, nec in exemptis Diœceſis, nec extra Diœceſim illi competit, quamvis accedat de licentia Ordinarii. S. R. C. 16. Martii 1706.

Epiſcopus celebrans Miſſam de Natali Domini in Pontificalibus, vel aſſiſtens cum Pluviali, vel Cappa, quæ eo die ob maximam ſolemnitatem numquam conveniret, ex quo ſedens legit Evangelium, non debet genuflectere ad *Verbum caro factum eſt*, ſed ſolum quando Diaconus illud cantat. S. R. C. 28. Septemb. 1708.

Epiſcopus Palmas benedicens, & Miſſæ aſſiſtens, non debet legere Epiſtolam, neque Evangelium *Cum appropinquaſſet*, vel *Altera autem die*, tam ex praxi Capellæ Pontificiæ, quam ex præſcripto Cæremonialis Epiſcoporum. Dum Epiſcopus diſtribuit Candelas, Cineres, ac Palmas, Celebrans, & Miniſtri debent ſedere capitibus coopertis. Dum Epiſcopus aſſiſtit Miſſæ in Dominica Palmarum paratus, vel cum Cappa, non debet ſedere, neque genuflectere, ſed ſtare diſcoopertus, dum cantatur Paſſio; & in caſu impotentiæ debet abſti-

nere

Digitized by Google

nere ab interventu ſaltem Miſſæ. Canonici, & Aſſiſtentes Epiſcopo parati, & illum ad altare comitantes in Pontificalibus, ratione Paramentorum poſſunt procedere per Eccleſiam coopertis, non vero nudis capitibus. S. R. C. 28. April. 1708.

Feria V. in Cœna Domini, cum Epiſcopus exit a Sacrorum cuſtodia ad altare, non debent Canonici, qui eum parati aſſociant, præcedere Presbyteros, Diaconos, & Subdiaconos paratos, qui eum comitantur; ſed debent ſequi. S.R. C. 8. Junii 1709.

Epiſcopi debent uti veſtibus violaceis in die Annunciationis B M. V., quando occurrit in Quadrageſima, excepta tota hebdomada majori, & feria VI., non vero eo die, ad quem prædictum Feſtum transfertur in Quadrageſima. S. R. C. 8. Junii 1709.

Epiſcopus deputatus adminiſtrator alterius Eccleſiæ, in functionibus Eccleſiaſticis non gaudet omnibus præeminentiis, & prærogativis, quibus fruuntur, & gaudent omnes alii Epiſcopi in propriis Diœceſibus. Et primo: Epiſcopus adminiſtrator Eccleſiæ vacantis non poteſt ſedere ſuper Cathedra Epiſcopali elevata quatuor gradibus, parata cum baldachino, & Paſtorali, ſed ſedere debet ſuper Faldiſtorio prope altare, ſine ipſo Baculo. Secundo: Non poteſt

con-

concedere Indulgentiam quadraginta dierum, ſine ſpeciali facultate Apoſtolica. Tertio: Dum aſſiſtit Miſſæ ſolemni ab alio cantatæ, non debent ei Canonici facere circulum ad *Kyrie*, *Gloria*, *Credo*, *Sanctus*, *& Agnus Dei*; & tunc ſedeat in primo ſtallo chori. Quarto: Non debet fieri ejus Conſecrationis Anniverſarium, cum Miſſa cantatur per Capitulum, & Clerum; ejuſque nomen non debet in Canone memorari per Sacerdotes celebrantes. Quinto: Dum cantat in Pontificalibus, non debet poni ſuper altare ſeptimum candelabrum cum candela accenſa; nec omnes Canonici debent indui ſacris Paramentis, ſed tres tantum fungentes officium Diaconi, Subdiaconi,& Presbyteri aſſiſtentis. Sexto: Cum vadit ad Cathedralem, poteſt proprio arbitrio ſumere Cappam magnam vel in ædibus ſuperioribus Epiſcopatus, vel in ingreſſu Eccleſiæ, vel Presbyterii: & decet, quod accedentem ad Eccleſiam omnes Canonici excipiant in ædibus Epiſcopalibus, non vero ſoli tres, aut quatuor ad portam Eccleſiæ. S.R.C.22. Auguſti 1722.

Epiſcopi abuſus omnes, qui in Eccleſiis aut ſæcularibus, aut Regularibus contra præſcriptum Cæremonialis Epiſcoporum, & Ritualis Romani, vel Rubricas Miſſa-
lis,

lis, & Breviarii irrepſerint, debent omnino removere; & ſi adversùs ea, quæ in dicto Cæremoniali ſtatuta ſunt, conſuetudinem etiam immemorabilem allegari contingat, poſtquam recognoverint, aut eam non ſatis probari, aut etiam probatam, ſuffragari, utpote irrationabilem, de jure non poſſe; executioni eorum, quæ in dicto Cæremoniali inſtituta ſunt, diligenter incumbere debent; nec ulla ſuſpenſio, aut appellatio admittitur. Innocentius XIII. in Conſtitutione, quæ incipit *Apoſtolici miniſterii* 13. Martii 1723. ſuper Eccleſiaſtica diſciplina, a Benedicto XIII. in alia Conſtitutione, quæ incipit *In ſupremo*, confirmata 23. Septemb. 1724.

Canonico Epiſcopo Titulari, poſt delatam per Archidiaconum, ſive Presbyterum aſſiſtentem, pacem Epiſcopo locali, non debet illa per eumdem Archidiaconum, ſive Presbyterum aſſiſtentem, ipſi deferri, ſed illam recipere debet ab eodem Miniſtro parato, qui eam diſtribuit Choro, & poſtquam Epiſcopus localis ipſam dederit Canonicis aſſiſtentibus in throno. Idem Canonicus Epiſcopus Titularis in Miſſis, & Veſperis cantatis cum aſſiſtentia Epiſcopi localis, tenetur diſcedere a ſtallo una cum reliquis Canonicis, pro faciendis conſue-

ſue-

ſuetis circulis, præſcriptis a Cæremoniali Epiſcoporum. Et exercente Epiſcopo locali Pontificalia cum aſſiſtentia Capituli ſacris veſtibus parati, poteſt idem Canonicus Epiſcopus Titularis, cum reliquis Canonicis in ſtallo aſſiſtentibus, deferre pluviale, & de conſenſu Epiſcopi geſtare mitram lineam, ſed illam per ſe ipſum imponere, & removere debet a capite; & ſemper thurificandus eſt poſt Archidiaconum, ſeu Presbyterum aſſiſtentem, & Canonicos a latere Epiſcopi in throno pariter aſſiſtentes. Idem debet ſe abſtinere a celebratione Miſſæ cantatæ, & Veſperarum de turno in propria hebdomada, ſed ſubrogare tenetur alium; in ſolemnioribus vero Feſtis de licentia Epiſcopi debet uti Faldiſtorio, & indumentis Pontificalibus. S. R. C. 10. Apr. 1728.

Epiſcopus poteſt cogere Sacerdotes ſæculares, ut audiant Confeſſiones Sacramentales cum ſuperpelliceo, & ſtola, & Regulares cum ſtola tantum. S. R. C. 28. Auguſti 1728.

Vide Benedictio. Cineres. Capellanus. Coadjutor. Dignitas. Euchariſtia. Miſſa Conventualis. Præcedentia. Proceſſio. Sedere. Thurificatio.

EVAN-

EVANGELIUM.

Qui præ timore, vel balbutie non pronuntiat Evangelium ſancti Joannis, quod legitur in fine Miſſæ, ſed ejus loco aliud ſuo arbitratu recitat, debet a Miſſarum celebratione ſuſpendi, quouſque illud ritè pronuntiare aſſueſcat. S. R. C. 5. Maii 1736.

Quando Feſtum S. Petri martyris tranſfertur extra tempus Paſchale, Evangelium erit: *Si quis venit ad me &c.* S. R. C. 5. Maii 1736.

Vide Miſſa.

EUCHARISTIA.

Euchariſtia non eſt ſingulis diebus exponenda ſuper altare, ſed in quibuſdam tantum ſolemnitatibus. S. R. C. 4 Martii 1606.

Omnes de Clero, etiam Canonici, Euchariſtiam ſumant de manu Celebrantis in feria V. in Cœna Domini. S. R. C. 27. Septembris 1608.

Feria VI. in Paraſceve non eſt miniſtranda Eucariſtia niſi infirmis. S. R. C. 19. Februarii 1622., *quo caſu adhibetur col. alb.*

Ante ſacræ Euchariſtiæ Sacramentum publicè expoſitum non poteſt fieri Concio

ca-

capite tecto, non obſtante quacumque contraria conſuetudine; & abuſus eſt omnino tollendus. S. R. C. 16. Februarii 1630., *& aliàs iterum*.

Feria V. in Cœna Domini Epiſcopus debet per ſeipſum miniſtrare Euchariſtiam Canonicis, & Clericis, nunquam vero debet illam miniſtrare Diaconus, vel unus ex Aſſiſtentibus. S. R. C. 8. Auguſti 1643.

Præſuppoſita facultate retinendi SS. Euchariſtiæ Sacramentum, non poteſt per annum publicè exponi ſine licentia Ordinarii. S. R. C. 10. Decemb. 1703. *in Decreto generali, approbante Clemente XI.* 12. *Januarii* 1704., *ut in Bullario ejus particulari part.* 2.

In Eccleſiis Confraternitatum, ſi non ſint Parochiales, vel Regulares, non poteſt retineri SS. Euchariſtiæ Sacramentum ſine ſpeciali indulto Sedis Apoſtolicæ. S. R. C. 10. Decemb. 1703. *in Decreto generali, approbante Clemente XI.* 12. *Januarii* 1704.

Non eſt toleranda conſuetudo quorumdam, qui contra id, quod præſcribitur in Miſſali, exponunt patenter Hoſtiam conſecratam, reſervandam a feria V. in Cœna Domini uſque ad ipſius conſumptionem in feria VI. in Paraſceve. S. R. C. 14. Februarii 1705.

San-

Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum in Proceſſione, quæ fit in Feſto SS. Corporis Chriſti, deferri debet ab eo, qui Miſſam celebrat; & idem ſervandum in Proceſſione, quæ fit in die Dominico infra ejus octavam; non vero deferendum eſt a primo de Capitulo, qui non celebravit. S. R. C. 23. Martii 1709.

Quando in Miſſa ſolemni miniſtratur ſacra Euchariſtia Clericis, vel Laicis, reliqui de Clero in choro debent ſtare. S. R. C. 9. Maii 1711.

Vide Feſtum Corporis Chriſti. Genuflexio. Proceſſio.

EUCHARISTIÆ ADMINISTRATIO.

Circa SS. Euchariſtiæ adminiſtrationem, in Miſſis præſertim, de quibus aliqui dubitant, defunctorem, a ſententiam negativam tuentibus adduci ſolet Decretum a S. R. C. emanatum de anno 1701., in quo denegata videtur Communio in ejuſmodi Miſſis. Hoc tamen, & quæcumque alia, ſi emanarunt, ſimilis diſpoſitionis Decreta, ab eadem Sacra Congreg. die 21. Martii 1711. ſuſpenſa fuerunt, ut teſtatur, & docet Meratus par. 2. tit. X. num. 29., ubi cum validis apertiſque rationibus, tum ipſo etiam non recenti quidem, ſed antiquo uſu, qui in omni-

omnibus Urbis Eccleſiis ſervatur, ſatis probatur, ac patet: quod quamvis ante, & poſt Miſſam defunctorum, debeat Sacerdos abſtinere a diſtribuenda Eucbariſtia Fidelibus, quum non ſit conveniens, neque decens, extra Miſſam in Paramentis nigri coloris tale Sacramentum adminiſtrare; certum tamen eſt, non prohiberi intra eamdem Miſſam, ſed aperte concedi Communionem populi, tali Miſſæ aſſiſtentis; neque ex Particulis ſolum in ipſa Miſſa conſecratis, ſed ex præconſecratis etiam in alia Miſſa, ſeu in Tabernaculo contentis; ut cum pluribus Rubriciſtis, ac Sacrarum Cæremoniarum arbitris, docet idem Merat. par. 2. tit. X. num. 28. 29. 30. & 31., & ut clare evincitur ex Rubrica Miſſalis; quæ habetur in Canone Miſſæ, ubi poſt Communionem factam a Celebrante ſic diſponitur: Si qui ſunt communicandi, eos communicet antequam ſe purificet. *Hæc autem Rubricæ verba indiſtinctè locum habent tam in Miſſis Vivorum, quam etiam Defunctorum, quum Ordo Miſſæ ſacras cuiuſcumquè Miſſæ actiones dirigat. Quod autem dubium omne, omnemque ambiguitatem tollit, eſt, quod relata Rubricæ diſpoſitio:* Si qui ſunt communicandi, eos communicet antequam ſe purificet, *habetur etiam in parvo Miſſali De-*

 fun-

functorum in Canone Miſſæ poſt Celebrantis Communionem. Quia tamen SS. Eucbariſtiæ adminiſtratio ſæpius accidere poteſt, & quæ in illa ſervanda ſunt, ſcire maximùm confert; propterea Decreta a S. Congregatione Viſitationis Apoſtolicæ, ſub Pontificatu Urbani VIII. hac de re edita, idem Meratus adducit in ipſa par. 2. tit. X. num. 29., prout habentur in Regeſtis ejusdem Congregationis tom. 1. fol. 23. cap. 4., in quo agitur de Communione; quæ proinde in omnium uſum, & utilitatem hìc afferuntur, ex quibus Decretum num. 3. poſitum SS. Eucbariſtiæ adminiſtrationem intra Defunctorum Miſſam aperte comprobat; & ſunt ea, quæ ſequuntur:

I. Avanti di cominciare la Meſſa, non ſi faccia ſenza gran neceſſità; ed in tal caſo ſi accenda il Cereo della elevazione.

II. La Comunione dentro la Meſſa è deſcritta nel Meſſale minutamente: nel fine non ſi dia la Benedizione, ſe non in fine della Meſſa.

III. Comunicandoſi fra la Meſſa *de Requiem*, ſi faccia l'iſteſſo, nè ſi dia alcuna Benedizione; nè ſi ſcordi di coprire fra tanto il Calice con la ſolita Palla.

IV. Chi comunica finita la Meſsa, ritenga la pianeta, ed il manipolo, come preſcri-

ſcrive il Rituale Romano; nè il Chierico eſtingua il Cereo della elevazicne, fino che ſia finita la Comunione.

V. Il Pannicello, che ſi dà per la Comunione, ſia deſtinato a queſto uſo; nè mai ſi dia il velo del Calice, e molto meno il fazzoletto delle ampollette da aſciugar le mani al Sacerdote.

E X E Q U I Æ.

IN Exequiis Parvulorum in feria V. & VI. ac Sabbato majoris hebdomadæ poteſt in pſalmis omitti *Gloria Patri*, pro conformitate temporis. S. R. C. 16. Januarii 1677.

In ſecundo triduo majoris hebdomadæ non poſſunt celebrari Exequiæ defunctorum, ſed Officium, & preces recitentur privatim. S. R. C. 11. Auguſti 1736.

Vide Abſolutio.

F E S T U M.

CElebratio Feſti de Sancto Patrono Civitatis ad Epiſcopum, & eo abſente, vel impedito, ad primam Dignitatem pertinet. S. R. C. 28. Septemb. 1619.

Feſtum principalioris Patroni in quocumque Regno, ſeu Provincia, & alterius pariter principalioris Patroni in quacumque

Civitate, aut Oppido, vel Pago, ubi hos Patronos haberi, & venerari contigerit, eſt præceptivum cum obbligatione audiendi Sacrum, & vacandi ab operibus ſervilibus. S. R. C. 13. Septemb. 1642. *Quod Decretum confirmatum eſt ab Urbano VIII. in Conſtit. quæ incipit* Univerſa &c.

Communitates, vel Univerſitates Civitatum, ſeu Locorum, non tenentur ex præcepto ſervare Feſta ex voto earumdem indicta, cum ſub præcepto teneantur tantùm perſonæ voventes. S. R. C. 18. Aprilis 1643. in Decreto de Feſtorum obſervatione.

Vide Beatus. Miſſa. Miſſa defunctorum. Miſſa votiva. Officium. Oratio.

FESTUM CORPORIS CHRISTI.

IN Feſto SS. Corporis Chriſti non convenit cantare cantiones vulgari ſermone. S. R. C. 21. Martii 1609.

In Feſto SS. Corporis Chriſti Euchariſtia non eſt deferenda in Proceſſionibus Sacerdotum humeris, ſed Celebrantis manibus, non obſtante quacumque contraria conſuetudine, quam abuſum eſſe declaravit. S. R. C. 2. Junii 1618.

In Feſto SS. Corporis Chriſti deferatur Euchariſtia a Celebrante; in Veſperis autem

tem diei octavæ, ſi fiat Proceſſio, deferatur ab eo, qui cantavit Veſperas, modò ſit Dignitas, vel Canonicus. S. R. C. 12. Junii 1627.

Miſſa in die ſolemnitatis Corporis Chriſti non debet cantari poſt abſolutam Proceſſionem; & hujuſmodi conſuetudo, uti a Cæremonialis diſpoſitione aliena, omnino abroganda eſt. S. R. C. 3. Junii 1662.

In Feſto SS. Corporis Chriſti ſervanda eſt diſpoſitio Cæremonialis Epiſcoporum lib. 2. cap. 33. in reponendo SS. Sacramento, non vero Rituale Romanum, ubi dicitur addi *Dominus vobiſcum*; & ſic ſervat in Urbe Summus Pontifex, & ſervatur ab omnibus. S. R. C. 16. Junii 1663. & 28. Septembris 1675. *Hoc Decretum habet locum in quacumque repoſitione SS. Sacramenti.*

Vide Proceſſio.

G E N U F L E X I O.

Genuflectendum eſt ſemper ab omnibus tranſeuntibus ante SS. Sacramentum, etiam dum fiunt Proceſſiones per Eccleſiam; & contraria conſuetudo declaratur abuſus. S. R. C. 14. Decemb. 1602.

Genuflectendum non eſt ad Orationes in Miſſa ſolemni, in qua dicitur *Gloria*, & *Credo*. S. R. C. 19. Maii 1607.

Dum elevatur Euchariſtia, &c. Canoni-

ci, & Clerus, ſive in choro exiſtant, ſive proceſſionaliter incedant, ſemper debent genuflectere. S. R. C. 2. Maii 1620.

Dignitates, & Canonici aſſiſtentes, vel aliquo modo Epiſcopo ſolemniter celebranti inſervientes, nunquam tenentur genuflectere. S. R. C. 15. Decemb. 1632.

Quando SS. Euchariſtiæ Sacramentum publicè diſcoopertum exponitur, omnes ante illud tranſeuntes, cujuſcumque conditionis, & ordinis ſint, ſive ad illud accedentes, ſive ab eodem recedentes, ſemper utrumque genu flectere debent. S. R. C. 19. Auguſti 1651.

Ad benedictionem ſolemnem Epiſcopi omnes, etiam Magiſtratus Civitatis, tenentur genuflectere, præter Dignitates, & Canonicos Cathedralis. S. R. C. 21. Martii 1676.

In Natali Domini in tribus Miſſis, poſt ſumptionem Sanguinis eundo, & redeundo in medium Altaris, non eſt facienda genuflexio; & vertendo ſe Celebrans ad *Dominus vobiſcum*, & ad dandam benedictionem, debet renes vertere ad altare, licet ſpecies vini non ſint exſiccatæ in calice; & ſerventur Rubricæ Miſſalis Romani de ritibus ſervandis in celebratione Miſſarum 11. & 12. num. 2. S. R. C. 20. Julii 1686.

Sacerdos Miſſam celebraturus, tranſiens

an-

ante altare, ubi ſit populi Communio, non debet manere genuflexus donec, & quouſque terminetur Communio. S. R. C. 5. Julii 1698.

In Expoſitione SS. Sacramenti, cantatis, ſeu recitatis verſiculis *Panem de Cælo, &c.* Sacerdos ſurgens non debet reiterare genuflexionem, antequam recitet Orationem. S. R. C. 2. Auguſti 1698.

In tranſeundo de una ad alteram partem altaris in prima, ſecunda, & tertia Miſſa Nativitatis Domini, ſerventur Rubricæ Miſſalis, quæ nullam præſcribunt genuflexionem ante calicem eſſe faciendam. S. R. C. 2. Auguſti 1698.

Non licet Clericis miniſtrantibus thuribulum, ſeu navicellam Canonicis celebrantibus coram Epiſcopo, genu illis flectere, ſicuti fit Epiſcopo. S. R. C. 4. Aprilis 1699.

In Miſſa feriali, quæ ſubſtituitur Miſſæ de octava, eſt genuflectendum in choro. S. R. C. 23. Junii 1736.

Non eſt genuflectendum a Capitulo, & Clero, proceſſionaliter tranſeuntibus ante altare, in quo recondita eſt Reliquia Sanctæ Crucis. S. R. C. 15. Septemb. 1736.

Vide Archiepiſcopus. Benedictio. Capellanus. Proceſſio.

GLORIA IN EXCELSIS.

Gloria in excelſis cum Credo omittitur in Votivis pro re gravi, quando dicuntur cum Paramentis violaceis. S. R. C. 19. Maii 1607. *In Dominica tamen dicitur* Credo, *etiam in Paramentis violaceis, excepta Miſſa Rogationum in Feſto S. Marci occurrente in Dominica.*

Gloria in excelſis dicitur in Miſſis votivis B. M. V. tam in Sabbatis feriarum, quam in Sabbatis Adventus, licet ipſa die Officium non fiat de B. V. S. R. C. 19. Maii 1607. & 27. Julii 1609. & 30. Julii 1689.

Vide Miſſa votiva.

H O S T I A.

Pars inferior Hoſtiæ præcidi debet, non autem ſuperior, quando dicitur *Pax Domini ſit ſemper vobiſcum*. S. R. C. 4. Auguſti 1663.

Vide Euchariſtia.

I M A G I N E S.

Sabbato Paſſionis debent velari Imagines, & Cruces, etiamſi occurrat eo die Feſtum S. Titularis, vel Patroni Eccleſiæ. S. R. C. 16. Novemb. 1649.

Ima-

Imagines, & Cruces detegi non debent, etiamſi in hebdomada Paſſionis occurrat Feſtum S. Titularis, aut Dedicationis Eccleſiæ. S. R. C. 16. Novemb. 1649.

Velum, quo operitur Crux in altari, ſemper debet eſſe coloris violacei, & nunquam, etiam in feria V. in Cœna Domini, eſt mutandum, ut clarè conſtat ex reſponſione S. R. C. quaſi negando ſuppoſitum ad dubium tenoris ſequentis: Quo velo cooperienda ſit Crux in altari ad functionem Lotionis pedum in feria V. majoris hebdomadæ, & Crux Proceſſionis, cum Sacerdos ſit indutus violaceo, & Diaconus colore albo, & actus ipſe Lotionis, ſive Mandatum, præcipiatur a Rubricis fieri cum floribus, & ſignis lætitiæ, & videatur participare de feſtivitate Miſſæ celebratæ in mane cum Cruce velata albo colore, & ex alia parte ſit actus humilitatis? S. R. C. 16. Novemb. 1649. reſpondit: Colorem non eſſe mutandum.

In primis Veſperis Dominicæ Paſſionis non ſolum Cruces, & Imagines Salvatoris, ſed etiam Icones altarium, & omnes Imagines Sanctorum debent tegi. S. R. C. 4. Auguſti 1663.

Vide Beatus.

LIBER OSCULANDUS.

DOmino loci, & Commendatario Religionis Jeroſolymitanæ, & multo minus ejus Procuratori, non defertur Liber oſculandus in Miſſa. S. R. C. 17. Septembris 1611.

LITANIÆ.

VIde in ſecunda Parte, verbo Litaniæ.

MANIPULUS.

IN adoratione Crucis feria VI. in Paraſceve debent Celebrans, & Miniſtri deponere etiam manipula. S. R. C. 15. Septembr. 1736.

In extendendo hoc Decreto irrepſit forſan aliquis error Scriptoris, ut aliquando evenit, quia ex Rubrica Miſſalis potius deducitur, non eſſe deponendum manipulum in dicta circumſtantia; unde opus eſt, ut hoc diligentiùs examinetur.

MANUS.

MAnus Sacerdotis ad *Hanc igitur oblationem* debent ita extendi, ut palmæ ſint apertæ, pollice dextero poſito ſuper ſiniſtrum in modum Crucis ſuper manus. S. R. C. 4. Auguſti 1663.

MIS-

MISSA.

MIſſa in Feſtis ſolemnibus, nempe in Natali Domini, Epiphania, Feria V. in Cœna Domini, Paſchate, Pentecoſte, Annunciatione, Aſcenſione D. N. J. C., Aſſumptione B. M. V., Feſto Sanctorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, & Omnium Sanctorum, in privatis Oratoriis, & privilegiatis, non poteſt celebrari. S. R. C. 17. Novemb. 1607.

Dum horæ canonicæ recitantur in choro, non ſunt celebrandæ Miſſæ privatæ in altari majori. S. R. C. 2. Maii 1620.

In Paraſceve ſi incidat Feſtum Annunciationis B. M. V., non tenentur Fideles ad Miſſam audiendam, ſeu intereſſe Officio. S. R. C. 19. Februarii 1622.

Quædam Miſſa propria SS. Roſarii fuit conceſſa tantùm Ordini Prædicatorum. S. R. C. 25. Januari 1622.

Miſſæ certis Regularibus conceſſæ non poſſunt ab aliis dici, etiam in ipſorum Regularium Eccleſiis. S. R. C. 19. Novembris 1622.

Non poteſt omitti altera ex duabus Miſſis cantandis, de Feſto, & de feria. S. R. C. 16. Maii 1626.

In Miſſa feriæ IV. Quatuor temporum, oc-

occurrentis in die octava Nativitatis B. M. V., dicenda eſt Præfatio communis, non verò de B. V. S. R. C. 12. Decemb. 1626.

In fine Miſſæ ad quodcumque altare celebratæ fiat reverentia Cruci infra gradus capite ſemper aperto. S. R. C. 28. Auguſti 1627.

Miſſæ S. Gregorii pro vivis, & defunctis impreſſæ, XV. Auxiliatorum, & de Patre Æterno, prohibitæ ſunt. S. R. C. 8. Aprilis 1628.

Triginta Miſſæ S. Gregorii pro defunctis non prohibentur. S. R. C. 28. Octobris 1628.

Non poteſt prohiberi celebratio Miſſæ in Oratorio ruri ædificato per Laicum, antequam celebretur Miſſa Parochialis. S. R. C. 31. Martii 1629. *In hujuſmodi autem Oratoriis, ſi ſint Eccleſiæ Parochiali proxima, Miſſæ celebrationem, antequam Parochus celebraverit in ſua Eccleſia, prohibuit Benedictus XIV. in Conſtitutione, quæ incipit* Etſi minime nobis. 7. Februar. 1742.

Ubi expreſsè jubetur Miſſa ſine obligatione Sacrificii, poteſt accipi ſtipendium pro eadem Miſſa. S. R. C. 13. Julii 1630.

In nocte Nativitatis Domini poſt cantatam primam Miſſam nullo modo poſſunt aliæ duæ immediatè celebrari, nec Fide-

les

les communicari. S. R. C. 20. Aprilis 1641.

Miſſa de Dominica Pentecoſtes non poteſt repeti in Sabbato Quatuor temporum Pentecoſtes. S R. C. 14. April. 1646.

Miſſæ duæ ejusdem Sancti, immediatè una poſt aliam, non debent cantari eodem die in Eccleſia, in qua celebratur ejus Feſtivitas. S. R. C. 3. Auguſti 1652.

Miſſa non poteſt celebrari cum cæſarie ficta. S. R. C. 3. Auguſti 1652.

Miſſa de Dominica, ſeu de Feſto duplici, ſi illa die occurrat, debet dici cum commemoratione SS. Sacramenti ad formam Rubricarum Miſſalis, quando fit particularis Proceſſio cum SS. Sacramento in aliquibus Dominicis, ſeu aliis diebus cujuſlibet menſis. S. R. C. 6. Decemb. 1653.

Miſſa ſolemnis de Annunciatione B. M. V. non poteſt celebrari, quando ejus Feſtum incidit in Dominica Palmarum. S. R. C. 10. Martii 1657. *Immo juxta recentiorem Rubricam, quæ habetur tit. 6. de Translat. Feſtorum, non ſolùm in Dominica Palmarum, ſed etiam in tota hebdomada majori nequit ſolemniter decantari Miſſa de Titulo Eccleſiæ occurrente.*

Miſſæ currentes in honorem alicujus Beati non Canonizati, non poſſunt celebra-

ri

ri ſine ſpeciali indulto Sedis Apoſtolicæ. S. R. C. 28. Septemb. 1658.

In novem diebus ante Nativitatem Domini, ubi adeſt antiquiſſima conſuetudo, vel concurſus, poteſt decantari unica Miſſa votiva ſolemnis B. M V., quamvis in ipſis occurrat Feſtum S. Thomæ Apoſtoli, & Dominica tertia, vel quarta Adventus, non omiſſa tamen Conventuali, ſtatutâ horâ decantanda. S. R. C. 28. Septemb. 1658.

Non licet in Eccleſiis, in quibus non aſſervatur SS. Sacramentum, celebratio Miſſæ in feria V. in Cœna Domini, nec ejuſdem SS. Sacramenti aſſervatio in Sepulchro. S. R. C. 14. Junii 1659.

Archidiacono, & Canonicis Eccleſiæ Cathedralis Camerinenſis, petentibus, an ipſis liceret plures Miſſas celebrare feria V. in Cœna Domini, in quam cadit Feſtum SS. Annunciationis? S. C. reſpondit licere, & juſſit, ut a Cardinali Vicario ſingularum Eccleſiarum Urbis Rectoribus idem notificaretur. 20. Martii 1660.

Miſſa ſolemnis in Dominica infra octavam alicujus Sancti non debet celebrari de eodem Sancto, licet de conſenſu Ordinarii fiat Proceſſio ad ejus Eccleſiam. S. R. C. 24. Iulii 1660.

Miſſæ omnes de Sanctis ſub ritu duplici ex-

excluduntur ab octava Epiphaniæ, præter eas, quæ ſunt primæ claſſis, nempe Titularis, & Patroni principalis, ac Dedicationis Eccleſiæ. S. R. C. 20. Novemb. 1660.

Miſſa ſecunda de Paſſione Domini cum Gloria, & Credo in altari SS. Crucifixi ſingulis Dominicis, præter Reſurrectionis Domini Noſtri, & Pentecoſtes, non conceditur, neque poteſt tolerari. S. R. C. 2. Julii 1661.

Miſſæ Sacrificium peragi poteſt in publico Oratorio extra aliquod Oppidum conſtructo de licentia Epiſcopi, in diebus ſolemnioribus anni, etiam contradicente Parocho, pro commoditate villicorum circumhabitantium, dummodo habeat omnia requiſita ad Eccleſiam, vel ſaltem ad publicum Oratorium conſtituendum. S. R. C. 3. Sept. 1661. *Adde, & dummodo non ſit Eccleſiæ Parochiali proximum, ut ſupra innuimus pag. 92.*

Miſſæ plures non poſſunt celebrari in Capellis Nobilium privatis a Sacerdotibus Regularibus. S. R. C. 23. Febr. 1661.

Miſſa ſolemnis de S. Joſeph, quando ejus Feſtum incidit in feriam II. III. vel IV. majoris hebdomadæ, non poteſt cantari, etiam ob concurſum populi, ſed debet omitti; nec poteſt in illis diebus fieri Proceſ-

ceſſio in ejus honorem. S. R. C. 4. Auguſti 1663.

In die Commemorationis omnium Fidelium defunctorum Sacrificia poſsunt a Sacerdotibus celebrantibus applicari ad libitum, ſcilicet vel pro omnibus Fidelibus defunctis, vel pro aliquibus tantùm. S. R. C. 4. Auguſti 1663.

Miſsæ celebratio in Eccleſia, ſeu Oratorio ſito in Territorio extra mœnia alicujus Oppidi, non poteſt prohiberi antequam celebretur in Eccleſia Parochiali, & Matrice, non obſtante Decreto Epiſcopi in Synodo Diœceſana, aut quocumque alio, etiam in erectione Eccleſiæ edito, celebrationem hujuſmodi prohibente. S. R. C. 30. Auguſti 1664. *Hoc autem Decretum non habet locum in illis ruralibus Oratoriis, quæ ſunt Eccleſiæ Parochiali proxima, in quibus prohibetur Miſſæ celebratio ante Parochialem, ut ſupra innuimus pag. 91.*

Quando exponitur Sacramentum in altari pro initio Quadraginta horarum, vel ſpiritualium Exercitiorum, ſi accidat in Feſto primæ, vel ſecundæ claſſis, ſive in Dominica privilegiata primæ, vel ſecundæ claſſis, tunc in Collegiatis vel duæ cantentur Miſsæ, una de Feſto, ſeu Dominica poſt Tertiam, altera votiva de Sacramento

to poſt Nonam, vel una cantetur de die cum commemoratione SS. Sacramenti. S. R. C. 13. Februarii 1666. *Hæc regula obſervanda eſt etiam pro diebus, in quibus prohibetur fieri Officium de duplici, ſive de ſemiduplici.*

In aſſignatione Miſſæ, & Evangeliorum, quæ debentur extra tempus paſchale SS. Martyribus Stanislao Pontifici, Petro, & SS. Nereo, & Achilleo, ſervandæ ſunt Rubricæ generales. S. R. C. 18. Septembris 1666.

Miſſæ de Feſto duplici, celebratæ in altari pro Animabus in perpetuum privilegiato, & in quo proinde etiam in duplicibus Miſſæ ſint celebrandæ de Requiem ex obligatione, ſuffragantur ac ſi celebratæ fuiſſent *de Requiem* juxta formam Privilegiorum, ut declaravit Alex. VII. in ſuo Brevi, quod incipit *Credita nobis*, 22. Januarii 1667.

Sacerdos ſæcularis, ſive Capellanus, ſive non, qui recitavit Officium ſemiduplex, vel ſimplex, vel feriale, illo die celebrans in aliqua Eccleſia Regularium, in qua recitatum eſt ab ipſis Regularibus eadem die Officium duplex de præcepto, prout de aliquo Sancto ſui Ordinis, non poteſt dicere Miſſam de Requiem. S. R. C. 9. Junii 1668.

Miſſa S. Crucis non debet ullo modo celebrari die Veneris infra octavam Nativitatis D. N. J C., non obſtante quacumque prætenſa conſuetudine illam celebrandi ſingulis diebus Veneris infra annum, & ſignanter infra octavam ſupradictam. S. R. C. 12. Januarii 1669.

Quando adeſt legatum, quod Sacerdos diſcedat ab altari, & recitet aliquod Evangelium, Pſalmum, vel Orationem poſt terminatam Miſſam, debet oneri ſibi injuncto ſatisfacere poſt Miſſæ finem, exutis veſtibus Sacerdotalibus, & cum ſola cotta, in altari, vel in Sacriſtia, & ſic legatum adimplere. S. R. C. 31. Auguſti 1669.

Miſſa Immaculatæ Conceptionis B. M. V., & continuatio qualibet die Sabbati ex particulari populi devotione ex quo ſit Patrona Loci, non conceditur, ſed ejus loco permittitur Miſſa de S. Maria in Sabbato, dummodo non ſit impedita ab aliis Feſtis duplicibus, ſeu ſemiduplicibus. S. R. C. 20. Julii 1669.

Privilegium Alexandri VII. die 22. Januarii 1667. circa Miſſas de Feſto duplici in altaribus privilegiatis perpetuò celebratas, extenditur etiam ad altaria non in perpetuum, ſed ad ſeptennium, ſive aliud brevius, vel longius tempus, ac non omnibus,

ſed

ſed aliquo die, vel aliquibus diebus tantùm hebdomadæ privilegiata; ac proinde Miſſæ, quæ ibidem de Feſto currente, in quo Miſſæ defunctorum celebrari non poſſunt, ſive ex obligatione, ſive ex ſola Fidelium devotione celebrabuntur, ſuffragantur, itaut animæ Chriſtifidelium, pro quibus celebratæ fuerint, Indulgentias per privilegia ejuſmodi conceſſas conſequantur in omnibus, & per omnia, perinde ac ſi Miſſæ defunctorum ad formam eorumdem privilegiorum celebratæ fuiſsent. S.R.C. 20. Julii, annuente Clemente IX. 13. Auguſti 1669.

Miſsa B. M. V. ſub invocatione Septem Dolorum feria ſexta infra hebdomadam Paſſionis, ab his, qui gaudent ejuſmodi indulto, debet recitari cum Gloria Patri ad Introitum, & cum Pſalmo Judica, ſed ſine Gloria. S. R. C. 31. Auguſti 1669. *Quæ Miſſa a Benedicto XIII. die 22. Auguſti 1727. demandata fuit ſub ritu duplici majori pro Eccleſia univerſali, & in ea ut ſupra cum Pſalmo &c., Gloria, & Credo. Sed ſi infra eamdem hebdomadam extra dictam diem ut votiva dicatur, dicitur cum Gloria Patri, Pſalmo &c., ſed ſine Gloria in excelſis, & Credo.*

Miſsam in altari majori, ubi eſt expo-

ſitum publicè SS. Sacramentum, non licet celebrare, præſertim ſi in Eccleſia adſunt alia altaria, in quibus celebrari poſſit. S. R. C. 9. Auguſti 1670.

Non debet cantari, neque celebrari Miſſa in altari, ubi eſt expoſitum SS. Sacramentum, niſi ſit pro eo reponendo; at ſi ex neceſſitate hoc fieri opus eſſet, populus benedicendus eſt more conſueto, & non cum Santiſſimo Sacramento. S. R. C. 13. Junii 1671.

Miſſa aſſignata Feſto Conceptionis B. M. V. pro Fratribus Minoribus, non poteſt dici per annum uti votiva, etiam in Sabbatis. S. R. C. 30. Septemb. 1679. *Sed ex Miſſali eorumdem apparet licere, & licet; quia editio hujus Miſſalis eſt poſterior hoc Decreto, & talis editio habet approbationem Innocentii XII.*

In nocte Nativitatis Domini non poſſunt dici Miſſæ privatæ immediatè poſt decantatam; circa quod adeſt Decretum tenoris ſequentis in Lucana: Inhærendo aliis reſolutionibus circa celebrationem trium Miſſarum in nocte Natalis Domini alias editis, & ſignanter ſub die 7. Decemb. 1641., iterum declaravit S. R. C., non eſſe permittendum uſum introductum a nonnullis Canonicis, & Presbyteris Eccleſiæ Cathedralis Ci-

Civitatis Lucanæ, celebrandi Miſſas privatas immediatè poſt decantatã Miſſam ſolemnem in media nocte Natalis Domini, ſed omnino prohibendum, hac die 22. Novemb. 1681. in Lucana. Idem decrevit 15. Septemb. 1668.

In Eccleſiis B. M. V. dicatis, ſeu aliis Sanctis, ubi adeſt immemorabilis conſuetudo cantandi Miſſam votivam B. M. V. ſingulis Sabbatis, licitè continuari poteſt, etiamſi occurrat Officium duplex, dummodo non omittatur ſuo tempore Miſſa Conventualis. S. R. C. 2. Decemb. 1684.

Rubrica concedit uſum planetarum complicatarum ante pectus Diaconis, & Subdiaconis miniſtrantibus in Miſſa ſolemni in Cathedralibus, & præcipuis Eccleſiis in diebus jejuniorum, cum limitatione ut ibi; in minoribus vero Eccleſiis Miniſtris prædictis dat tantùm uſum albæ cum manipulo Subdiacono, & cum ſtola, ac manipulo Diacono. S. R. C. 13. Junii 1684.

Præceptum, quod in nocte Nativitatis Domini poſt Miſſam decantatam non poſſint ſucceſſivè aliæ duæ Miſſæ celebrari, nec Communio exhiberi Euchariſtica Fidelibus depoſcentibus, ligat etiam omnes Regulares tum Ordinum Mendicantium, tum Congregationum Monachalium, tum etiam PP. Societatis Jeſu, tum omnes cujuſcum-

que alterius Inſtituti, etiam ſpeciali mentione nominandos. Neque poſſunt excipi Confeſſiones in Eccleſia, maximè mulierum, durante tempore nocturno, ſed expectandum eſt, ut illuceſcat aurora tam pro Confeſſionibus mulierum excipiendis, quam pro Euchariſtia miniſtranda Fidelibus utriuſque ſexus. S. R. C. 23. Martii 1686.

In Sabbato Sancto, etiamſi occurrat Feſtum Annunciationis B. M. V., celebratio Miſſarum privatarum omnino prohibetur in quibuſcumque Eccleſiis, & Oratoriis tam publicis, quam privatis, non obſtante quacumque contraria conſuetudine, ſed unica tantum Miſſa Conventualis una cum Officio Sabbati ſancti celebretur. S. R. C. 11. Februarii 1690.

Quando Feſtum Annunciationis B. M. V. occurrit in Sabbato ſancto, Miſſæ privatæ celebrari non poſſunt, & Feſtum Annunciationis transferendum eſt ad feriam ſecundam poſt Dominicam in Albis, tamquam ad diem propriam, & fixam, juxta Decretum 11. Februarii, & 11. Martii 1690.

Quando verò occurrit in feria V. in Cœna Domini, ſervandum eſt Decretum generale pro Feſto S. Joſeph editum 13. Septemb. 1695.

In Eccleſiis tam Parochialibus, quam

non

non Parochialibus, ubi deeſt numerus Cantorum, non poteſt celebrari in Sabbato ſancto unica Miſſa privata loco ſolemnis, ut in eisdem Eccleſiis fiat benedictio tam luminis, & cerei, quam aquæ, attentis maxime Decretis 11. Februarii, & 11. Martii 1690., prohibentibus celebrationem Miſſarum privatarum, & unicam tantùm Miſſam Conventualem una cum Officio Sabbati ſancti celebrari præcipientibus. S. R. C. 13. Julii 1697. *Benedictus verò XIII. juſſit, in omnibus Parochialibus celebrari omnes functiones ſolemnes, etiam ſine numero Cantorum, & Miniſtrorum; & parvum Cæremoniale pro Eccleſiis minoribus evulgari præcepit anno 1725., ac ſervari mandavit diebus Purificationis B. M. V., feria IV. Cinerum, Dominica Palmarum, feria V. in Cæna Domini, feria ſexta in Paraſceve, & Sabbato ſancto.*

Si in feria III. Rogationum occurrat Feſtum ſimplex, in Cathedralibus, & Collegiatis non ſunt cantandæ duæ Miſſæ. S. R. C. 5. Julii 1698.

In Dominicis Adventus, & Quadrageſimæ, in quibus fit de duplici primæ claſſis, non ſunt cantandæ duæ Miſſę. S. R. C. 5. Julii 1698.

In Eccleſia Cathedrali, vel Collegiata,

quæ

quæ habet privilegium recitandi Officium novem lectionum qualibet hebdomada non impedita, non poteſt cantari unica Miſſa feriæ cum commemoratione Officii currentis novem lectionum, quando eo die occurrit feria, quæ habet Miſſam propriam. S. R. C. 5. Julii 1698.

In die Commemorationis omnium Fidelium defunctorum in Eccleſiis Cathedralibus, & Collegiatis, ubi quotannis occurrit dies octava Dedicationis Eccleſiæ, Miſſæ privatæ dicendæ ſunt de Requiem, & cantandæ ſunt duæ Miſſæ Conventuales, una ſcilicet de die octavæ poſt Tertiam, & altera de Requiem poſt Nonam, juxta Rubricas; quando vero dies octavæ incidit in Dominicam, omnes Miſſæ celebrentur de die octavæ, & Commemoratio omnium Fidelium defunctorum transferatur in diem ſequentem. S. R. C. 27. Septemb. 1698. *Et per hoc Decretum non derogatur alteri Decreto emanato die 2. Julii 1706.*

Quadrageſimæ, Adventus, & Vigiliarum temporibus, nec non in diebus Rogationum, occurrente aliquo Feſto duplici, vel ſemiduplici, non licet poſt Primam celebrare Miſſam prædictarum feriarum, ſed ſervandæ ſunt Rubricæ, quæ præſcribunt

poſt

poſt Nonam. S. R. Cong. 22. Januar. 1701.

Sacerdotes exteri confluentes ad Eccleſias etiam Regularium, in quibus celebratur de Sanctis etiam Ordinis, quando Feſtum celebratur cum ſolemnitate, & concurſu populi, debent in Miſſis ſe uniformare cum Sacerdotibus illius Eccleſiæ etiam Regularium, quoad *Credo*, & numerum Orationum more duplicium; in aliis vero diebus poſſunt &c. S. R. C. 11. Junii 1701.

Sacerdotes etiam Regulares, diebus, quibus propria Officia recitant ſub ritu duplici, celebrantes in Eccleſiis alienis, quando peragitur Feſtum cum ſolemnitate, & concurſu populi, debent celebrare Miſſas conformando ſe ritui, & colori earumdem Eccleſiarum, in aliis vero diebus poſſunt; ſed quando prohibentur Miſſæ votivæ, vel defunctorum, debent ſe uniformare ſaltem quoad colorem. S. R. C. 11. Junii 1701.

In prima, & ſecunda Miſſa, quæ celebrantur in die feſto Nativitatis D. N. J. C., non debet fieri purificatio calicis. S. R. C. 16. Septemb. 1702.

Sacerdotes non debent deferre manutergium ſuper calicem, tam eundo, quam redeundo ab altari. S. R. C. 1. Septembris 1703.

In

In Eccleſiis, ubi quotidie non cantatur Miſſa, ſi occurrat Feſtum Patroni, ſeu Titularis, diebus, quibus non poteſt de eo fieri Officium, poteſt nihilominus, diebus non exceptis a Rubrica Miſſalis tit. 6. de Translatione, cantari Miſſa de Patrono, ſeu Titulari, licèt non cantetur altera Miſſa concordans cum Officio. S. R. C. 23. Auguſti 1704.

Quando dies Anniverſaria Conſecrationis Epiſcopi incidit in Dominicam primæ claſſis, infra hebdomadam majorem, in die Paſchæ, Pentecoſtes, Nativitatis Domini, vel alio ſolemniori, non poteſt dici Miſſa de dicta Conſecratione, ſed in ipſa Miſſa de die fieri debet Collecta pro Epiſcopo ſub unica concluſione, ut diſponit Cæremoniale Epiſcoporum. S. R. C. 4. Aprilis 1705.

Miſſa ad poſtulandam gratiam bene moriendi demandatur apponenda in Miſſali Romano poſt Miſſam pro remiſſione peccatorum, & in Rubricis Generalibus in tit. de coloribus Paramentorum, ſub colore violaceo. S. R. C. 20. Martii 1706. approbante Clemente XI. 27. ejusdem menſis, & anni.

Sacræ Religioni Jeroſolymitanæ conceditur, ut in navibus magnis, occaſione loggæ

gæ navigationis in alto mari contra Infideles, quibus navibus rariſſime terra attingitur, & ſunt magni ponderis, ac firmæ ſtructuræ, ut unaquæque ſuſtineat quinquaginta ænea tormenta bellica, celebrari poſſit Miſſa, eo dumtaxat tempore, quo mare eſt tranquillum, & cœlum eſt ſerenum, & cum aſſiſtentia alterius Sacerdotis, ſeu Diaconi, ita ut adeſſe non poſſit periculum effuſionis Sanguinis in dicta celebratione. Clemens XI. in Diplomate *Exponi Nobis*, *&c.* edito die 22. Martii 1706., in eius particulari Bullario.

Quando per annum fit apud privilegiatos Officium de Immaculata Conceptione, vel ſub alio Titulo, vel de S. Maria in Sabbato, vel de Santiſſimo Sacramento, ſi dicatur aliqua Miſſa votiva non habens Præfationem propriam, Præfatio debet eſſe Communis, vel de tempore, ſi tunc ſpecialis dicatur, non vero ea, quæ eſt conformis Officio; & ſervetur Rubrica generalis tit. 12. S. R. C. 16. Junii 1708.

Celebratio Miſſæ ſolemnis in diebus Nativitatis Domini, Paſchatis Reſurrectionis, Pentecoſtes, & SS. Corporis Chriſti, ſpectat privative ad primam Dignitatem, ſeu ad primum de Capitulo; eo autem abſente, vel impedito, non poteſt alium ſubrogare

in

in ſui locum ad libitum, ſed huiuſmodi celebratio fieri debet privative ab illo, qui immediate ſuccedit, non vero ab hebdomadario. S. R. C. 23. Martii 1709.

Celebratio Miſſarum in ſecundis feriis Paſchatis. Reſurrectionis, & Pentecoſtes, ac in die feſtivitatis S. Stephani Protomartyris, nec non in die Dominico infra octavam SS. Corporis Chriſti, ſpectat ad ſecundum de Capitulo. S. R. C. 23. Martii 1709.

In Eccleſiis, ubi Titulus eſt Eccleſiæ, vel concurſus populi ad celebrandum Feſtum, quod transferri debet, diebus, quibus juxta Rubricas Miſſalis de Translatione Feſtorum poſſunt cantari duæ Miſſæ, una de die, alia de feſto, in illis Eccleſiis, in quibus non eſt obligatio cantandi Miſſam quotidie, cantari poteſt Miſſa ſolemnis votiva de Feſto occurrente tantùm. S. R. C. 17. Auguſti 1709.

Sacerdotes tam Sæculares, quam Regulares, etiam privilegiati, non poſſunt in feria VI. Paraſceves, occaſione SS. Annunciationis in dicta feria occurrentis, celebrare in quavis Eccleſia, ſeu Oratorio aliquam Miſſam ſolemnem, vel privatam, nec facere Feſtum, nec parare, & ornare Eccleſias, aut altaria, licèt dicata Beatiſſimæ

mæ Virgini, etiam Annunciatæ; cum ob doloroſam mortis noſtri Redemptoris recordationem tenendæ ſint coopertæ Sacræ Imagines, & altaria ſpoliata, ſed tantum debet fieri ſolita ſacra functio, prout præſcribit Miſſale Romanum, in Eccleſiis ſcilicet, in quibus feria V. in Cœna Domini collocari ſolet Venerabile in aliquo altari, vel alio decenti loco, vulgò vocato *Sepolcro:* & per hanc prohibitionem pro feria VI. in Paraſceve, non ideo poſſunt in feria V. in Cœna Domini, & Sabbato ſancto, celebrari Miſſæ privatæ, ſed ſolum Conventualis, juxta ritum Sanctæ Eccleſiæ, & iterata Decreta S. R. C. Clemens XI. 15. Martii 1712., in ejus particulari Bullario parte 2.

In die Conſecrationis, vel Tituli Eccleſiæ Parochialis non Cathedralis, & per octavam, non poteſt celebrari Miſſa Dedicationis, ſeu Titularis ſub eodem ritu duplici, ac in Parochiali, etiam in Oratoriis eidem Eccleſiæ Parochiali ſubjectis, in quibus multi Sacerdotes celebrant. S. R. C. 17. Auguſti 1709.

Confeſſario, & Capellanis tantum, quarumcumque Monialium ſervitio addictis, licitum eſt Miſſas Sanctorum, de quibus ipſæ Officium recitant, celebrare, ſed cum Miſ-

Miſſali Romano, & de Communi, non vero Miſſas proprias eorum Sanctorum, variis Ordinibus conceſſas. S. R. C. 20. Novembris 1717.

In Feſto B M. V. de Monte Carmelo dicenda eſt Miſſa a Sede Apoſtolica approbata *Gaudeamus*, juxta præceptum Benedicti XIII., & in Miſſali Romano impreſſa. S. R C. 5. Maii 1736.

Si Feſtum Purificationis B. M. V. venerit in Dominicis Septuageſimæ, Sexageſimæ, vel Quinquageſimæ, in Eccleſiis dicatis ſub titulo Annunciationis, Aſſumptionis &c., poſt Benedictionem Candelarum, & Proceſſionem, debet cantari Miſſa Dominicæ tantùm, nec facienda eſt commemoratio Purificationis B. M. V. S. R. C. 13. Septembris 1704 & 15. Septemb. 1736.

Sequentia in Miſſa SS. Nominis Jeſu eſt omittenda. S. R. C. 23. Junii 1736. & 16. Februarii 1737. *præterquam ab illis, quibus eſt expreſsè conceſſa, prout conceſſa reperitur Ordini Minorum.*

Vide Beatus. Commemoratio. Euchariſtia. Feſtum Corporis Chriſti. Oratio. Oratoria. Parochiale Jus. Proceſſio. Symbolum. Thurificatio. Vicarius.

MIS-

MISSA CONVENTUALIS.

Miſſæ Conventuales infra octavam Corporis Chriſti poſſunt, ubi eſt conſuetudo, cantari ſine Diacono, & Subdiacono, excepto die Feſto, ac Dominica, & die octava. S. R. C. 15. Martii 1608.

Canonici tenentur ad cantandam Miſſam Conventualem de Officio occurrente, ut lucrentur diſtributiones; nec ad ſatisfactionem ſufficit Miſſa in aurora. S. R. C. 25. Junii 1611.

Miſſa Conventualis de Feſto, ſeu de feria currente, omnino cantanda eſt, non obſtante quacumque contraria conſuetudine. S. R. C. 28. Januarii 1612.

Miſſa Conventualis pertinet ad Cantorem, & Canonicos Eccleſiæ Collegiatæ, non autem ad Vicarium, quando ipſe habet tantùm curam animarum Parochianorum. S. R. C 7. Julii 1612.

Miſſa Conventualis de feria in Cathedralibus, & Collegiatis omnino eſt dicenda, ultra miſſam Feſti; & abuſus ſunt reformandi. S. R. C. 16. Januarii 1627.

Poteſt Epiſcopus cogere Canonicos, ut a Capellanis in Quadrageſima cantari faciant Miſſam Conventualem feriæ cum Diacono, & Subdiacono. S. R. C. 17. Julii 1627.

Miſ-

Miſſa Conventualis non poteſt celebrari pro Anniverſario, ſed cantandæ ſunt duæ Miſſæ; in die vero Depoſitionis dicenda eſt Miſſa pro defuncto, non obſtante contraria conſuetudine. S. R. C. 12. Julii 1628.

Feria ſecunda poſt Dominicam Paſſionis, quando recitatum eſt Officium defunctorum, non dicitur Miſſa Conventualis de defunctis, neque Oratio *Fidelium*, quæ in aliis feriis ſecundis Quadrageſimæ non dicitur juxta Rubricas, ſed ſolum Oratio *Omnipotens ſempiterne Deus*, quæ eſt pro vivis, & defunctis, & omittitur tempore Paſſionis. S. R. C. 11. Julii 1643.

In Miſſa Conventuali, quando decantatur Evangelium, Ceroferarii cum cereis accenſis aſſiſtere debent; & Diaconus, quoties thurificatur altare, incenſum miniſtrare debet. S. R. C. 5. Septembris 1648.

Miſſa Conventualis de feria in Quadrageſima, & Adventu, nullo modo poteſt omitti, quando in eis etiam cadat Feſtum alicuius Sancti, non obſtante contraria conſuetudine. S. R. C. 24. Novembris 1635. *Quod intelligitur etiam de aliis vigiliis, in quibus duæ, vel tres Miſſæ debent celebrari.*

Vide Commemoratio. Miſſa defunctorum. Miſſa votiva. Octava.

MIS-

MISSA DEFUNCTORUM.

IN Dominicis, & Feſtis poteſt celebrari Miſſa de Requiem pro defunctis, inſepulto Cadavere. S. R. C. 23. Maii 1603. *Quod Decretum intelligitur de Miſſa ſolemni, non vero de privatis.*

Defunctorum Miſſæ non ſunt cantandæ, nec celebrandæ in diebus ſolemnibus. S. R. C. 23. Junii 1607.

Anniverſaria, & aliæ Miſſæ pro defunctis certo die dicendæ, eo impedito, poſſunt transferri in diem ſequentem. S. R. C. 27. Septembris 1608.

Quando adeſt obligatio, & onus faciendi diverſa Anniverſaria ſtatis diebus, quibus occurrunt Feſta duplicia, vel ſemiduplicia, nec non etiam tempus Quadrageſimale, & Quatuor tempora, Miſſa Conventualis nullo pacto eſt omittenda, ſed utraque Miſſa eſt cantanda, altera de die, altera de Requiem, etiam ſi occurrat Feſtum duplex, dummodo non ſit Feſtivum de præcepto, ad hoc, ut teſtatorum voluntates adimpleantur, & licitè eleemoſyna lucrari poſſit, ut declaravit 1. Septembris 1607., S. R. C. 29 Novembris 1628.

Non valentes ſatisfacere Anniverſariis defunctorum in diebus ferialibus, poſſunt

ipſa adimplere in Feſtis duplicibus, non tamen de præcepto. S. R. C. 11. Junii 1629.

Miſſa ut in die obitus præſente Corpore, ultra Miſſam de Communi defunctorum, celebranda erit quando aliquis obierit in die Commemorationis omnium Fidelium defunctorum. S. R. C. 14. Aprilis 1646.

Miſſæ exequiales defunctorum in die depoſitionis defuncti poſſunt ſolemniter celebrari diebus, in quibus cadit Feſtum duplex alicujus Sancti, dummodo Feſtum non ſit de præcepto, juxta Rubricas Breviarii Romani. S. R. C. 19. Septemb. 1654. *Hoc Decretum editum fuit pro Miſſa ſolemni celebranda in Eccleſiis, non præſente Cadavere.*

Miſſæ privatæ de defunctis quocumque die celebrari poſſunt, præterquam in Feſtis duplicibus, & Dominicis diebus, juxta præſcriptum Rubricarum. S. R. C. 15. Februarii 1659. *Adde, & infra octavas privilegiatas, atque in aliis diebus duplicia excludentibus: ex aliàs reſolutis, & ex Rubrica.*

Omnibus & ſingulis Sacerdotibus, tam ſæcularibus, quam Regularibus cujuſvis Ordinis, etiam neceſſariò exprimendi, diſtricte præcipitur, ut Miſſas privatas pro de-

defunctis, ſeu de Requiem, in duplicibus nullatenus celebrare audeant, vel præſumant. Quod ſi ex Benefactorum præſcripto Miſſæ hujuſmodi celebrandæ incidant in Feſtum duplex, tunc minime transferantur in aliam diem non impeditam, ne dilatio Animabus ſuffragium expectantibus detrimento ſit, ſed dicantur de Feſto currente, cum applicatione Sacrificii juxta mentem Benefactorum; caveantque Eccleſiarum Rectores, Sacriſtæ, aliique, ad quos ſpectat, ut hujuſmodi Decretum inviolate ſervetur, atque in Sacriſtia affixum retineatur, ut commode ab omnibus celebrare volentibus conſpici, & legi poſſit: in eos autem, qui contrafacere auſi fuerint, vel præmiſſa adimplere neglexerint, locorum Ordinarii, tam ſæculares, quam Regulares, pro modo culpæ animadvertant. S. R. C. approb. Alex. VII. 5. Auguſti 1662.

Anniverſaria, & Miſſæ cantatæ de Requiem relictæ ex diſpoſitione teſtatorum, quotannis in die ipſorum obitus, etiam in duplici majori contingentis, poſsunt celebrari, & proinde in Decreto die 5. Auguſti 1662. edito non comprehenduntur. S. R. C 22. Novembris 1664. *Quod Decretum intelligitur de unica Miſſa de Requiem cantata, non vero de Miſſis privatis.*

In die, quo celebratur Feſtum duplex, etiam translatum, prohibetur Miſſa de Requiem, niſi ſit præſens Cadaver: Anniverſarium poteſt anteferri, immo debet; & in feriis majoribus debent omnino cantari duæ Miſſæ; & Collectæ pro defunctis non admittuntur, niſi in Miſſis Feſtorum ſimplicium, & ferialium. S. R. C. 31. Julii 1665. *Quoad* præſens Cadaver *intelligitur tantùm Miſſa cantata.*

Anniverſaria, & Miſſæ de Requiem, quæ ex diſpoſitione teſtatorum cum cantu ſunt quotannis celebrandæ, poſſunt cantari, etiamſi ipſorum obitus inciderit in Feſtum duplex majus. S. R. C. 20. Julii 1669.

Miſſæ de Requiem non poſſunt celebrari, niſi cum colore nigro, vel ſaltem violaceo. S. R. C. 21. Junii 1670.

Miſſæ cantatæ mortuorum infra octavam Corporis Chriſti non ſunt celebrandæ, niſi præſente Cadavere. S. R. C. 12. Sept. 1671.

Durante Expoſitione SS. Sacramenti occaſione Quadraginta horarum, regulariter celebrari non poteſt Miſſa de Requiem privata, licèt occurrat Officium hujuſmodi Miſsas admittens; neque cantari poteſt Miſſa defunctorum pro adimplenda mente teſtatoris, ſive pro anniverſario ſatisfaciendo. S. R. C. 2. Decembris 1684.

In

In Miſſa privata de Feſto ſemiduplici, ſimplici, ſeu votiva, vel de die infra octavam, ſive de feria non privilegiata, poteſt in penultimo loco dici Collecta pro particulari defuncto, puta *Inclina*, vel *Deus qui nos Patrem*, & ſimiles; ſed ob id non eſt omittenda ulla ex Collectis pro tempore aſſignatis, puta *A cunctis*, vel *Eccleſiæ*. S. R. C. 2. Decembris 1684.

Anniverſaria, ſive Miſſæ quotidianæ cantatæ de Requiem, relictæ ex diſpoſitione teſtatorum pro certis diebus, his impeditis die Dominico, ſeu alio Feſto de præcepto, cantari poſſunt in diebus ſubſequentibus, ſeu antecedentibus, in quibus occurrant Officia de Feſto duplici majori, non tamen de præcepto, præcipue de Sanctis alicujus Ordinis, non relictâ tamen Miſsâ in cantu de Feſto duplici minore occurrente, quatenus adſit obligatio cantandi. S. R. C. 4. Maii 1686.

Cum primùm accipitur nuncium de obitu alicujus in loco diſſito, poteſt cantari Miſſa de Requiem, ut in die obitus, pro ejus anima in Feſto duplici majori, vel minori, non tamen de præcepto, ut citiùs ſuffragetur animæ defuncti, non relictâ tamen Miſsâ in cantu de Feſto duplici, quatenus adſit obligatio. S. R. C. 4. Maii 1686.

In Anniverſario tranſlato ob Feſtum de præcepto non debet variari Oratio *Cujus anniverſarium depoſitionis diem*, ſed recitanda eſt, ut in Miſſali. S. R. C. 4. Maii 1686.

Miſſæ privatæ de Requiem Corpore præſente, & inſepulto, dici non poſſunt diebus, quibus fit de Officio duplici, vel aliis a Rubrica vetitis: & quamcumque conſuetudinem, tamquam abuſum, abolendam, juxta diſpoſitionem Rubricæ V. Miſſalis Romani de Miſſa defunctorum num. 2. in fine, & Decreta S. Congreg., & ſignanter generale 5. Auguſti 1662., ſervanda eſſe, mandavit S. R. C. 10. Januarii 1693.

In Eccleſiis, in quibus occaſione Quadraginta horarum expoſitum detinetur Auguſtiſſimum Sacramentum, congruentiùs abſtinendum eſt a celebratione Miſſarum defunctorum, etiamſi ex præſcripto teſtatorum eſſent celebrandæ. S. R. C. 27. Aprilis 1697.

In vigilia Epiphaniæ dici non poſſunt Miſſæ privatæ defunctorum. S. R. C. 13. Julii 1697. & 16. Junii 1708.

In Anniverſario occurrente in Feſto duplici ſecundæ claſſis non poteſt cantari Miſſa de Requiem. S. R. C. 5. Julii 1698.

In duplicibus primæ claſſis, etiam præſente Corpore, non poteſt cantari Miſſa de-

by Google

defunctorum, & multo minus dicenda eſt una Miſſa privata, deficientibus Clericis in choro. S. R. C. 5. Julii 1698.

Infra Octavas privilegiatas non poteſt cantari Miſſa defunctorum in Anniverſario, & Officio ſolemni. S. R. C. 5. Julii 1698.

In die Anniverſarii, & Depoſitionis, non poteſt cantari Miſſa defunctorum, loco Conventualis. S. R. C. 5. Julii 1698.

Si Anniverſarium anticipetur, & poſtponatur per aliquot dies, poteſt dici Miſsa, ut in Anniverſario. S. R. C. 5. Julii 1698.

In Eccleſiis Parochialibus ruralibus, in quibus per annum plerumque unus tantùm Sacerdos celebrat, & ſine cantu, poteſt dici Miſsa de Requiem, quando Anniverſaria ex teſtatorum diſpoſitione, recurrente obitus die, incidunt in Feſtum duplex majus; non idem tamen dicendum eſt de diebus tertio, ſeptimo, & trigeſimo, ſed ſervetur Decretum generalę editum 5. Auguſti 1662. S. R. C. 19. Junii 1700.

Ex privata devotione Parochianorum, petentium ſæpiùs per annum Anniverſaria pro defunctis parentibus, fratribus, amicis, & aliis defunctis, poteſt in Eccleſiis ruralibus cantari Miſsa ſolemnis de Requiem in Feſto duplici minori, alterâ Miſ-

sâ

ſà cantatâ de Feſto, ubi adſunt plures, vel ſaltem duo Sacerdotes; dummodo ſermo ſit de die verè Anniverſaria a die obitus. S R.C. 19. Junii 1700.

In die Commemorationis omnium Fidelium defunctorum non poteſt celebrari Miſsa ſolemnis de Requiem poſt Primam, ſed ſervandæ ſunt Rubricæ, quæ præſcribunt poſt Nonam. S.R.C. 22. Jan. 1701.

Prohibitio facta 9. Junii 1668. Sacerdotibus ſæcularibus, etiam Capellanis, quod licèt recitaverint Officium ſemiduplex, vel ſimplex, vel feriale, non celebrent Miſſam de Requiem in Eccleſiis Regularium, in quibus recitatum ſit Officium duplex de non præcepto, vel de aliquo Sancto ſui Ordinis, intelligi etiam debet pro Eccleſiis Monialium. S. R. C. 11. Februarii 1702.

Miſſæ pro defunctis, ſive de Requiem, in Feſtis duplicibus, contra præſcriptum Rubricarum Miſſalis Romani, nullatenus celebrari debent. Quod ſi ex Benefactorum inſtitutione Miſſæ hujuſmodi celebrandæ incidant in Feſtum duplex, tunc ne dilatio Animabus ſuffragia expectantibus detrimento ſit, in aliam diem non impeditam minime transferantur, ſed dicantur de Feſto occurrente, cum applicatione Sacrificii jux-

juxta mentem eorumdem Benefactorum. S. R. C. 15. Septemb. 1714.

Idem intelligendum eſt de Miſſis celebrandis in altaribus privilegiatis perpetuis, & non perpetuis. S. R. C. denuo declaravit 15. Septembris 1714

Eodem die, & anno S. R. C. denuo prohibuit Miſſas votivas, & de Requiem, infra octavam Corporis Chriſti, ut decreverat 21. Junii 1670., quod idem quoad octavam etiam Nativitatis Domini.

Vide Altare. Miſſa. Miſſa Votiva.

MISSA VOTIVA.

Res gravis pro licita votivæ ſolemnis decantatione, ea eſt, pro qua convenit Clerus cum Epiſcopo, vel apud Regulares in eorum Comitiis Generalibus, ſeu Provincialibus, cum cantatur Miſſa pro re, eorumdem judicio, gravi. S. R. C. 19. Maii 1607.

Tolerari poſſunt Miſſæ votivæ cantatæ B. M. V. in Sabbato, vel pariter cantatæ defunctorum in Feſto duplici, quod non eſt de præcepto, ut teſtatorum voluntates adimpleantur, dummodo non omittatur Miſſa Conventualis. S. R. C. 20. Junii 1607. *Hoc tamen Decretum intelligitur de Miſſis cantatis in die Anniverſario, vel ter-*

tertio, ſeptimo, & trigeſimo, relictis ex diſpoſitione teſtatorum.

Miſſæ votivæ jam acceptæ, quæ non poſſunt celebrari diebus impeditis, debent celebrari de Feſto occurrente, cum applicatione Sacrificii. S. R. C. 19. Maii 1614.

Miſſæ votivæ non poſſunt ſuffragari pro Miſſa Conventuali, quæ non poteſt omitti, etiamſi cantetur Miſſa votiva. S. R. C. 16. Maii 1626.

Ob Miſſam votivam, ſeu pro defunctis, non eſt omittenda Miſſa Conventualis, neque poteſt introduci conſuetudo in contrarium ritum. S. R. C. 16. Januar. 1627.

In diebus, in quibus non poteſt fieri de Feſto duplici, prohibentur Miſſæ votivæ, & de Requiem. S. R. C. 28. Auguſti 1627.

Ubi adeſt conſuetudo immemorabilis cantandi ſingulis diebus, immediate poſt Primam, Miſſam votivam de B. V., poteſt exceptis ſolemnioribus Feſtivitatibus tolerari, prout tolerat S. R. C. 19. Novembris 1633. *Feſta ſolemniora ſunt Dominica prima Adventus, feria quarta Cinerum, Dominica prima Quadrageſimæ, Palmarum cum tota majori hebdomada, Reſurrectionis, & Pentecoſtes cum duobus ſequentibus diebus, dies Nativitatis Domini, Epipha-*

phaniæ, Aſcenſionis, Corporis Chriſti, & dies feſti ejusdem B. M. V., ac dummodo in diebus, in quibus cantatur prædicta Miſſa votiva, cantetur etiam Miſſa Conventualis, ſeu diei feſti currentis.

Miſſæ votivæ, quas ex obligatione aliqua Ecclefia tenetur per hebdomadas celebrare certis diebus præſcriptis, in quibus multoties occurrit Feſtum de præcepto, debent transferri in alteram diem feriatam non impeditam. S. R. C. 9. Decembris 1634.

Miſſa votiva de B. M. V. in vigilia Pentecoſtes non poteſt dici. S. R. C. 19. Auguſti 1651.

Miſſæ votivæ de Titulari, & Patrono, non poſſunt dici cum Gloria, & Credo; ſed Ordinariis præcipitur, ne quid contra, vel præter Rubricarum præſcriptionem, ſub pœnis in Conſtitutionibus Pontificis contentis, ſervari permittant; ſed tantummodo die tituli quarumlibet Eccleſiarum, & Oratorii, de Sancto Titulari Miſſa cum Gloria, & Credo celebretur. S. R. C. 4. Auguſti 1658.

Miſſa votiva de B. M. V. cum Gloria, & & Credo, ſed ſine Officio, poteſt celebrari in aliqua die ob publicam cauſam, & ratione concurſus. S. R. C. 8. Junii 1658.

Miſ-

Miſſa votiva ſolemnis de B. V. poteſt celebrari in die Dominico, ratione concurſus populi. S. R. C. 20. Novemb. 1662. *Hoc tamen intelligitur de Dominicis, aliiſque Feſtis non privilegiatis, & dummodo Dominica non incidat in Feſtum duplex primæ, vel ſecundæ claſſis, vel infra octavas privilegiatas.*

Miſſa votiva cantata de B. M. V. cum Gloria, & Credo, poteſt celebrari in die Dominico, cauſa voti, ſeu alia cauſa. S. R. C. 16. Junii 1663. *Hoc tamen non habet locum in Dominicis, & octavis privilegiatis, neque in duplicibus primæ, vel ſecundæ claſſis.*

Miſſa votiva, dum cantatur pro re gravi de aliquo Sancto, ſemper dici debet cum Gloria, & Credo, & cum colore, quo utimur in Feſto, cujus Miſſa cantatur. S. R. C. 13. Auguſti 1667.

Infra octavam SS. Corporis Chriſti prohibentur miſſæ votivæ quæcumque, vel pro defunctis. S. R. C. approbante Clem. X. 21. Junii 1670.

Receptio ad Habitum, & ad Profeſſionem Religioſam, ſub re gravi numerari non poteſt, ut ex conſuetudine cantari poſſit Miſſa votiva ſolemnis, etiam de Spiritu Sancto, in Dominicis, vel duplicibus; & hic

& hic abuſus omnino eſt tollendus. S. R. C. 24. Julii 1683.

Miſſæ votivæ de SS. Sacramento, vel de B. M. V., in cantu fundatæ, dici non poſſunt in duplicibus, aliiſque diebus duplicia excludentibus; ſed cantari debet Miſſa de Feſto currente, cum applicatione Sacrificii, juxta Decretum editum die 19. Maii 1614.; ſicque ſatis fieri, & Benefactorum mentem impleri, non obſtante quacumque conſuetudine in contrarium, declaravit S. R. C. 24. Julii 1683.

Si urgente cauſa celebranda eſt Miſſa votiva infra octavam, quæ habeat Præfationem propriam, & Communicantes, in Miſſa votiva debet dici Præfatio conveniens, Communicantes verò de infra octavam, quia eſt proprium de illo tempore. S. R. C. 16. Junii 1683.

Qui in Sabbato infra aliquam octavam B. M. V. recitat Officium de aliquo Sancto eo die occurrente, volens celebrare Miſſam votivam de B. M. V. tenetur quidem dicere Miſſam feſtivam cum Gloria, ſed ſine Credo. S. R. C. 2. Decembris 1684.

Qui in Sabbato recitat Officium de B. V., volens celebrare Miſſam votivam de aliquo Sancto, non debet dicere Gloria, ne-

que

que Præfationem B. M. V., ſed communem. S. R. C. 2. Decembris 1684.

Non poteſt Miſſa votiva de Spiritu Sancto, vel alia, celebrari etiam ab Epiſcopo pro eligenda Abbatiſſa, in Feſto duplici, vel Dominica. S. R. C. 28. Aprilis 1708.

In vigilia Epiphaniæ non poſſunt celebrari Miſſæ votivæ, & de Requiem. S. R. C. 16. Septembris 1730. *Quod etiam prohibitum fuit 13 Julii 1697. & 16. Junii 1708.*

Vide Commemoratio. Gloria in excelſis. Miſſa. Oratio. Symbolum.

MISSALE.

USus Miſſalis, & Breviarii Romani, ſemel introductus in aliqua Eccleſia, quæ habebat particulare Miſſale, & Breviarium, confirmandus eſt; nec licet redire ad uſum antiqui Miſſalis, & Breviarii. S. R. C. 15. Martii 1608.

Facultas celebrandi cum Miſſali Romano pro Capellanis Monialium, intelligi debet pro omnibus, & ſingulis, qui ex debito tenentur celebrare in Eccleſiis ipſarum Monialium, dummodo celebrent cum Miſſali Romano. S. R. C. 11. Febr. 1702.

Vide Capellani.

MO-

MONACHI.

MOnachi Congregationis Caſinenſis non ſunt ullo modo cogendi accedere, niſi ad Proceſſionem SS. Sacramenti, juxta eorum antiquam conſuetudinem, quam eis ubique conſervandam eſſe, cenſuit, & declaravit S. R. C. 10. Junii 1602.

MONIALES.

IN Communione Monialium, habentium feneſtellam in parte Evangelii, Sacerdos debet deſcendere, & reverti per gradus anteriores, & non lateralis altaris. S. R. C. 15. Septembris 1737.

Vide Capellani. Dignitas. Miſſa. Miſſale.

MOZZETTA.

VIde Epiſcopus. Prælatus.

OBLATIONES.

COnſuetudo, ut oblationes, quæ offeruntur Cruci feria VI. in Paraſceve, dentur Magiſtris Cæremoniarum, ſervanda eſt. S. R. C 29. Novemb. 1603.

OCTA-

OCTAVA.

QUi habent privilegium celebrandi octavas in Quadrageſima, occurrente die infra octavam in feria IV. Cinerum, nullam debent facere commemorationem de octava neque in Laudibus, neque in Miſſa. S. R. C. 24. Januarii 1682.

In diebus infra aliquam octavam occurrentibus in Quadrageſima, debent privilegiati dicere Miſſam Conventualem de feria currente, cum commemoratione octavæ, quamvis recitaverint Officium de die infra octavam. S. R. C. 24 Januarii 1682.

Quando occurrit vigilia, aut feria Quatuor temporum infra octavam Conceptionis B. M. V., Officium recitetur de die octava, Miſſæ vero, ſive cantentur, ſive legantur, ſint de feria, cum ſecunda Oratione de octava, tertia de Spiritu Sancto, quæ ſemper dicitur infra octavas B. M. V., juxta tit 9. de Orat. n. 7. & 9., nam Oratio quæ ibi præſcribitur dicenda ſecundo loco, ponitur tertio loco. At ſi feria Quatuor temporum occurrat in die octava Conceptionis, omnes Miſſæ erunt de eadem cum commemoratione feriæ, cujus cantabitur Miſſa poſt Nonam ſine commemoratione octavæ, cujus cantata fuit poſt

Ter-

Tertiam. In Miſſa ferię Pręfatio erit communis. Idem ſervandum in Quadrageſima ab illis, qui habent privilegium faciendi octavam alicujus Sancti. Tempore autem Paſſionis, quando contingat fieri Officium de infra octavam, unica cantari debet Miſſa, quę erit de feria, cum commemoratione diei octavę, & ſi Pręfatio octavæ erit propria, hęc dici debet in Miſſa cantata, in qua in choro eſt genuflectendum. S. R. C. 23. Junii 1736.

Vide Beatus. Colores. Miſſa. Miſſa Conventualis. Miſſa defunctorum. Octava.

OFFICIUM.

Recitantes ex conceſſione Officium de SS. Corpore Chriſti in quacumque feria V. per annum, non impedita Feſto novem lectionum, illud recitare debent ut in die feſto ejusdem ſolemnitatis, Miſſam vero, ut in votiva. S. R. C. 12. Julii 1664.

In die Commemorationis omnium Fidelium defunctorum poteſt fieri Officium de Feſto duplici minori, etiam translato, ſed Miſſæ privatæ ſunt celebrandæ de Requiem. S. R. C. 5. Octob. 1686.

Officia Sanctorum ratione Corporis, ſeu inſignis Reliquiæ recitanda, intelligi debent de Sanctis in Martyrologio Romano de-

ſcriptis, & dummodo conſtet de identitate Corporis, ſeu Reliquiæ inſignis illiuſmet Sancti, qui reperitur in Martyrologio Romano deſcriptus: de ceteris autem Sanctis in prædicto Martyrologio non deſcriptis, aut quibus a S. Sede non fuerit ſpecialiter conceſſum, Officia recitari, & Miſſæ celebrari non debent, non obſtante, quod ipſorum Corpora, vel inſignes Reliquiæ in Eccleſiis aſſerventur, quibus tamen, ab Ordinariis Locorum approbatis, debita Fidelium veneratio, prout hactenus ſervatum fuit, exhibeatur, ſed abſque Officio, & Miſſa, ſub pænis de non ſatisfaciendo præcepto recitandi Officium, aliiſque in Conſtitutione S. Pii V. contentis. S. R. C. 11. Auguſti in Decreto generali ab Innoc. XII. approbato 19 Octob. 1691.

Si Feſtum S. Joſeph occurrat in feria V. majoris hebdomadæ, ejus Officium transferendum erit ad aliam diem, juxta Rubricas Breviarii Romani, & Decreta S. R. C. Ceterùm præceptum audiendi Miſſam, & vacandi ab operibus ſervilibus, non erit transferendum, ſed ſervandum in prædicta feria V., adeoque per Ordinarios Locorum accuratè providendum, ut eo die aliquæ quidem Miſſæ privatæ, ante celebrationem ſolitæ Miſſæ Conventualis celebrandæ, pro

prę-

prçcepti adimplemento non deſint; ſed tamen propterea antiquus mos Communionis Cleri in Miſſa ſolemni illius diei, quo Eccleſia SS. Euchariſtiæ Sacramenti inſtitutionem, & memoriam recolit, ſumma religione hactenus retentus, nullatenus omittatur. S.R.C. 13. Septemb. 1692.

Si Officium, & Miſſa de aliquo Sancto celebrentur in Cathedrali, vel Matrice, ſeu Parochiali, propter inſignem Reliquiam, quæ ibi aſservatur, non poteſt celebrari per Civitatem, ſed in ipſa ſola Eccleſia, ex Decreto S. R. C. contra abuſus edito 8. Aprilis 1628., & impreſſo in Miſſali Romano, & in Breviario. Si autem Officium conceſſum ſit univerſo Clero Civitatis de aliquo Sancto, cujus inſignis Reliquia aſſervatur in Cathedrali, vel Matrice, ſeu Parochiali, tunc Miſſa cum Symbolo celebranda eſt in ipſa Eccleſia tantùm, in aliis verò Eccleſiis ſine Symbolo, ex Rubrica Miſſalis Romani de Symbolo, juxta Decretum S. R. C. 2. Decemb. 1684. & 10. Jan. 1693.

Occurrente duplici minori, etiam tranſlato, in die Commemorationis omnium Fidelium defunctorum, Officium faciendum eſt de Sancto, Miſſæ verò celebrandæ ſunt de Requiem. S.R.C. 19. Junii 1700.

Vide Beatus. Commemoratio. Reliquiæ.

OFFICIUM DEFUNCTORUM.

OFficium anniverſarium, vel ſeptenarium, vel trigenarium defunctorum poſt obitum, ſi cadat die Dominico, vel feſtivo, transfertur in diem ſequentem cum eadem ſolemnitate. S. R. C. 23. Maii 1603.

Annua Commemoratio omnium defunctorum alicujus Ordinis, ſeu Communitatis, non eſt transferenda, ſi in illa die occurrat Feſtum duplex minus, etiam tranſlatum, ſed fiet Officium de duplici cum ſola Miſſa ſolemni poſt Tertiam; Officium vero defunctorum recitandum erit poſt laudes ſub ritu duplici, & omnes Miſsæ privatæ dicentur pro defunctis in paramentis nigris. S. R. C. 5. Maii 1736.

Vide Exequias.

ORATIO.

IN Oratione *A cunctis* nomina Patronorum S. Michaëlis Archangeli, & Sancti Joannis Baptiſtæ, præponenda ſunt Apoſtolis. S. R. C. 22. Auguſti 1620. *Præponenda pariter ſunt Apoſtolis nomina ceterorum Angelorum, ac S. Joſephi, ſi ſint Patroni, vel Titulares.*

In Feſto primæ claſſis non dicitur Oratio *Deus Refugium* juſsa a Superioribus pro

re

re gravi. S. R. C. 28. Auguſti 1627. *Nec etiam in Feſto ſecundæ claſſis, ſaltem in Miſſa ſolemni.*

Non eſt omittenda una ex aſſignatis Orationibus in Miſsa, veluti tertia *A cunctis*, ſi ſecunda eſset de Feſto ſimplici, ut ejus loco dicatur Oratio imperata, veluti *Deus refugium &c.*, ſed poſt tertiam Orationem *A cunctis* poteſt & imperata dici, cum in Miſsa de ſemiduplici, vel ſimplici, vel votiva, non ſint neceſsariò dicendæ Collectæ impares, puta tres, quinque, vel ſeptem. S. R. C. 2. Decemb. 1684.

Quando occaſione belli contra Turcas dicitur Collecta, vel Miſsa, contra Paganos, non poteſt mutari nomen Paganorum, dicendo Turcarum, vel Hæreticorum. S. R. C. 30. Julii 1689.

Quando Feſtum Purificationis B. M. V. non celebratur die 2. Februarii, ſed tranſfertur ejus Officium poſt aliquam Dominicam, vel poſt Feſtum ſemiduplex, vel ſimplex, in Suffragiis debet dici ℣. *Ora pro nobis ſancta Dei Genitrix*, cum Oratione *Concede nos famulos tuos*, & in Miſsa, ſecunda Oratio *A cunctis*, tertia ad libitum, cum in fine Completorii diei ſecundæ Februarii, ex Decreto S. R. C. 11. Januarii 1681., dicenda ſit Antiphona *Ave Re-*

gina Cælorum. S. R. Cong. 14. Februarii 1705.

Feria III. Rogationum non dicitur ſecunda Oratio Dominicæ. S. R. C. 25. Septemb. 1706.

In Miſſa votiva SS. Sacramenti tertia Oratio dicenda eſt ea, quæ ſecundo loco erit dicenda ratione temporis occurrentis, non vero ea, quæ eſt aſſignata ſecundo loco infra octavam SS. Sacramenti. S. R. C. 4. Julii 1705.

Quando tertia Oratio in Miſſis eſt ad libitum, ut cum ex juſsu Summi Pontificis, vel Epiſcopi, debet apponi aliqua ſpecialis Oratio pro publica indigentia, videlicet contra Turcas, ſeu ad petendam ſerenitatem, &c., hæc Oratio recitari debet tamquam ex præcepto quarto loco, non omiſsa tertio loco illa, quę eſt ad libitum. S. R. C. 17. Auguſti 1709.

Diebus Feſtis fieri debent publicę Orationes pro novi Epiſcopi electione, ad formam Concilii Tridentini, & Cęremonialis Epiſcoporum, licet adſit Epiſcopus adminiſtrator. S. R. C. 22. Auguſti 1722.

In Miſsa votiva quæ celebrari aliquando poteſt infra octavam in Adventu, Quadrageſima, Quatuor temporibus, vigiliis, & ſecunda Rogationum, prima Oratio erit de

de Miſsa, ſecunda de octava, tertia de feria, & non dicitur Evangelium feriæ in fine, ſed S. Joannis *In principio*. S. R. C. 23. Junii 1736.

Ab Orationibus expungenda ſunt cognomina, & patriæ Sanctorum. S. R. C. 23. Junii 1736.

Translato Feſto ſemiduplici ad vigiliam alicujus Apoſtoli, in Feſti Miſsa tertia Oratio debet eſse *A cunctis*. S. R. C. 15. Septemb. 1736.

In Miſſis ferialibus a Dominica Paſſionis uſque ad feriam V. in Cœna Domini, & infra octavas Paſchatis, & Pentecoſtes, juxta alias reſolutiones, occurrente Feſto ſimplici, non eſt dicenda tertia oratio *Eccleſiæ*, vel pro Papa. 15. Septemb. 1736.

Si ſecunda Oratio eſt de Spiritu Sancto, aut de eo fit mentio, tertia, ſive ultima, non debet concludi cum *ejusdem Spiritus Sancti*. S. R. C. 5. Septemb. 1736. Sicuti a pari: Si ſecunda Oratio dirigitur ad Filium, aut in ipſa de eo fiat mentio, concluſio tertiæ, ſive ultimæ, non erit *Qui vivis*, vel *Qui tecum*, vel *Per eumdem*, ſed *Per Dominum noſtrum*.

Vide Commemoratio. Miſsa. Miſsa Conventualis. Miſsa Defunctorum. Octava. Regulares, Vigilia.

ORATORIA.

MIſsa in feria V. majoris hebdomadæ non poteſt celebrari in Oratoriis Confraternitatum, & privatis. S.R.C. 8. Februarii 1653.

In Oratoriis privatis, quæ per Sanctam Sedem conceſsa fuerint, non licet Regularibus cujuſvis Ordinis, aut Inſtituti, ſeu Congregationis, etiam Societatis Jeſu, aut etiam cujuſcumque Ordinis Militaris, etiam Sancti Joannis Jeroſolymitani, aut aliis quibuſcumque Sacerdotibus, etiam ſi eſsent Epiſcopi, celebrare in diebus Paſchatis SS. Reſurrectionis D. N. J. C., aliiſque anni Feſtis ſolemnioribus, ac diebus in Indulto exceptis; in reliquis vero diebus, prædictis Regularibus, ſeu Sacerdotibus quibuſcumque, etiam Epiſcopis, in præfatis Oratoriis celebrare non licet, ubi etiam unica Miſsa, quæ in Indulto conceditur, celebrata fuerit, ſuper quo celebraturus tenetur diligenter inquirere, & de eo ſe optime informare; atque illam, etiam in caſibus permiſſis, celebrare nequit poſt meridiem; & in omnibus hujuſmodi caſibus perſonæ quæcumque dictas Miſsas audientes, nullatenus Eccleſiæ præcepto ſatisfa-

tisfa-

tisfaciunt. S. C. C. 15. Decemb. 1703. approbante Clem. XI.

Circa Miſsarum celebrationem in privatis Oratoriis, & uſum altaris geſtatorii, quoad diſpoſita a Clemente XI. in Decreto emanato die 15. Decemb 1703., confirmato ab Innocent. XIII. in Conſtitutione, quæ incipit *Apoſtolici Miniſterii* 13. Maii 1723., & a Benedicto XIII in Conſtitutione, quæ incipit *In ſupremo* 22 Septembris 1724., declaratur a duobus ultimis Pontificibus, quod prohibitio facta Epiſcopis, ne in domibus laicorum erigere faciant altare pro celebratione Miſſæ, non intelligenda eſt de domibus etiam laicis, in quibus Epiſcopi fortè occaſione Viſitationis, vel itineris, hoſpitio excipiuntur; & nec etiam quando Epiſcopi, in caſibus a jure permiſſis, vel de ſpeciali Sedis Apoſtolicæ licentia abſentes a domo propriæ habitationis ordinariæ, moram idcirco faciunt in aliena domo per modum ſimilis habitationis: in his enim caſibus licita his erit erectio altaris, ad effectum prædictę celebrationis, non ſecus ac in domo propriæ ordinariæ habitationis.

Vide Altare. Miſſa. Parochiale Jus. Regulares.

PALLA.

IN Sacrificio Miſſæ non eſt adhibenda Palla a parte ſuperiori drappo ſerico cooperta. S. R. C. 22. Januarii 1701.

PALLIUM.

ELectus Eccleſiæ Archiepiſcopalis non poteſt exercere Pontificalia in ſua Eccleſia ante receptionem Pallii. S. R. C. 28. Auguſti 1627.

PAROCHI.

PArochi, Superiores Eccleſiarum ſæcularium, & Regularium, Sacriſtæ, & alii, ad quos ſpectat, non permittere debent, quod Cadavera Eccleſiaſticorum ſæcularium, præſertim Sacerdotum, ſicut etiam Diaconorum, & Subdiaconorum, tranſferantur ex propriis domibus ad Eccleſias, vel in iſtis exponantur, cum quocumque alio habitu, ſive Confraternitatum, ſive Religionum, ſed cum ſacris Veſtibus eorum Ordini convenientibus, juxta diſpoſitionem Ritualis Romani tit. de Exequiis. Clemens XI. 9. Decembr. 1705. in ejus Bullario particulari.

Vide Oratoria. Parochiale Jus.

PA-

PAROCHIALE JUS.

BEnedictiones, & diſtributiones Candelarum, Cinerum, & Palmarum, non ſunt de juribus mere Parochialibus. S. R. C. 10. Decemb. 1703. in decreto generali, approbante Clemente XI. 12. Jan. 1704.

Functiones omnes hebdomadæ ſanctæ non ſunt de juribus mere Parochialibus. S. R. C. 10. Decemb 1703. in Decreto generali, approbante Clemente XI. 12. Januarii 1704.

Celebratio Miſſæ ſolemnis feriæ V. in Cœna Domini non eſt de juribus Parochialibus, ſed ſpectat ad Parochos. S. R. C. 10. Decemb. 1703. in Decreto generali, approbante Clem. XI. 12. Jan. 1704.

Prima pulſatio campanarum in Sabbato ſancto non eſt de juribus Parochialibus prout jacet, ſed ſpectat ad Eccleſiam digniorem, ad formam Conſtitutionis Leonis X. S. R. C. 10. Decemb. 1703. in Decreto generali, approbante Clemente XI. 12. Januarii 1704.

Expoſitio Quadraginta horarum, & benedictio, quæ fit ſuper populo, non eſt de juribus mere Parochialibus. S. R. C. 10. Decemb. 1703. in Decreto generali, approbante Clemente XI. 12. Januarii 1704.

Expo-

Expoſitio, quæ fit cum Reliquiis, vel ſacris imaginibus, & benedictio, quæ cum eis fit ſuper populo, non eſt de juribus Parochialibus, & quoad benedictiones cum Reliquiis, & imaginibus, ſerventur Decreta. S. R. C. 10. Decemb. 1703. in Decreto generali, approbante Clemente XI. 12. Januarii 1704.

In Oratoriis privatis Confraternitatum per Confratres ſtatis horis recitari poſſunt Horę Canonicæ cum cantu, vel ſine, abſque licentia Parochi, niſi aliter Ordinarius ſtatuat ex rationabili cauſa; & licita eſt in dictis Oratoriis privatis celebratio Miſſæ privatæ, aſſentiente Ordinario Loci, & contradicente Parocho: Capellani autem Confraternitatum poſſunt populo denunciare Feſtivitates, & vigilias occurrentes in hebdomada, abſque licentia Parochi. S. R. C. 10. Decemb. 1703. in Decreto generali, approbante Clemente XI. 12. Januarii 1704.

Intra ambitum Eccleſiarum Confraternitatum fieri poſſunt Proceſſiones, juxta cujuſvis Confraternitatis inſtitutum, abſque licentia Parochorum, & interventu. S. R. C. 10. Decemb. 1703. in Decreto generali, approbante Clemente XI. 12. Januarii 1704.

Pro-

Proceſſiones juxta inſtitutum Confraternitatum fieri non poſſunt extra ambitum earum Eccleſiarum abſque licentia illorum Parochorum, per quorum territorium tranſeundum eſt, niſi adeſſet licentia Epiſcopi; & extra propriam Eccleſiam non poſſunt Capellani dictarum Confraternitatum in iisdem Proceſſionibus deferre ſtolam. S. R. C. 10. Decemb. 1703. in Decreto generali, approbante Clemente XI. 12. Januarii 1704.

Non poteſt Parochus, ceſſante alio ſpeciali, ac legitimo titulo, & ex ſolo jure Parochialitatis, compellere Eccleſiarum, & Confraternitatum Rectores, & Capellanos invitos, ad aſſiſtendum functionibus Eccleſiæ Parochialis. S. R. C. 10. Decemb. 1703. in Decreto generali approbante Clem. XI. 12. Januarii 1704.

Capellani Societatum non poſsunt prohiberi a Parocho celebrare Miſſam ante Miſſam Parochialem. S. R. C. 11. Novembris 1641.

PASSIO DOMINI.

PAſſio in Miſſis privatis legi debet a Celebrante in cornu Evangelii, licèt in Miſſa ſolemni legatur in cornu Epiſtolæ. S. R. C. 4. Auguſti 1663.

PA-

PATENA.

Signum, quod fit cum patena a fronte ad pectus, fit integre cum ſigno Crucis, poſt quod debet deoſculari. S. R. C. 13. Martii 1627.

Patenæ ſuppoſitio per Sacerdotem cotta indutum in Communione generali, quæ per Dignitates agitur, licita eſt. S. R. C. 3. Septemb. 1661.

Patena ad Miſsam in extremitate, ſeu ora patenæ, congruentius eſt exoſculanda. S. R. C. 24. Julii 1683.

PAX.

Uſus ſemel introductus juxta regulas Libri Cæremonialis, ſervandus eſt, & Pax cum oſculo omnibus viris Eccleſiaſticis in choro ſedentibus danda eſt. S. R. C. 8. Julii 1602.

Diaconus, & Subdiaconus accipiunt Pacem ab Epiſcopo celebrante ſtatim poſt Diaconos aſſiſtentes, ſi in Miſsa Communionem non recipiunt. S. R. C. 15. Martii 1608.

Diaconus non debet dare Pacem laicis, neque Domino Loci, ſed ipſa ſpectat ad alium Miniſtrum cotta indutum, & cum inſtrumento, non verò cum oſculo. S. R. C. 5. Julii 1614.

PI-

PILEOLUS.

FAcultas concedendi uſum pileoli in Miſſa ſpectat ad Papam. S. R. C. 24. Aprilis 1626.

Parocho reumate laboranti, & SS. Sacramentum infirmis deferenti, ſolet indulgeri uſus pileoli in itinere, non tamen intra Civitatem, vel Oppidum. S. R. C. 5. Martii 1633. Et ita remiſit arbitrio Epiſcopi uſum pileoli, ad tenorem dicti Decreti, eadem S. C. 10. Januarii 1693.

Parochis miniſtraturis SS. Sacramentum infirmis non eſt licitum, de die, neque de nocte, uti parvo pileolo in delatione ejuſdem per Civitatem, ſub prætextu alicujus infirmitatis, abſque ſpeciali S. Sedis licentia. S. R. C. 13. Auguſti 1695.

PYXIS.

PYxis, in qua proprio velo cooperta defertur SS Viaticum infirmis, debet etiam cooperiri extremitatibus veli oblongi humeralis. S. R. C. 21. Martii 1699.

Vide Benedictio.

POENITENTIARIUS.

CAnonicus Pœnitentiarius non poteſt cogi ad miniſtrandum pro Diacono, & Subdiacono, quacumque conſuetudine

in

in contrarium non obſtante. S. R. C. 21. Januarii 1673.

PRÆBENDA.

POſita Præbendarum diſtinctione in Preſbyterales, Diaconales, & Subdiaconales, qui de novo obtinuerit Presbyterales, præcedere debet habentes Diaconales. S. R. C. 17. Junii 1606.

Quamvis Præbendæ non ſint diſtinctæ, convenit tamen, ut fiat diſtinctio pluvialium, planetarum, & dalmaticarum, in Feſtis ſolemnioribus. S. R. C. 15. Martii 1608.

Vide Canonicus. Dignitates.

PRÆCEDENTIA.

CAnonicus, vel Dignitas, factus Epiſcopus cum retentione Canonicatus, vel Dignitatis, debet præcedere omnibus Dignitatibus, & Canonicis, etiam ipſo antiquioribus. S. R. C. 24. Septemb. 1605.

Inter Canonicus Presbyteros nulla datur præcedentia, nec pręeminentia ratione Doctoratus, ſed tantum ratione Ordinis, & antiquitatis. S. R. C. 19. Martii 1611.

Præcedentia inter Presbyteros ſumitur ex antiquitate Ordinis, non verò ex gradu Doctoratus; quia Presbyteratus Ordo longè

gè dignior eſt, quàm gradus Doctoratus. S. R. C. 30. Martii 1621.

Præcedentia competit Dignitatibus, & Canonicis paratis, ſuper Vicarium Generalem; neque conſuetudo, immo verò abuſus, ſuffragatur. S. R. C. 27. Septemb. 1621.

Prima ſedes in choro conceditur hebdomadario parato tantùm. S. R. C. 22. Auguſti 1626.

Ubi adeſt Sodalitas SS. Sacramenti, competit ei præcedentia ſuper alias Confraternitates in omnibus Proceſſionibus, in quibus defertur SS. Sacramentum. S. R. C. 12. Julii 1628. *Vide tamen Decretum v.* Confraternitas, 10. *Maii* 1608.

Præcedentia ſemper danda eſt ſupra Dignitates, & Canonicos, Vicario Generali, tam abſente, quàm præſente Epiſcopo, ut declaravit S. R. C. 23. Martii 1602., & 7. Auguſti 1628.

Archiepiſcopo, uti Archiepiſcopo, pro majoritate gradus competit præcedentia ſupra Epiſcopum præſentem in Civitate Metropolitana, & Diœceſi. S. R. C. 29. Januarii 1656.

Archiepiſcopi, & Epiſcopi Titulares, exiſtentes in aliena Diœceſi, debent præferri Archiepiſcopis, & Epiſcopis conſecratione junioribus, nec non aliis Epiſco-

pali charactere ſenioribus, ſeu gradu Archiepiſcopali poſterioribus, extra tamen Eccleſiæ ambitum; intra quam Ordinario privativè quoad omnes Archepiſcopos, & Epiſcopos, etiam ſeniores, præcedentia competit. S. R. C. 8. Aprilis 1656.

Capellanus Curatus ratione ſtolæ in funeribus debet præcedentiam habere ſuper alios quoſcumque Sacerdotes Curatos, ſimplici cotta indutos. S. R. C. 10. Junii 1656.

Archipresbytero, ſeu Dignitati, vel Canonico, qui alteri Archipresbyteratum, ſeu Canonicatum reſignavit, non competit præcedentia ſuper alios Sacerdotes ſeniores; quia nulla qualitas Archipresbyteri, Dignitatis, ſeu Canonici, ei remanet poſt renunciationem. S. R. C. 7. Septemb. 1658.

Præcedentia debetur Coadjutori Canonici Ordinis Presbyteralis non adhuc Sacerdoti, ſed in minoribus Ordinibus conſtituto, & pro ſuo Coadiuto Eccleſiaſticis functionibus, & choro intereſſenti; Canonici quoque Ordinis Diaconalis in minoribus Ordinibus, vel in ſacro tantum Diaconatus Ordine conſtituti, debent præcedere Canonicis Ordinis Subdiaconalis in Presbyteratus Ordine conſtitutis. S. R. C. 31. Maii 1670.

Vide Canonicus. Collegiata. Confraterni-

nitas. Curatus. Dignitas. Epiſcopus. Proceſſio. Protonotarius. Seſſio. Vicarius.

PRÆFATIO.

SI Feſtum Sanctorum Apoſtolorum Philippi, & Jacobi, vel Inventionis Sanctæ Crucis, aut S. Joannis ante Portam Latinam, occurrerit infra octavam Aſcenſionis, Præfatio in Miſſa erit de Apoſtolis, vel de Cruce, ſed Communicantes de Aſcenſione. S. R. C. 28. Auguſti 1627.

PRÆLATUS.

PRælati Epiſcopis inferiores, qui Pontificalium uſu fruuntur, ſuper altari, in quo Sacra erunt facturi, ſeptimum nequaquam debent apponere candelabrum. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septembris 1659.

Prælati Epiſcopis inferiores Cathedram, ſeu ſedem fixam, & permanentem, in eorum Eccleſiis non debent detinere, ſed tribus ipſis diebus, quibus ex antiquis Decretis tantummodo Pontificaliter celebrare eſt eis permiſſum, mobili ſede, ſeu Cathedra, uti debent, quam nihilominus ſimplici ſerico panno, coloris Feſtivitati congruentis, obducere poſſunt, non auro contexto, aut phrygio, ſive baſilico opere

exornato. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659. in Decr. gener. §. 2.

Prælati Epiſcopis inferiores Baldachinum adhibere ſupra ſedem poſſunt, non autem pretioſum, aut aureum, ſed ſimplex, & eo, quod altari ſuperimponitur, materia, & opere inferius; & ad ipſum per duos tantum gradus, in ſuperficie presbyterii ſtratos, aſcendatur. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659. in Decreto gener. §. 3.

Prælati Epiſcopis inferiores Abacum alium parare non poſſunt, præter parvam menſam, in cornu Epiſtolæ, in qua duo candelabra cum candelis, nec non mitra, calix, miſſale, thuribulum, navicula, & reliqua ad celebrandum neceſſaria, collocentur; prope vero menſam eamdem parieti hærens baculus Paſtoralis aptetur. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659. in Decreto gener. §. 4.

Dies, in quibus ſolemniter Prælatis Epiſcopo inferioribus celebrare conceditur, ſint de præcepto feſtivi, vel alii, in quibus ipſos Pontificaliter celebrare, Feſtivitatis ratio exigat; nempe Patroni Loci, Fundatoris Ordinis, Tituli, & Dedicationis Eccleſiæ; abſtinere autem debent ab hujuſmodi Pontificalium uſu in Officiis, & Miſ-

Miſſis defunctorum quocumque die, etiam feſtivo, & de præcepto. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659. in Decreto gener. §. 5.

Prælati Epiſcopis inferiores ad Eccleſiam accedentes, licèt Pontificaliter Divina peracturi, & iisdem abſolutis ab altari receſſuri, a ſuis Canonicis, vel Monachis, ut mos eſt Epiſcoporum, non poſſunt aſſociari. S. R. C. coram Alexandro VII. 17. Septemb. 1659. in Decreto gener. §. 6.

Prælatis inferioribus præter duos Sacrificii Miniſtros, Diaconum nempe Evangelii, & Subdiaconum Epiſtolæ, duo alii tantum Diaconi cum dalmaticis, & unicus Preſbyter cum pluviali, aſſiſtere debent; duo inſuper Capellani pro mitra, & baculo, & totidem Acolythi pro candelabris, debent inſervire; præterea ſex alii Canonici, vel Monachi, duo ſcilicet pluvialibus, duo planetis, totidemque tunicellis induti, Divinis hujuſmodi intereſſe valeant; qui tamen non in ſedibus, ſeu ſtallis choralibus, ſed in ſcamnis abſque poſtergalibus, panno viridi laneo coopertis, ritu congruo accomodatis, moxque illinc removendis, conſedere debent. S. R. C. coram Alexand. VII. 27. Septemb. 1659. in Decr. gener. §. 7.

Prælati Epiſcopis inferiores mitram pre-

tioſam, niſi illis expreſsè a S. Sede indultam, adhibere minimè poſſunt, ſub mitra pileolum nigri tantum coloris induant, baculum Paſtoralem albo velo appenſum deferre debent; ab hiſque, & aliis Pontificalibus, etiam de Ordinariorum licentia, extra Eccleſias ſibi ſubjectas prorſus abſtinere debent, & neque in Proceſſionibus, quæ ab eorum Eccleſiis per vias extra ambitum, vel Parochiam ducuntur, inſigniis prædictis uti poſſunt, vel penes ſe præferri facere. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659.

Prælati Epiſcopis inferiores, invitati ad Eccleſiam exemptam, nec in illa Pontificalibus uti valent; nec ii, qui non fuerint Abbates perpetui, vel benedicti, in propriis Eccleſiis uti poſſunt privilegio perpetuis Abbatibus, vel alias benedictis, indulto. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659.

Prælati Regulares Rocchettum deferre non valent, niſi ex tali Ordine fuerint, cui indumentum hujuſmodi competat. S. R. C. coram Alex. VII. 27. Septemb. 1659.

Prælati Epiſcopis inferiores ſacras veſtes ex altari ſumere non poſſunt, niſi Pontificaliter Divinis vacaturi. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659.

In-

Indulgentias impertiri, vel publicare non debent Prælati inferiores Epiſcopis, abſque expreſſo S Sedis Indulto. S. R. C. coram Alex. VII. in Decr. gener. §. 12.

Prælatis Epiſcopis inferioribus Pontificales benedictiones cum trina Crucis productione in Miſſis tantum Pontificalibus, nec non in Veſperis, & Matutinis Pontificaliter itidem celebratis, licitum eſt impertiri; privatim enim populis, quamvis pleno jure ſubjectis, niſi expreſsè ipſis permiſſum fuerit, etiam Pontificalibus induti per Eccleſiam incedentes, impertiri benedictionem præſumere non debent. S. R. C. coram Alex. VII. 27. Septemb. 1659.

Præſente Epiſcopo, ſine ſpeciali Sedis Apoſtolicæ permiſſu Prælati Epiſcopo inferiores, etiam Pontificaliter celebrantes, a benedictionibus ceſſare debent. S. R. C. coram Alex. VII. 27. Septemb. 1659.

Si Epiſcopus aderit in Eccleſiis Prælatorum inferiorum, vel Abbatialibus, ſedes in cornu Evangelii, uno ſaltem gradu eminentior ſede Abbatiali, eſt erigenda, hæcque altero gradu humilior in cornu epiſtolæ collocari debet: a latere Epiſcopi Canonici Cathedralis, prope Abbatem Canonici, vel Monachi Monaſterii, & Abbatialis Eccleſiæ conſedere debent: Confeſſio-

nem cum Celebrante Epiſcopus facere, iſque thus thuribulo imponere, Evangeliorum textum oſculari, & populo ſolemniter (quamvis Abbas ipſe Pontificaliter celebret) benedicere debet: Epiſcopus præterea trino ductu, & immediate Canonici Cathedralis duplici, moxque Abbas, niſi celebret, duplici ductu, & ſubinde Canonici, vel Monachi Abbatialis Eccleſiæ unico tantum ductu, thurificari debent. S. R. C. coram Alex. VII. 27. Septemb. 1659.

Epiſcopi abſtinere debent, ubi conſuetudo contraria non viget, a frequenti acceſſu ad Eccleſias exemptas, pro ſacris functionibus aſſiſtendo, ut liberiùs Abbates valeant ſuis uti privilegiis. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659.

In Ordinationibus Canonicorum, Clericorum, Monachorum, nec non in veſtitionibus Monialium, & emiſſione Profeſſionis earumdem, etiam pleno jure Prælatis inferioribus ſubjectarum, in benedictionibus ſacræ ſupellectilis, ceteriſque actibus, ac Miſſarum, Veſperarum, & Matutinorum ſolemniis, ter tantum in anno, ut præfertur, exceptis, neque in Eccleſiis, Oratoriis, aliiſque locis tam publicis, quam privatis, quantumvis exemptis, & eisdem Abbatibus pleno jure ſubjectis, mitram, ba-

culum, & quævis alia Pontificalia inſignia, niſi de expreſſa Sedis Apoſtolicæ conceſſione, adhibere non debent. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659.

Prælati Epiſcopis inferiores Eccleſiaſticam ſupellectilem pro ſervitio dumtaxat ſuarum Eccleſiarum, vel Monaſteriorum, benedicere valent. S. R. C. coram Alexanxandro VII. 27. Septemb. 1659.

Prælati Epiſcopis inferiores aliqua Pontificalia, extra loca ipſis ſubjecta, vel pro ſervitio alienæ Eccleſiæ, aut in ſubditos pariter alienos, etiam de licentia Ordinariorum, exercere non poſſunt, puta campanarum benedictiones, calicum, & ſimilium, in quibus ſacra adhibetur unctio; nec non minorum Ordinum collationes. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septembris 1659.

Prælati inferiores Concionatoribus, qui coram ſubditis verbum Dei prædicandi onus acceperint, benedictionem elargiri præſumere non debent, ſed Epiſcopis, quibus jus ejuſmodi privativè competit, omnino dimittant. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659.

In Miſſis privatis quoad indumenta, cæremonias, Miniſtros, altaris ornatum, & benedictionis largitionem, a ſimplici Sacerdo-

dote Prælati inferiores diſcrepare non debent; ac proinde ſacras veſtes induere debent in Sacriſtia, neque uti poſſunt Cruce pectorali, unico tantum contenti Miniſtro ſint, aquam cum pelvi, & urceolo argenteis ſibi miniſtrare minimè facere poſſunt, duaſque tantum candelas ſuper altare adhibere valent. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659.

Locorum Ordinarii auctoritate Sedis Apoſtolicæ poſſunt, immo debent, Abbates, & Prælatos Epiſcopis inferiores, qui uſu Pontificalium gaudent, tum Sæculares, tum Regulares, quantumvis exemptos, & ſpeciali expreſſione indigentes, etiam per cenſuras, compellere ad omnimodam obſervantiam rerum præſcriptarum circa moderationem Pontificalium. S, R. C. coram Alex. VII. 27. Septemb. 1659.

Cum nonnulli ex Abbatibus, & Prælatis inferioribus proprium habeant territorium, & jura Epiſcopalia, nulliſque ſubdantur Epiſcopis, qui eos coërcere, ſi exceſſerint, valeant; eo caſu a Sedis Apoſtolicæ Nuntiis, ſi adſint, ſin minus ab Archiepiſcopis, in quorum Provinciis, & ab Epiſcopis Romano tantum Pontifici ſubjectis, intra, vel propè quorum Diœceſis limites eorum Eccleſiæ, vel Monaſteria ſita ſunt,

tam-

tamquam a S. Sede delegatis, ad huiuſmodi Decretorum obſervationem prædicti omnino debent cogi. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659.

Prælato Epiſcopis inferiori, vel cuicumque alio gaudenti uſu Pontificalium, non licet benedicere Concionatorem, qui concionem eſt habiturus, dum ipſemet Miſſarum ſolemnia Pontificali modo peragit; quia poſt Concilium Tridentinum prohibentur hujuſmodi benedictiones, etiam poſt Decretum emanatum 27. Septembris 1659. circa uſum Pontificalium. S. R. C. 12. Junii 1660.

Vide Benedictio. Præcedentia.

PRÆPOSITUS.

PRæpoſitus Cathedralis abſenté Epiſcopo non debet thurificari triplici ductu, neque præſente Vicario Generali. Ubi ob deficientiam ſedium fixarum chori Canonici ſedent in ſcamnis, ſive in functionibus ſacris, ſive in congreſſibus Canonicalibus, præſente, vel abſente Epiſcopo, debent ſedere in illis primo loco, nec eidem apponenda eſt ſedes cameralis. In diebus ſolemnibus, eodem Præpoſito Sacrum faciente, non poſſunt exponi in gradibus Abaci pelvis, gutturnium, & manu-

nutergium in lance pro *Lavabo*, duobus Manſionariis, vel Clericis cum cotta miniſtrantibus, ſed debet celebrare ad inſtar aliorum Canonicorum. In Proceſſionibus vero debetur eidem Præpoſito Candela majoris ponderis, & in diſtributione Palmarum diſtincta, & honorabilior Palma, quàm ceteris Canonicis. Aſſiſtentibus autem in choro Vicario Generali, & eodem Præpoſito, præcedere debet Vicarius, non Præpoſitus; ſecus vero ſi Præpoſitus ſit indutus ſacris veſtibus, aut ſi Vicarius ſit Canonicus, & interſit in choro habitu Canonicali. Dum vero Præpoſitus induitur veſtibus choralibus, tolerari non poteſt, ut ei inſerviat unus ex Manſionariis, neque aliquis ex illis debet ei deferre Breviarium ad ſuum ſtallum, nec debentut ei Paramenta ſacra, & nobiliora, in loco diſtincto a Canonicis, & tenetur per ſeipſum, quando non eſt legitimè impeditus, ſervare hebdomadam in choro, & canere Miſſas per turnum cum ceteris Canonicis. S. R. C. 21. Aprilis 1736.

PRECES.

PReces ordinatæ ad impetrandam pluviam non ſunt recitandæ inter Miſſarum ſolemnia, ne Miſſæ Sacrificium interrumpatur. S. R. C. 11. Junii 1605.

PRI-

PRIMICERIUS.

PRimicerius, licèt dubitetur an ſit Dignitas, debet in Proceſſionibus capere pluviale ſicut Dignitas, & non planetam ſicut Canonicus. S. R. C. 28. Aprilis 1607.

Primicerii a chori aſſiſtentia, & directione non ſunt amovendi; ſed ad Canonicos immediatè digniores ſpectant, poſt præfatos Primicerios, Veſperarum, & Miſſarum ſolemnia, ut unuſquiſque proprio muneri incumbat. S. R. C. 8. Junii 1638.

Primicerii, quatenus interſunt, privativè quoad alios debent dirigere chorum; qui tamen non poſſunt uni, vel pluribus eorum abſentibus, ſubrogare eorum muneri ſimplicem Sacerdotem, ſed eorum vices ſupplere debent Canonici, eoſque adjuvare in canendis antiphonis: & quando Primicerii ſunt ſecundæ Dignitates, debent aſſiſtere Epiſcopo, in Eccleſia Collegiata Diœceſis Pontificaliter celebranti; non tamen, quando ſunt ſecundæ Dignitates, tenentur aſſiſtere in Officio Diaconi, & Subdiaconi Archipresbytero primæ Dignitati, functiones ſolemniter peragenti. S. R. C. 24. Novemb. 1631.

PRO-

PROCESSIO.

CÆremonialis liber nec Laicis, nec Clericis prohibet, quominus in Proceſſione SS. Sacramenti deferant intortitia, vel candelas accenſas. S. R. C. 12. Aprilis 1603.

Si Proceſſio Litaniarum majorum terminetur ad Eccleſiam S. Marci, cantetur ibi Miſſa de S. Marco, non vero de Rogationibus. S. R. C. 23. Maii 1603.

Clerici Seminarii debent in Proceſſionibus primi incedere ante Clerum ſæcularem, & relinquere locum digniorem Curatis. S. R. C. 1. Septemb. 1607.

In Eccleſiis Confraternitatum licitum eſt Confratribus, & reſpectivè Capellanis, facere ſolitas Proceſſiones, non tamen eo tempore, quo fiunt in Parochiali, viſitare in Proceſſione alias Eccleſias, tempore Quadrageſimæ & Adventus de licentia Epiſcopi audire in his Eccleſiis concionem, benedicere Palmas, Ignem, & Aquam in Sabbato ſancto; ante Matricem tamen non ſunt pulſandæ a Confratriis campanæ in eodem Sabbato ſancto. S. R. C. 9. Februarii 1608.

Poteſt Epiſcopus compellere Regulares, etiam per cenſuras, ut accedant ad publi-

cas Proceſſiones. S. R. C. 27. Julii 1609.

Nullo modo convenit, ut Magiſter Capellæ incedat in Proceſſionibus cum Beneficiatis, ſed quacumque conſuetudine, vel uſu non obſtante, debet incedere cum ſuis Cantoribus immediatè poſt Crucem ante ipſos Beneficiatos, vel in loco, ubi ab Epiſcopo ordinatum fuerit. S. R. C. 20. Novemb. 1610 & 15. Januarii 1611.

Reliquiam deferre in Proceſſionibus pertinet ad Superiorem Conventus, unde Reliquia aſſumitur, qui cum Miniſtris paratis ultimo loco iucedere debet; ſed Regulares debent in dictis Proceſſionibus cedere digniorem locum Clero Sæculari. S. R. C. 23. Januarii 1610.

Rectores Eccleſiarum Parochialium in Proceſſionibus non debent incedere inter Dignitates, & Canonicos, ſed ſeparatim cum ſuo Clero, & ante Clerum Cathedralis. S. R. C. 12. Maii 1612.

Non poſſunt Regulares Proceſſiones facere extra Eccleſiam in feria V. in Cœna Domini; nec in Feſto Corporis Chriſti extra eorum Juriſdictionem, & per Parochiam alienam. S. R. C. 11. Decembris 1613.

Fratres Prædicatores nequeunt in ſuis Proceſſionibus SS. Sacramenti, Dominica infra octavam Corporis Chriſti, mutare

viam

viam ſemel a principio electam. S. R. C. 14. Novemb. 1615.

Priores Confraternitatis SS. Sacramenti non ante Baldachinum poſt Capitulum, ſed a latere Baldachini, in Proceſſione Sanctiſſimi Sacramenti debent incedere. S. R. C. 30. Januarii 1616.

Delatio SS. Sacramenti in ejus die feſto, abſente Epiſcopo, ſpectat ad Dignitates, ſeu Canonicos Cathedralis, atque ab eadem Cathedrali Proceſſio debet inchoari, & ibi finire. S. R. C. 19. Aug. 1616

Regulares deferre debent Crucem in Proceſſionibus cum velo pendente, ſeu pallio. S. R. C. 14. Januarii 1617.

Ubi habitus Dignitatum eſt diſtinctus, & diverſus ab habitu Canonicorum, quamvis Canonici ſint impares numero, non ſunt conjungendæ Dignitates cum Canonicis in Proceſſionibus, ſed tres ultimi digniores, tam ex illis, quam ex iſtis, incedant ſimul in eadem riga. S. R. C. 3. Junii 1617.

Si ad Proceſſiones Cathedralis ſine Sacramento plures conveniant capitulariter Eccleſiæ Collegiatæ, harum Dignitates incedere debent cum ſuis Capitulis ſine pluvialibus. S. R. C. 29. Januarii 1628.

In Eccleſiis Regularium habentibus clauſtra, fiant proceſſiones intra clauſtra

tan-

tantùm; ſi vero non habent clauſtra, fiant prope muros Eccleſiæ, ſive exeundo ab una porta, & intrando per aliam Eccleſiæ portam, ſive per eamdem. S. R. C. 26. Februarii 1628.

Extra aditum Eccleſiæ non licet Regularibus facere Proceſſiones, niſi de licentia, & conſenſu Parochi, ſalvis Privilegiis, ſi quæ ſint. Proceſſiones vero Confraternitatum non debent extendi per vias, ſed circa muros Regularium, qui eas regunt. S. R. C. 26. Februarii 1628.

Canonici Regulares poſſunt in publicis Proceſſionibus uti Rocchetto, & ſuperpelliceo. S. R. C. 28. Auguſti 1624.

Non licet mulieribus comitari Proceſſiones per clauſtra Monaſteriorum Regularium, niſi adſit expreſſa licentia Sedis Apoſtolicæ. S. R. C. 30. Septembris 1628., & Benedictus XIV. 3 Januarii 1742.

Epiſcopus in publicis Proceſſionibus cum Cappa, & bireto, non inter Dignitates, ſed ſolus incedere debet: quod ſi deferatur aliqua Imago, ſeu Reliquia, ipſe cum Cappa, & bireto debet incedere poſt Imaginem, ſeu Reliquiam, niſi adſit conſuetudo in contrarium. S. R. C. 20. Novembris 1628.

Vicarius Generalis in publicis Proceſſio-

 ni-

Digitized by Google

nibus, abſente, & præſente Epiſcopo, debet ultimo loco incedere inter Canonicos, ſeu Dignitates; dummodo non adſit conſuetudo in contrarium. S. R. C. 20. Decemb. 1628.

Si Epiſcopus in Proceſſione SS. Sacramenti non deferat SS. Sacramentum, vel non interveniat, Canonici tamen Cathedralis induant ſacras veſtes. S. R. C. 27. Martii 1628.

Mulieres de cetero non poſſunt occaſione Proceſſionum ingredi ſepta Monaſteriorum Regularium, ſub pœnis, quibus comprehenduntur Regulares permittentes fæminas ingredi ſepta eorum Monaſteriorum. S. R. C. 5. Julii 1631. Hujuſmodi ingreſſum pariter prohibuit Benedictus XIV. in ſua Conſtitutione, quæ incipit *Regularis diſciplinæ* 3. Januarii 1742.

Jus deferendi SS. Sacramentum, & Reliquias in Proceſſionibus, ſpectat ad hebdomadarium Miſſarum ſolemnium peragendarum poſt Proceſſionem, vel ad illum, qui immediatè ante Proceſſionem eadem peregerit, privativè quoad reliquos, etiam Dignitates, & ſeniores Canonicos, tam abſente, quam nolente Epiſcopo prædicta munia ſubire. S. R. C. 26. Januar. 1658.

In Proceſſionibus SS. Sacramenti, quæ occaſione Quadraginta horarum fiunt per

Ec-

Eccleſias, debent proceſſionaliter incedentes ante Sacramentum, in occurſu, & tranſitu a latere ejusdem, facere genuflexionem, dummodo in tranſitu videatur. S. R. C. 1. Martii 1681.

In Proceſſionibus Candelarum, Palmarum, & ſimilium, quæ fiunt per Eccleſiam ſine SS. Sacramento, non eſt pulſanda Campanula ad elevationem Hoſtiæ in Miſſa privata: quod ſi pulſetur, & advertatur elevatio, tunc genufleċtendum eſt utroque genu a tranſeuntibus ante altare, ubi Miſſa celebratur, & depoſito SS. Sacramento, progrediendum eſt; ſimiliter ſi alii tranſeant in elevatione calicis. S. R. C. 1. Martii 1681.

In Proceſſionibus, quæ fiunt cum interventu Capituli Cathedralis, præcedentia debetur Beneficiatis ejusdem ſupra Parochos: S. R. C. 2. Octob. 1683.

Hoc Decretum ita intelligitur, quando Parochi non ſunt de gremio illius Capituli, ſecus vero ſi Parochi habent ſtallum in choro, & ſunt de gremio Capituli illius, ut declaravit S. R. C. 22. Aug. 1688.

In Proceſſione ſolemni SS. Sacramenti, quando Proceſſio ſiſtit, Sacerdos celebrans, Diaconus, & Subdiaconus, non debent ſedere neque in ſcamno, neque in ſedi-

bus, etiamſi deferantur ad ornatum tantùm. S. R. C. 21. Januarii 1690.

In Proceſſionibus, in quibus defertur Sanctiſſimum Sacramentum, vel Lignum Crucis, tam Clerus, quam ſæculares, detecto capite incedere debent; in aliis vero Proceſſionibus, in quibus deferuntur Reliquiæ, vel ſtatuæ Sanctorum, tunc ſæculares, & Eccleſiaſtici, qui eas deferunt, detecto capite, alii vero Clerici poſſunt incedere tecto capite cum bireto: quando vero non geſtantur Reliquiæ, Magiſtratus ad inſtar Cleri poteſt incedere capite cooperto. S. R. C. 2. Septemb 1690.

Si in die S. Marci poſt Proceſſionem in Eccleſia minori, ſeu non Collegiata, cantetur unica Miſſa, ipſa debet eſſe de Rogationibus, & ſervanda eſt Rubrica Miſſalis Romani, poſita ante Miſſam Feſti S. Marci, ubi præſcribitur, quod de prædicto Sancto cantanda eſt Miſſa tantummodo quando Proceſſio terminatur ad Eccleſiam eidem Sancto dicatam; quemadmodum cavetur in Cæremoniali Epiſcoporum lib. 2. cap. 32., & decrevit Sacra Congr. 23. Maii 1603., & aliàs pluries. S. R. C. 10. Januarii 1693.

Ubi eſt Confraternitas SS. Sacramenti, quando in una Dominica cujuslibet men-

ſis

ſis ſit Proceſſio intra, vel extra Eccleſiam, cum SS. Sacramento, debet dici Miſſa de Dominica. S. R. C. 19. Januarii 1693.

Abſque pluviali non licet in die, & infra octavam SS. Corporis Chriſti, peragere Proceſſionem cum SS. Sacramento; non poteſt tamen cogi, ut ejus expoſitio fiat cum pluviali. S. R. C. 22. Jan. 1701.

Ubi adeſt conſuetudo immemorabilis, licitum eſt Spinam Coronæ D. N. J. C., præſertim in Paraſceve, capite aperto ſub baldachino proceſſionaliter deferre. S. R. C. 12. Julii 1704.

Parochi, Capellani Confraternitatum, Sacerdotes, aliique Eccleſiaſtici, qui cotta induti interveniunt Proceſſionibus funeralibus, deferant, ſicut in aliis Proceſſionibus, biretum Sacerdotale, non vero pileum, excepto tempore pluviæ, & noctis, prout diſponit Rituale Romanum tit. de Proceſſionibus, & ut ſæpe reſolvit S. R. C.; quæ quidem pilei prohibitio non ſolum eſt pro Eccleſiaſtico ſæculari, ſed etiam pro Regulari, licèt ſint Parochi cotta induti. Clemens XI. 9. Decemb. 1704. in ejus Bullario particulari part. 2.

Si Feſtum S. Marci occurrit in die Paſchatis, Proceſſio cum Litaniis transfertur in feriam tertiam ſequentem, juxta

Rubricam particularem Miſſalis; & ſi alicubi ſit abſtinentia, vel jejunatur, ſervanda eſt conſuetudo, etiam a Regularibus. S. R. C. 14. Februarii 1705.

In Proceſſionibus, & Funeralibus, debetur præcedentia Parochis ſupra Manſionarios, etiam Eccleſiæ Cathedralis, incedentes ſine Canonicis, & Capitulo. Manſionariis autem Eccleſiæ Collegiatæ incedentibus abſque Capitulo, non eſt licitum deferre pelles ſuper brachio in Proceſſionibus funeralibus. S. R. C. 12. Sept. 1705.

Proceſſio in ſolemnitate Corporis Chriſti incipere debet a Cathedrali, ſeu Matrice, & ad eamdem terminari, non vero a Parochiali. S. R. C. 1. Septembris 1708.

In Feſto S. Marci, vel reſpective in feriis Rogationum, ſi fiat de Officio duplici, vel ſemiduplici in locis, ubi tantùm una Miſſa cantatur, pro majori populi commoditate, ut poſſit poſt Proceſſionem vacare laboribus, convenientius eſt Proceſſionem facere poſt Nonam, inde cantare Miſſam Rogationum. S. R. C. 5. Maii 1736.

In Proceſſione feriæ ſextæ in Paraſceve, Epiſcopo totum Officium, & ſacram Functionem in Pontificalibus non peragente, non ſunt a geſtantibus haſtas baldachini

adhi-

adhibenda pluvialia, ſed ſolùm cottæ. S. R. C. 15. Septemb. 1736.

Vide Beatus. Benedictio. Caput aperire. Capellanus. Clerus. Confraternitas. Epiſcopus. Euchariſtia. Feſtum Corporis Chriſti. Genuflexio. Monachi. Præcedentia. Protonotarius.

PROTONOTARIUS.

PRotonotarii de numero participantium præcedunt Vicarios, & Canonicos, tam in Eccleſiis Patriarchalibus Urbis, quam in aliis quibuſcumque, etiam Cathedralibus extra Urbem, & ſolis Epiſcopis cedunt locum. S. R. C. 4. Maii 1613.

Protonotarii Titulares neque ſupra, neque inter Canonicos, locum habere debent. S. R. C. 23. Martii 1619.

Protonotarii non poſſunt benedicere paramenta pro Miſſa. S. R. C. 17. Jul. 1627.

Protonotarii Titulares præcedere debent Canonicos Cathedralis, collegialiter non incedentes. S. R. C. 12. Julii 1628.

Protonotarius ſimplex Sacerdos e numero non participantium, in Proceſſionibus, ceteriſque Eccleſiaſticis functionibus, debet ſervare Cæremoniale Epiſcoporum; ideoque præcedere debet omnes ſimplices Sacerdotes ſacris veſtibus non amictos. S. R. C. 24. Maii 1659.

Protonotarius ſimplex, incedens in habitu Protonotarii, debet ſedere in choro poſt Canonicos; & ubi Capitulum non exiſtit, immediatè debet ſedere poſt Rectorem Eccleſiæ, vel aliàs facientem Officium; in Proceſſionibus verò pariter eodem loco, vel, niſi adſit Magiſtratus, poteſt etiam, uti Prælatus, incedere poſt baldachinum, ſub quo defertur SS. Sacramentum. S. R. C. 2. Auguſti 1659.

Protonotarius Apoſtolicus, prima Dignitas alicujus Cathedralis, non poteſt cum habitu Protonotarii ſedere in choro in ſuo ſtallo, ſed ſedere debet ut dicitur in libro Cæremoniali. S. R. C. 12. Julii 1664.

Protonotarius ſimplex Sacerdos, ſi vult præcedere aliis Sacerdotibus ſimplicibus, antiquioribus quoad Ordinem, & ætatem, debet incedere in habitu Protonotarii; ſecus nulla eidem præcedentia debetur. S. R. C. 13. Septembris 1670.

Protonotario Apoſtolico in celebratione Miſſæ non licet deferre anulum in digito. S. R. C. 3. Martii 1674.

RECONCILIATIO.

SImplex reconciliatio Eccleſiæ, ſeu Cœmeterii non conſecrati, poteſt committi Presbytero in dignitate Eccleſiaſtica conſtituto. S. R. C. 9. Februarii 1608.

REGULARES.

EPiſcopus non poteſt cogere Regulares, ut faciant commemorationem illius in ultima Collecta. S. R. C. 10 Junii 1602.

Regulares Ordinis Minimorum, dum in Oratione S. Franciſcum, præfati Ordinis Fundatorem, nominant, non debent adjungere *de Paula*. S. R. C. 23. Decemb. 1624.

Nequeunt Regulares SS. Sacramentum exponere ſine licentia Ordinarii. S. R. C. 26. Februarii 1628.

Regulares, etiam Societatis Jeſu, in Miſſis ſolemnibus adhibere debent Diaconum, & Subdiaconum, & in Veſperis Sacerdotem pluviali indutum; ac in reliquis omnibus tenentur exacte obſervare Rituale, Cæremoniale, & Rubricas Miſſalis Romani. S. R. C. 5. Octob. 1652. confirmante Innocentio X. 16. Decemb. 1652.

Regulares tenentur celebrare ſub ritu duplici primæ claſſis Feſtum de Patrono principali Loci, de Titulari Eccleſiæ Cathedralis, ac de Patrono principali Regni, vel Provinciæ, ſed ad octavam non tenentur. S. R. C. 20. Martii 1683.

Regulares cujuſvis Ordinis, & Inſtituti, ſeu Congregationis, etiam Societatis Jeſu, & quicumque alii Sacerdotes, in Oratoriis

pri-

privatis, quæ per Sanctam Sedem conceſſa fuerint, nequeunt celebrare in Feſtis ſolemnioribus, ac diebus in Indulto exceptis; ſicuti nec etiam in reliquis diebus, ubi unica Miſſa, quæ in Indulto conceditur, celebrata jam fuerit. Super quo celebraturus tenetur diligenter inquirere, & de eo ſe optime informare; atque illam, in caſibus etiam permiſſis, nunquam celebrare poteſt poſt meridiem. Clem. XI. in ſua Conſt. *Quoniam Sancta*. 15. Dec. 1703.

Vide Colores. Confraternitas. Epiſcopus. Miſſa. Proceſſio.

RELIQUIÆ.

Officium eſt recitandum de Sancto, cujus habetur Reliquia inſignis. S. R. C. 3. Junii 1617.

Una clavis Reliquiarum Sanctorum concedi poteſt Magiſtratui ſæculari. S. R. C. 8. Maii 1604.

Inſignis Reliquia eſt Corpus, Caput, Brachium, Crus, aut illa pars integra, & non parva, in qua paſſus eſt Martyr, & quæ ſit legitime ab Ordinariis approbata. S. R. C. 8. Aprilis 1628.

Spinæ de Corona D. N. J. C. inter Reliquias inſignes computantur, & ſpeciali nota, & cultu dignæ ſunt. S. R. C. 27. Junii 1632.

Re-

Reliquiæ Sanctorum, exiſtentes ſub cuſtodia Capituli, in Proceſſionibus in caſu, quo requirantur quatuor unitim, deferendæ ſunt a Canonicis non paratis. S. R. C. 22. Martii 1655.

Reliquiæ Sanctorum, quæ deferuntur in Proceſſionibus per Civitates, & Oppida, non debent deferri ſub baldachino. S. R. C. 23. Martii 1686.

Quando exponuntur ſacræ Reliquiæ, ultra lampadem continuò ardeant ſuper altare duo ſaltem lumina; aliàs non exponantur. S. R. C. 22. Januarii 1701.

Dedecet, quod ſacra Corpora, & Reliquiæ Sanctorum Martyrum, quorum zelotypus eſt Chriſtus, & ſpecialiter inſignes, collocentur, & conſerventur in domibus privatis, & apud laicos, cum ſint cuſtodiendæ, & adorandæ religiosè in Eccleſiis. In alma Urbe non concedantur Corpora integra, nec Reliquiæ inſignes, niſi petentes deferant literas Ordinarii Loci, a quo exponatur qualitas Eccleſiarum, in quibus debent collocari, & decenter cuſtodiri; excipiuntur tamen ab hac prohibitione magni Principes, & conſpicui Eccleſiæ Prælati: & ne pietas aliorum Fidelium hiſce omnino privetur ſacris theſauris, eis concedantur Reliquiæ minus inſignes. Clemens

mens XI. 19. Februarii 1704. in eius Bullario particulari.

Reliquia Sanctæ Crucis non eſt incenſanda a Celebrante genuflexo. S. R. C. 15. Septembris 1736.

Poſt expoſitionem Reliquiæ Sanctiſſimæ Crucis, vel poſt ejus delationem in Proceſſione, benedicendus eſt populus cum ipſa. S. R. C. 15. Septembris 1736.

Vide Beatus. Epiſcopus. Genuflexio. Proceſſio. Symbolum.

SACRAMENTUM.

IN Expoſitione SS. Sacramenti, quæ fit ad inſtar proſcenii, quantitas luminum pietati facientis Expoſitionem remittitur; & in altari ſuper candelabris ad minus ſex candelæ accendi debent. S. R. C. 15. Martii 1698.

Lampas ardens omnino retinenda eſt ante altare SS. Sacramenti, non vero ſupra valvas Eccleſiæ in choro de diametro oppoſito ante prædictum altare. S. R. C. 22. Auguſti 1699.

Ante oſtiolum tabernaculi SS. Sacramenti, in quo depicta, vel inſculpta eſt imago D.N.J.C., non eſt retinendum vas florum, vel quid ſimile, ſed poteſt collocari in hu-

humiliori, & decentiori loco. S. R. C. 22. Januarii 1701.

Vide Alleluja. Altare. Benedictio. Commemoratio. Dignitas. Euchariſtia. Feſtum Corporis Chriſti. Genuflexio. Miſſa. Miſſa Defunctorum. Pileolus. Proceſſio. Regulares. Seſſio. Thurificatio.

SESSIO: SEDERE.

Canonici Miſſam celebrantes coram Epiſcopo, non debent ſedere in ſede cum poſtergali, ſed in aliquo ſcamno oblongo, tapete, vel panno cooperto, in latere Epiſtolæ. S. R. C. 19. Maii 1614.

Celebrantes Miſſam ſolemniter, ſedeant in loco parato pro Celebrantibus a latere Epiſtolæ. S. R. C. 19. Maii 1614.

Sacerdos, Diaconus, & Subdiaconus, celebrantes ſolemniter, poſſunt, & debent ſedere in banco, dum cantatur Gloria, Credo &c., etiamſi ſint Beneficiati, vel Capellani, prout ſedent Canonici, non obſtante qualibet conſuetudine. S. R. C. 15. Januarii 1611.

Epiſcopo accedente ad aliquam Parochialem ſuę Diœceſis cum Canonicis ſuæ Cathedralis, Rector illius Parochialis non debet præcedere Canonicos Cathedralis, & ſedere immediate poſt Epiſcopum, ante

te Canonicos, ſed dignior locus debetur Canonicis Cathedralis immediate poſt Epiſcopum, poſt Canonicos vero Rector debet ſedere, vel e regione ſedis Epiſcopalis. S. R. C. 14. Februarii 1632.

Rector alicujus Parochialis, dum recitantur divina Officia in ſua Parochiali, debet ſedere in ſcamno, non vero in ſella. S. R. C. 14. Februarii 1632.

Canonicis, & Dignitatibus Epiſcopum aſſociantibus in aliqua Parochiali, Rector Parochialis cedere debet locum digniorem, ut jam dictum eſt; & præterea idem Rector in eadem ſua Parochiali Eccleſia ſedere debet in ſcamno, prout ſedent Dignitates, & Canonici, non vero in ſella, S. R. C. 14. Februarii 1632.

Celebrans, & Aſſiſtentes in Veſperis, & Miſſa ſolemni, etiam in ſolemnitatibus, debent ſedere in ſtallo, & non in ſede camerali. S. R. C. 3. Julii 1665.

Sanctiſſimo Sacramento expoſito, Gubernator Civitatis, ſeu Perſonam regiam repræſentans, debet habere eamdem ſedem, vel ſcamnum, quod habet repoſito Sanctiſſimo Sacramento. S. R. C. 16. Junii 1683.

Vide Canonicus. Cæremoniarius. Coadjutor. Protonotarius. Thurificatio. Vicarius.

STO-

STOLA.

SAcerdotes, in die Cœnæ Domini SS. Chriſti Corpus ſumpturi, poſſunt deferre ſtolam vel ante pectus, vel a collo pendentem. S. R. C. 30. Septemb. 1679.

Vide Aqua Benedicta. Epiſcopus.

SUBDIACONUS.

DEficiente Subdiacono pro Miſſa ſolemni, data neceſſitate, poteſt permitti per Superiores, ut ſubſtituatur conſtitutus in Ordinibus minoribus ad cantandam Epiſtolam, paratus abſque manipulo. S. R. C. 5. Julii 1698.

SYMBOLUM.

SYmbolum in Miſſa ſolemni poteſt decantari in illa Eccleſia, ubi eſt altare erectum ſub invocatione alicujus Sancti, ratione concurſus, ad præſcriptum Rubricarum, licèt de eo fiat Officium ſub ritu ſemiduplici; ut pro feſto S. Antonii de Padua declaravit S. R. C. 1. Aprilis 1661.

Quando a Choro cantatur Symbolum in Miſſa, non poteſt a Celebrante proſequi Offertorium, ſed debet expectari donec terminatum fuerit Symbolum. S. R. C. 13. Septembris 1670.

Qui

Qui recitat Officium de Sancto, de quo habet inſignem Reliquiam in propria Eccleſia, ſi celebrat eo die in alia Eccleſia debet omittere *Credo*. S. R. C 2. Decemb 1684.

Clerus, qui habet indultum recitandi Officia Sanctorum, quorum inſignes Reliquiæ aſſervantur in aliqua Eccleſia, quæ habet Clerum ſeparatum, in Miſſis non debet dicere *Credo*. S. R. C. 2. Decemb. 1684.

In Miſſis votivis privatis de SS. Sacramento, & de Officio duplici, quæ celebrantur in Eccleſiis, ubi adeſt SS. Sacramentum expoſitum occaſione Quadraginta horarum, non dicitur *Credo*, niſi aliter competat Miſſæ Officii duplicis de die. S. R. C. 2. Decembris 1684. *Idem ſtatuitur in Inſtructione Clementis XI. pro Expoſitione SS. Sacramenti occaſione quadraginta horarum* §. 10.

Occurrente Feſto S. Marci die Dominico, in Miſſa Rogationum non dicitur *Credo*, quia eſt Miſſa ferialis. S. R. C. 5. Julii 1698.

In Miſſa Patroni minus principalis non debet dici *Credo*. S. R. C. 2. Decembris 1684., & 15. Septembris 1691 *Qua die declaratum fuit, particulam Patroni intelligendam eſſe de Patrono principali tantum*.

In Feſto Translationis Patroni principa-

lis

lis Cathedralis ſub ritu duplici majori, non poteſt in Miſſa dici Symbolum, nec in ipſa Eccleſia Cathedrali, neque per totam Diœceſim. S. R. C. 19. Junii 1700.

In Feſtis SS. Martyrum, Confeſſorum, & Virginum, quæ celebrantur ſub ritu duplici majori, non eſt dicendum *Credo* in Miſſa, ſed ſerventur Rubricæ generales Miſſalis Romani. S. R. C. 12. Junii 1700.

In die S. Laurentii, Titularis alicujus Eccleſiæ Cathedralis, vel Matricis nullius Diœceſis, non eſt recitandum Symbolum in aliis Eccleſiis ejuſdem loci, ſed tantum in Eccleſia propria. S. R. C. 23. Martii 1709.

Vide Beatus. Gloria in excelſis. Miſſa. Miſſa Votiva. Officium.

THURIFICATIO.

Clerici parati ratione Paramentorum thurificandi ſunt ante Beneficiatos. S. R. C. 10. Junii 1602.

Beneficiati parati incenſentur ante non paratos. S. R. C. 30. Auguſti 1602.

Aſſiſtentes Epiſcopo, licèt minus digni, præferuntur omnibus aliis, & ante Dignitates ſunt thurificandi. S. R. C. 23. Maii 1603.

Archidiaconus, ſi ſuſtinet baculum Epiſcopi, thurificandus eſt immediate poſt

Preſbyterum, & Diaconus aſſiſtentes. S. R. C. 28. Aprilis 1607.

Canonici omnes ex utraque parte chori thurificandi ſunt ante Manſionarios, non obſtante conſuetudine in contrarium. S. R. C. 19. Maii 1607.

Presbyter aſſiſtens debet Epiſcopum thurificare ad ſedem, quicumque ille ſit, non vero Diaconus Evangelii. S. R. C. 19. Maii 1607.

Canonici duo Diaconi aſſiſtentes, & non Presbyter aſſiſtens, debent elevare fimbrias pluvialis hinc inde, dum Epiſcopus progreditur, & thurificat altare. S. R. C. 19. Maii 1607.

Presbyter aſſiſtens, licèt non ſit prima Dignitas, thurificandus eſt ante Archidiaconum a dextris Epiſcopi aſſiſtentem, quamvis idem Archidiaconus ſit prima Dignitas. S. R. C. 23. Junii 1607.

Conſuetudo immemorabilis, quod eodem tempore thurificentur Canonici, & Magiſtratus, ſervanda eſt. S. R. C. 1. Septembris 1607.

Gubernator Civitatis, etiam ſi ſit uxoratus, thurificandus eſt immediate poſt Canonicos; abſente vero Epiſcopo, immediate poſt Vicarium Generalem. S. R. C. 6. Maii 1606., & 17. Novembris 1607.

In

In thurificatione attendatur conſuetudo inter Vicarium, & Canonicos, & alios, niſi Canonici ſint parati. S. R. C. 15. Martii 1608. *Hoc intelligitur etiam in accipiendis Candelis, Cineribus, & Palmis.*

Diaconus Evangelii debet thurificare chorum, nec ab eo munere excuſatur ſub prætextu contrariæ conſuetudinis. S. R. C. 15. Martii 1608.

Non approbatur uſus duorum thuribulorum in incenſatione perſonarum. S. R. C. 15. Martii 1608.

Baro Dominus Loci in Eccleſia Parochiali non Collegiata, ubi non ſunt Canonici, thurificandus eſt poſt Celebrantem, Miniſtros paratos, & Archipresbyterum, duplici duƈtu ab eodem Miniſtro, qui thurificat, & ante omnes alios Presbyteros. S. R. C. 27. Septembris 1608.

Canonici Eccleſiæ Collegiatæ thurificari debent duplici duƈtu thuribuli; Clerici vero Parochialium Eccleſiarum unico tantum duƈtu, niſi ſpecialis adſit conſuetudo. S. R. C. 19. Januarii 1613.

Portionarii, & alii Beneficiati, ſi in omnibus ſint æquales Canonicis Eccleſiarum Collegiatarum, & æqualiter incedant in Proceſſionibus, & ſedeant in æqualibus ſcamnis, thurificandi ſunt duplici duƈtu,

ſicut Canonici, non obſtante Cæremoniali libro, qui intelligitur quando non adſunt Presbyteri, qui non ſint omnino Canonicis æquales. S. R. C. 21. Maii 1615.

Abſente Epiſcopo thurificandus eſt Celebrans triplici ductu thuribuli. S. R. C. 30. Januarii *1616*.

Vicario Generali ſedenti in choro, licèt ſupra Canonicos, abſente Epiſcopo, thurificatio duplici, non autem triplici ductu debetur, ſi tamen non ſit Prælatus. S. R. C. 14. Januarii 1617.

In perſonarum incenſatione tota thurificatio facienda eſt cum unico thuribulo. S. R. C. 21. Julii 1618.

Prior Collegiatæ ſi interſit in Cathedrali, thurificandus eſt duplici ductu thuribuli, ſicut Dignitates, & Canonici, ſuper quos tamen non habet præcedentiam. S. R. C. 19. Auguſti 1619.

Dignitates, & Canonici, a digniori latere chori ſedentes, prius thurificandi ſunt, & poſtea Dignitates, & Canonici, qui ſedent a latere chori minus digno. S. R. C. 15. Septembris 1648.

Quando Miſſa canitur ſine Miniſtris, non debet thurificari neque altare, neque chorus. S. R. C. 19. Auguſti 1651.

Finito Evangelio Miſſæ ſolemnis, cui aſ-
ſiſtit

ſiſtit Epiſcopus cum Cappa, thurificandus eſt Celebrans, non vero Epiſcopus. S. R. C. 4. Auguſti 1663.

Non eſt tolerandus uſus, qui in aliquibus Eccleſiis ſervatur feria ſexta in Paraſceve, incenſandi iterum SS. Sacramentum poſt incenſationem Oblatorum, omittendo conſuetam Crucis incenſationem, cum ſit contra Rubricam illius diei. S. R. C. 3. Auguſti 1697.

Feria ſexta in Paraſceve thurificanda ſunt Oblata, ſed poſt thurificationem Oblatorum non eſt iterum thurificandum Sacramentum, ob cujus tamen præſentiam non eſt omittenda thurificatio Crucis, ſed Crux, & altare thurificanda ſunt eo prorſus modo, quo fit in aliis Miſſis, non omiſſis debitis genuflexionibus tranſeundo ante SS. Sacramentum. S. R. C. 5. Julii 1698.

In Miſſa Conventuali dierum ſolemnium, quæ abſque cantu, & Miniſtris celebratur, non eſt facienda thurificatio. S. R. C. 22. Januarii 1701.

Vide Benedictio. Canonicus. Dignitas. Præpoſitus. Reliquiæ.

VICARIUS GENERALIS.

VIcarius Generalis præcedere debet omnes Dignitates, & Canonicos, dummodo non ſint parati ſacris Paramen-

tis, & dummodo dictus Vicarius non ſit ex numero Dignitatum, vel Canonicorum ejusdem Eccleſiæ, & velit tamquam Dignitas, vel Canonicus aſſiſtere in choro, diſtributiones quotidianas lucrandi gratia, quia tunc ſedere debet in ſtallo, ſeu loco ſuæ Dignitatis, vel Canonicatus. S. R. C. 12. Aprilis 1603.

Vicarius Generalis ſupra Dignitates, & Canonicos paratos, nullam habeat præcedentiam, ſed tantum aliis præcedat, quando ſunt in habitu Canonicali ordinario, & ſine Paramentis. S. R. C. 6. Septembris 1603.

Vicario non licet dare benedictionem Diacono antequam cantet Evangelium, neque benedicere Prædicatori antequam pulpitum aſcendat. S. R. C. 17. Martii 1607.

Vicario Generali in choro præſente, & Epiſcopo abſente, ſi primum ſtallum ei detur in dextera altaris, ſedebit in parte ſiniſtra prima Dignitas, ſecunda vero poſt Vicarium. S. R. C. 7. Auguſti, & 25. Septembris 1610.

Vicarius Apoſtolicus non poteſt functiones Epiſcopales facere. S. R. C. 15. Februarii 1614.

Vicarius Generalis abſente Epiſcopo debet habere primum locum ſupra omnes

Di-

Dignitates, & Canonicos. S. R. C. 13. Julii 1619.

Ad Miſſam Vicarii Generalis non debent accendi quatuor candelæ in altari; nec illi aſſiſtere debent duo Capellani cum cottis. S. R. C. 7. Auguſti 1627.

Si Vicarius Epiſcopi incedit in habitu Vicariali, præcedere debet omnes Dignitates, & Canonicos, quantumvis Protonotarios; ſi vero aſſiſtat uti Canonicus, debet ſedere in loco ſuæ receptionis. S. R. C. 26. Auguſti 1645.

In Capella palatii Epiſcopalis abſente Epiſcopo, vel ſede vacante, poteſt Vicarius Generalis Miſſam celebrare, & in diebus feſtis ipſam audientes adimplent præceptum Eccleſiæ. S. R. C. 2. Julii 1661. Die verò 24. Novembris ejusdem anni ſancitum fuit, non poſſe celebrari Miſſas, etiam pro Animabus Purgatorii, unâ horâ poſt meridiem.

Vicario foraneo ratione ſui Vicariatus nulla debetur præcedentia, ſeu præeminentia; & ad Præpoſitos forenſes ſpectat præcedentia ſuper Vicarios foraneos in Proceſſionibus, Seſſionibus, & aliis actibus fieri ſolitis occaſione Synodi Diœceſanæ. S. R. C. 11. Martii 1684.

Vicario Apoſtolico in omnibus Eccle-

fiis, & Eccleſiaſticis functionibus, debentur tantum illæ prærogativæ, quibus gaudent Vicarii Generales Epiſcopi; & titulus Illuſtriſſimi Vicario Apoſtolico non debetur. S. R. C. 12. Auguſti 1694.

Vicario Generali debetur primus, & dignior locus, ac præcedentia ſupra primam, & omnes alias Dignitates, & Canonicos Eccleſiæ Cathedralis, tam in choro, quam in Proceſſionibus, & aliis functionibus Eccleſiaſticis. S. R. C. 2. Decembris 1684.

Vicarii foranei in functionibus Eccleſiaſticis, nimirum in Miſſis, Veſperis, Proceſſionibus, Seſſionibus locorum, aliiſque ſimilibus, non debent præcedere Archipresbyteris, aliiſque Curatis Parochialium. In Congregationibus vero Caſuum conſcientiæ, quæ ſolent fieri, debent præcedere ſupra omnes etiam Archipresbyteros. S. R. C. 10. Februarii 1685.

Vicario Generali in functionibus Eccleſiaſticis in choro, Proceſſionibus, Synodo, & aliis actibus publicis, & privatis, competit præcedentia ſupra Capitulum Cathedralis. S. R. C. 13. Martii 1688.

Vicario Generali, quotidiano habitu induto, ſive ſit Protonotarius cum Rocchetto, & Mantelletto, danda eſt ſemper, & ubique præcedentia ſuper omnes Dignitates,

tes, & Canonicos, ſacris veſtibus non indutos. S. R. C. 30. Julii 1689.

Vicario Generali nunquam competit præcedentia ſupra Canonicos ſacris veſtibus indutos, neque in choro, neque in Proceſſionibus; nec ei competit uſus ſacrarum veſtium, niſi ſit de gremio Capituli, & eo caſu ſtare debet in loco ſuæ receptionis, juxta aliàs reſoluta. S. R. C. 2. Decembris 1690.

Vide Cæremoniarius. Dignitas. Miſſa Conventualis. Præcedentia. Proceſſio. Thurificatio.

VIGILIA.

OCcurrente vigilia S. Mathiæ Apoſtoli in feria tertia poſt Dominicam Quinquageſimæ, obſervandum eſt jejunium, quod non poteſt anticipari ratione carniſprivii. S. R. C. 23. Januarii 1694.

In vigilia Omnium Sanctorum, ſi occurrit dici Miſſa de Feſto ſemiduplici, poſt Orationem vigiliæ tertia Oratio erit *A cunctis*, non vero de Spiritu Sancto. S. R. C. 21. Junii 1716.

Occurrente vigilia S. Joannis Baptiſtæ in die Feſto SS. Corporis Chriſti, anticipato jejunio vigiliæ prædictæ in die 22. Junii ad

ad formam Conſtitutionis 232. Urbani VIII., emanatæ 24. Septembris 1638., de eadem vigilia nihil fit in Officio, & Miſſa. S. R. C. 18. Septembris 1706., approbante Clemente XI. 2. Octobris 1706.

Vide Miſſa Defunctorum. Miſſa votiva. Octava.

Addendum ad Pag. 128.

Pag. 128. *verbo* Octava, *ad Decretum, in quo dicitur:* Quando occurrit vigilia, aut feria Quatuor temporum, infra octavam Conceptionis B. M. V., ſi ea die Officium recitetur de infra octavam, Miſſæ omnes ſint de vigilia, vel feria prædicta, cum ſecunda Oratione de octava, & tertia de Spiritu Sancto, *addatur* cum Præfatione de octava: *quod pariter ſervetur in ſimili caſu infra alias octavas B. M. V.*

FINIS PRIMÆ PARTIS.

PARS

Digitized by Google

PARS SECUNDA

CONTINENS DECRETA

QUÆ AD RUBRICAS BREVIARII PERTINENT.

ALLELUJA.

AD Invitatorium, Antiphonas, Reſponſoria, & Verſiculos, in Officio parvo B. M. V., tempore paſchali non additur *Alleluja*. S. R. C. 28. Martii 1626.

In expoſitione, & repoſitione Sanctiſſimi Sacramenti non eſt addendum *Alleluja* ad verſiculum *Panem de Cælo &c.* S. R. C. 5. Julii 1698. *Hoc intelligitur extra tempus paſchale, & octavam Corporis Chriſti.*

Quan-

Quando Feſtum SS. Philippi, & Jacobi celebratur extra tempus paſchale, omitti debent omnia *Alleluja*; Aſteriſci vero non tolluntur. S. R. C. 5. Maii 1736. *Hic notandum ex Gavanto, quod repetitio ultima in iſtis reſponſoriis debet eſſe brevior, non autem prolixior.*

ANTIPHONA.

Antiphonæ feriales ad laudes ante Nativitatem omitti poſſunt in Feſto ſolemniter celebrato, ut contingit in Feſto S. Thomæ, ſed antiphonæ majores ante Nativitatem, etiam in Feſtis ſolemnioribus, dicendæ ſunt ad *Magnificat*. S. R. C. 17. Novembris 1607.

In fine Completorii Feſti Purificationis B. M. V. dicitur antiphona *Ave Regina Cælorum*. S. R. C. 27. Julii 1624.

Occurrente Feſto Purificationis B. M. V. in Dominicis Septuageſimæ, vel ſimilibus aliis privilegiatis, ita ut illius Officium transferri debeat, non eſt ob id protrahenda *Alma Redemptoris*, ſed ut ſupra poſt Completorium diei ſecundæ Februarii dicenda eſt antiphona *Ave Regina Cælorum*, ſublato quolibet alio aſſerto difformi quarumcumque Eccleſiarum uſu, jure, conſuetudine: & ita ab omnibus, qui Roma-

mano Breviario utuntur, pariformiter ſervari mandavit S. R. C. 11. Januarii 1681. Hoc Decretum confirmatum fuit 10. Januarii 1693., etiam ſi habeat prædictum Feſtum octavam. Tertiò confirmatum fuit 14. Februarii 1705. Quartò demum 4. Aprilis 1705.

Antiphona in choro Cathedralis poſtquam primo loco data fuerit Celebranti a cornu Epiſtolæ, danda eſt ſecundo loco primæ Dignitati ſive a cornu Evangelii, ſive a cornu Epiſtolæ exiſtenti, & ſive interveniat, ſive non, prima Dignitas, quæ ſedet a dicta parte Evangelii, non obſtante allegata conſuetudine. S. R. C. 21. Martii 1655.

In Feſto SS. Cornelii &c. die 16. Septembris, pro commemoratione SS. Euphemiæ, & Sociorum, in primis Veſperis dicatur antiphona *Gaudent in Cœlis*, & in Laudibus antiphona *Iſtorum;* quod ſervatur in ſimilibus caſibus: ſecus ſi transfertur Officium SS. Cornelii &c. S. R. C 14. Decemb. 1709.

Quando Feſtum S. Raphaëlis celebratur Dominica tertia poſt Paſcha, in primo nocturno antiphona erit *Multa magnalia*, in ſecundo nocturno *Archangele Raphaël*, in tertio autem *Angelus Archangelus*. S. R. C. 5. Maii 1736.

In

In Feſto S. Caroli Borromæi 4. Novembris, in primis Veſperis pro commemoratione SS. Vitalis, & Agricolæ MM., antiphona erit *Iſtorum* cum verſu *Lætamini*, ad Laudes *Veſtri capilli* cum verſu *Exultent juſti*. S. R. C. 5. Maii 1736.

Quando antiphonæ, & verſus in Veſperis variandi ſunt pro commemoratione alicujus Simplicis facienda, tunc ad *Veſperas* primo accipienda eſt antiphona cum verſu Laudum; ſi vero plures ſint commemorationes, tunc pro ſecunda commemoratione ſumetur antiphona ex ſecundis Veſperis, cum verſu ſecundi nocturni; tertia vero commemoratio fiet deſumendo antiphonam primam ex tertio nocturno, cum verſu ejusdem nocturni. Ad *Laudes* vero prima commemoratio cum verſu erit propria ex primis Veſperis; ſecunda commemoratio fiet cum antiphona prima tertii nocturni, & verſu ejusdem nocturni; tertia autem commemorario fiet deſumendo antiphonam ex ſecundis Veſperis, & & verſum ſecundi nocturni. S. R. C. 5. Maii 1736.

In Officio votivo Immaculatæ Conceptionis in antiphona, quæ dicitur *Poſt partum Virgo inviolata permanſiſti*, dici non poteſt *Immaculata*. S.R.C. 23. Junii 1736.

Vi-

Vide Alleluja. Canonicus. Commemoratio. Magiſter Cæremoniarum. Suffragia.

BREVIARIUM.

Tertiarii S. Franciſci degentes in ſæculo poſſunt uti Breviario Ordinis Minorum, & illius Kalendario conformari. S. R. C. 7. Auguſti 1694. *dummodo non ſint obligati choro alicujus Eccleſiæ, quæ habeat uſum Breviarii Romani, ut ex Decreto* 28. *Septemb.* 1602.

Quoad mutationem Breviarii attendatur Decretum allatum in prima parte, v. Miſſale.

CANONICI.

Canonici debent cantare alta voce; & poteſt Epiſcopus eos hortari ad id faciendum. S. R. C. 23. Novemb. 1602.

Canonicus Officium faciens ad Veſperas non poteſt recuſare aſſiſtentiam Clericorum in defectu Capellanorum, vel Beneficiatorum, ſub prætextu, quod Cæremoniale dicat, id munus pertinere ad Capellanos, vel Beneficiatos. S. R. C. 15. Martii 1608.

Ad Canonicum hebdomadarium in Matutinis, & Veſperis ſpectat primam antiphonam intonare, initium hymnorum, & antiphonas ad *Benedictus*, & *Magnificat*:

Ca-

Capellani vero tenentur eidem facere præintonationem, dum eſt paratus. S. R. C. 5. Julii 1653.

Antiphonas primas recipere in choro, & Spiritum Sanctum invocare in Capitulo, ſpectat ad primum Canonicum Cathedralis Eccleſiæ, quando ſit conſtitutus in ordine Epiſcopali, non autem ad primam Dignitatem. S. R. C. 17. Novembris 1674.

Vide Lectiones.

CAPELLANUS.

CApellani Epiſcopi, qui cum eo recitant Officium, debent ſe illi conformare. S. R. C. 11. Junii 1605.

CHORUS.

DEſtinatus ad regendum chorum, non eſt dimovendus a choro, ut aſſiſtat Epiſcopo. S. R. C. 6. Septembris 1603.

Chorus univerſus ad Primam, & Completorium debet replicare *Miſereatur tui*, & *Confiteor*. S. R. C. 19. Maii 1607.

Vide Officium.

COMMEMORATIONES.

COmmemoratio S. Mariæ in ſuffragiis Sanctorum debet fieri in Eccleſiis eidem dicatis, etiam ſi ejus Officium par-

vum

vum in choro recitatum fuerit. S. R. C. 10. Januarii 1604., 13. Junii 1682., 10. Junii 1690., 23. Aprilis 1695. *Simile Decretum vide v.* Suffragia.

Commemoratio de Cruce ordinaria ſufficit in Eccleſiis dicatis in honorem S. Crucis, pro commemoratione Tituli Eccleſiæ. S. R. C. 30. Martii 1621.

Si occurrat Officium novem lectionum de pluribus Sanctis Virginibus, & Martyribus, eo die, quo cadit Feſtum ſimplex ejusdem qualitatis, ſervanda eſt pro commemoratione Simplicis antiphona *Iſtarum*, ut in Feſto SS. Perpetuæ, & Felicitatis VV. & MM. S. R. C. 7. Decemb. 1680.

In Feſto SS. Nominis Mariæ non eſt facienda commemoratio de ejùsdem Nativitate, & in ſecundis Veſperis de Nativitate, cadentibus in Sabbato, non eſt facienda commemoratio de prædicto SS. Nomine Mariæ. S. R. C. 23. Septemb. 1684.

Si uno die occurrant plures Martyres, quorum Officium unum ſit ſemiduplex, & aliud ſimplex; in Veſperis pro commemoratione ſimplicis ſervanda eſt Rubrica XI. de Commemoratione num. 8., niſi aliter aſſignetur in propriis locis, ut ibi docet Rubrica. S. R. C. 10. Januarii 1693.

Die octava Sancti proprii cadente in Fe-

ſtum Conceptionis B. M. V., & Dominicâ ſecundâ Adventus die 7. Decemb., in primis Veſperis Conceptionis prius debet fieri commemoratio de octava Sancti, deinde de Dominica, juxta diſpoſitionem Tabellæ ſecundæ de concurrentia Dominicæ majoris ſive primæ, ſive ſecundæ claſſis, cum die octava, ut ibi regulâ tertiâ; quemadmodum præciſe docet Rubrica Breviarii de Commemorat. num. 11. S. R. C. 10. Januarii 1693.

In Deſponſatione B. M. V. non eſt facienda commemoratio S. Joſephi, niſi conſtet de ſpeciali conceſſione. S. R. C. 5. Maii 1736., & die 16. Februarii 1737. *Quæ ſpecialis conceſſio habetur pro Ordine Minorum.*

Quando dies octava Dedicationis impeditur per Feſtum majoris ritus, & in ea occurrat Dominica, vel concurrat in primis Veſperis, aut ſecundis ſemiduplex, commemoratio diei octavæ facienda eſt ante commemorationem Dominicæ occurrentis, & ſemiduplicis cujuſcumque occurrentis. S. R. C. 5. Maii 1736.

In Officio SS. Sacramenti, quod recitatur ſingulis quintis feriis in Germania, &c. & in Officio Immaculatæ Conceptionis, quod ex indulto S. R. C. pariter in Germa-

mania ſub ritu duplici in Sabbato, quoad commemorationes in his faciendas ſervetur Rubrica de Commemorationibus: Et commemoratio S. Benedicti a PP. Benedictinis fiat in ſemiduplici, ſimplici, & feria: Et quoad Officia S. Benedicti, S. Scholaſticæ, SS. Sacramenti, & Immaculatæ Conceptionis, ſervetur Decretum diei 20. Martii 1706., quo prohibentur hujuſmodi Officia celebrari intra Quadrageſimam, Adventum, Quatuor tempora, Ferias Rogationum, & Vigilias omnes ſive cum jejunio, ſive non. S. R. C. 23. Junii 1736.

Vide Antiphona. Lectiones. Officium. Suffragia.

CONCURRENTIA.

IN concurrentia Feſtorum S. Antonii Patavini Confeſſoris, & S. Baſilii Epiſcopi, & Confeſſoris, quæ Panormi ex indulto Apoſtolico ſub ritu duplici majori celebrantur, Veſperæ dimidiandæ ſunt, & faciendum a Capitulo de ſequenti, cum commemoratione præcedentis. S. R. C. 17. Junii 1684.

Concurrente Sancto antiquiori Patrono Civitatis cum alio Sancto recentiori pariter Patrono, nulla habenda eſt ratio de poſte-

ſterioritate Patronatus; unde Veſperæ dimidiandæ ſunt. S. R. C. 17. Junii 1684.

In concurrentia plurium Officiorum æqualis ritus, ſive Martyrum, vel Confeſſorum, aut Virginum, vel Viduarum, minime attenditur dignitas eorum, ſed præferenda ſunt Feſta poſteriorum, ſi celebrentur pompa ſolemniori, aut ſint ex illis Feſtis, quæ celebrantur in propriis Locis, & Eccleſiis; & hoc juxta verba Rubricæ de Concurrentia Officii tit. 11. num. 2.: *Inter Feſta æqualis ritus, &c.* S. R. C. 20. Julii 1686. *Hoc idem reſolutum fuit ab eadem S. R. C. in concurſu Officii alicujus Regni cum Officio alicujus, Religionis*, die 20. Martii 1683.

Sanctus Martyr in concurrentia Officii duplicis cujuſcumque claſſis cum Sancto Confeſſore, non debet habere integras Veſperas propter majorem dignitatem, vel nobilitatem, quam habet Martyr præ Confeſſore; ſic in concurrentia Confeſſoris reſpectu Virginis, & in quacumque alia concurrentia Officiorum æqualis ritus: aliter enim fit in concurrentia Feſtorum Domini, B. M. V., Angelorum, & Apoſtolorum, quàm fiat in prædictis concurrentiis, in quibus ſtandum eſt præſcriptioni Rubricæ Breviarii Rom. de Concurrentia

num.

num. 2., quæ habet: *Regulariter fit a Capitulo de ſequenti*. S. R. C. 14. Decemb. 1709. *Notandum, quod S. Joannes Baptiſta, & S. Joſephus Sponſus B. M. V., praferendi ſunt Apoſtolis*.

Occurrente eadem die Feſto novem lectionum Kalendarii particularis cum altero Feſto Kalendarii univerſalis, quæ tamen ſint ejusdem ritus, priùs recitari debet de Feſto Kalendarii particularis, & poſtea univerſalis. S. R. C. 22. Januarii 1689.

Die 2. Martii 1681. decreverat eadem S. R. C., quod occurrente ut ſupra, ſi neutrum cum ſolemnitate celebretur, & utrumque ſit ejusdem ritus, ſervetur ut ſupra die 22. Januarii 1689. *Quod confirmatum eſt per Decretum ejusdem S. R. C.* die 12. Julii 1704., *uti decreverat* 27. Septemb. 1698., *& iterum decrevit* die 16. Februarii 1737.

Feſtum ſemiduplex incidens in Feſto duplici infra octavam non privilegiatam, transferendum eſt in diem immediate ſequentem, non impeditam Feſto novem lectionum, ut ſit de ſemiduplici occurrente in Dominica infra octavam non privilegiatam. S. R. C. 30. Septembris 1679., & hoc etiam ſi adſit aliud ejusdem dignitatis Feſtum priùs translatum: *quod totum poſtea ab eadem S. R. C. confirmatum eſt*

die 23. Junii 1736., *& denuo* 16. Februarii 1737.

In concurrentia Feſtorum ejusdem ritus, & alias quomodocumque parium, primum locum habet Officium Eccleſiæ particularis, ſecundum locum Officium Ordinis, ſive Religionis, tertium Diœceſis, quartum Nationis, quintum Officium Eccleſiæ univerſalis. S. R. C. 23. Junii 1736.

Vide Conſecratio. Feſtum. Octava. Veſperæ.

CONSECRATIO ECCLESIÆ.

CONſecrator Eccleſiæ poteſt in actu Conſecrationis ſtatuere aliam diem pro Anniverſario ejusdem Conſecrationis. 19. Februarii 1587. *Hoc Decretum, cum editum fuerit anno 1587., hoc eſt antequam inciperent ſcribi in Regeſtis S. R. C. Decreta ab eadem emanata (quod contigit anno 1602.) ideo in prædictis Regeſtis non reperitur; ſed quia affertur a Gavanto in ſuo Indice, etiam in hoc noſtro exhibetur.*

Dedicationis Feſtum extra actum Conſecrationis non poteſt amplius mutari ab Epiſcopo, inconſulta Sede Apoſtolica. S. R. C. 16. Octobris 1604.

Si Eccleſiæ Dedicatio accidat in Feſto Nativitatis B. M. V., Officium fieri debet de

de Dedicatione, & duæ Miſſæ poſſunt cantari eadem die; infra octavam verò fiat de digniori. S. R. C. eodem die, & anno ſuperius deſcripto.

Dedicatio Eccleſiæ Cathedralis in Civitate celebratur cum octava, in Diœceſi vero ſine octava. S. R. C. 2. Maii 1619.

Feſtum Dedicationis aliarum Eccleſiarum a Cathedrali celebrandum eſt tantùm in ea Eccleſia, ubi Conſecrationis dies peragitur. S. R. C., quæ inſuper declaravit, non poſſe celebrari Feſtum Conſecrationis illius Eccleſiæ, quam certum eſt non fuiſſe conſecratam, vel dubium eſt; ſi autem conſtet de Conſecratione, ſed ignoretur dies, poteſt Ordinarius aſſignare diem pro Feſti prædicti celebratione. S. R. C. 18. Auguſti 1629.

Dum Epiſcopus in Conſecratione Eccleſiæ non elegerit diem, Anniverſarium Dedicationis debet celebrari in futurum die, quo hactenus conſuetum eſt celebrari. S. R. C. 20. Novembris 1662.

Dedicatio Baſilicæ SS. Salvatoris extra Almam Urbem non habet integras Veſperas ſecundas, ſi concurrat cum ſequenti Officio duplici minori. S. R. C. 12. Julii 1664.

Regulares degentes in Civitate debent

recitare Officium Dedicationis Eccleſiæ Cathedralis ſub ritu duplici tantùm ſine octava; extra Civitatem degentes non tenentur. Item extra Urbem in Eccleſia, quæ propriam non habet Dedicationem, non debet fieri octava Dedicationis Eccleſiæ Cathedralis. S. R. C. 10. Januarii 1693., quod confirmatur ab alio Decreto ejuſdem S. R. C. 19. Junii 1700.

Quando plures adſunt Cathedrales unitæ, Officium Dedicationis cujuslibet Cathedralis non debet recitari ab univerſo Clero Diœceſum unitarum, ſed in qualibet reſpective Diœceſi debet recitari de ſua propria reſpectiva Eccleſia Cathedrali. S. R. C. 8. Martii 1704.

Occurrente Dedicatione Baſilicæ SS. Salvatoris, vel SS. Petri, & Pauli Apoſtolorum, infra octavam Dedicationis aliarum Eccleſiarum, pro commemoratione octavæ debet ſumi alia Oratio de Communi, nempe *Deus qui inviſibiliter*. S. R. C. 25. Septembris 1706. *Ita ſervetur in ſimilibus caſibus*.

Eccleſia pluribus in locis reſtaurata, & magna in parte renovata, licèt de illius Conſecratione ſigna nullibi appareant, neque aliæ probationes exiſtant, tamen quia Feſtum Dedicationis ejus in præteritum

fue-

fuerat celebratum, non indiget nova Conſecratione; & Epiſcopus poteſt transferre Feſtum Dedicationis illius ad aliam diem fixam, amplius non immutandam. S. R. C. 27 Novembris 1706.

Cum Benedictus XIII. conſecraverit Eccleſiam ſacroſanctam Lateranenſem die 28. Aprilis 1726., decrevit, Dedicationis hujus Feſtum ſingulis annis die 9. Novemb. eſſe colendum, tanquam Dedicationis Cathedralis Eccleſiæ Almæ Urbis, ab univerſo ejus Clero ſæculari, & ejus diſtrictus, juxta Decreta aliàs a S. R. C. edita, ſub ritu duplici primæ claſſis cum octava: ita etiam cum Decreto eadem S. R. C. firmavit die 14. Septembris 1726. *Licèt autem ex Decreto Benedicti XIII. Regulares non videantur obligati; ſunt tamen ex vi Decreti S. R. C. diei 1. Aprilis 1662., confirmati ab Alexandro VII. die octava ejuſdem menſis, in quo demandatur, quod Regulares tenentur celebrare ſub ritu duplici ſecundæ claſſis ſine octava Feſtum Dedicationis Eccleſiæ Cathedralis; quod idem aliis Decretis declaravit.*

Vide Feſtum. Lectiones. Officium. Regulares. Translatio.

DIES NATALITIUS.

Dies natalitii hi omnes habendi ſunt, qui licèt verè non ſint dies obitus, tamen ex Decreto Apoſtolico aſſignati ſunt Feſtivitati alicujus Sanċti veluti fixi, & veluti propria eorum ſedes. S. R. C. 28. Novembris 1682.

EPISCOPUS.

Epiſcopus Regularis debet recitare Officium juxta ritum ſuæ Diœceſis, non verò ſui Ordinis. S. R. C. 11. Junii 1605.

Epiſcopus non poteſt extendere ad ſuam Diœceſim Officium illud, quod fieri ſolet in Civitate. S. R. C. 16. Januarii 1607.

Epiſcopus ad Matutinum in noċte Nativitatis poteſt ſedere vel in ſede chori, vel in ſede Epiſcopali, prout melius ſibi videbitur, & magis populo ſatisfaciet. S. R. C. 15. Martii 1608.

Epiſcopus non poteſt ſtatuere diem Dominicam ad celebrandum Feſtum alicujus Sanċti Martyris, de quo aſſervatur Reliquia inſignis in aliqua Eccleſia, nec de eo celebrari debere Officium, & Miſſam, in ipſa die ſui martyrii, niſi Reliquia ſit de Sanċto in Martyrologio Romano deſcripto, & niſi conſtet de identitate Reliquiæ ejuſdem

dem Sancti; tibia autem non eſt Reliquia inſignis. S. R. C 3. Junii 1662.

Vide Capellanus. Officium.

F E S T U M.

SI occurrat Feſtum Annunciationis B. M. V. in Dominica ſecunda, tertia, vel quarta Quadrageſimæ, non fit Officium de Annunciatione, niſi in Eccleſiis ſub invocatione Annunciationis dicatis. S. R. C. 1. Septembris 1612.

Sub nomine Feſti novem lectionum venit etiam Dominica. S. R. C. 12. Martii 1618.

Feſtum S. Joſephi eſt de præcepto ubique. S. R. C. 8 Maii 1621.

Decreto S. R. C. ſub die 3. Januarii 1622., declaranti, Feſtum Sancti Franciſci eſſe de præcepto ubique, derogatum fuit ab Urbano VIII. 13. Septembris 1642.

Feſtum S. Annæ eſt de præcepto ubique. S. R. C. 24. Aprilis 1622.; ita præcepit, & mandavit Gregorius XV. in ſua Conſtitutione, quæ incipit *Honor laudis, &c.*

Feſtum Angelorum Cuſtodum eſt duplex minus. S. R. C. 2. Octobris 1627.

Ubi Feſtum S. Honuphrii celebrabatur cum Officio, & Miſſa, ante Bullam S. Pii V., poteſt continuari; poſt Bullam nequaquam in-

introduci poteſt. S. R. C. 17. Novemb. 1632.

Si Feſtum Dolorum B. M. V. occurrat in aliud Feſtum altioris ritus, transfertur in Sabbatum ſequens; ſi vero concurrat cum Feſto Annunciationis ejusdem B. M. V., Veſperæ dicuntur de Annunciatione ſine commemoratione de Septem Doloribus. S. R. C. 3. Septembris 1672. *Quoad hoc Feſtum Benedictus XIII. die 25. Januarii 1729. mandavit, quod quando in feria ſexta poſt Dominicam Paſſionis non poteſt fieri Officium de Septem Doloribus, ob occurſum alterius Officii altioris ritus, transferatur in Sabbatum ſequens, etiam ſi in illo occurrat Officium aliud, dummodo non ſit altioris ritus. Vide infra v.* Officium.

Feſtum SS. Nominis Mariæ celebretur Dominicâ infra octavam Nativitatis ejuſdem B. M. V. ſub ritu duplici majori in Eccleſia univerſali ab omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus, tam ſæcularibus, quam Regularibus, qui ad horas canonicas tenentur. S. R. C. 20. Novemb. 1683., approbante Innocentio XI. die 25. ejusdem menſis: & ſub die 5. Februarii 1684. eadem S. R. C. approbavit Miſſam, & Officium proprium ejusdem SS. Nominis.

Occurrente Feſto SS. Nominis Mariæ in die octava Nativitatis ejusdem B. M. V.,

Of-

Officium fiet de eodem SS Nomine Mariæ, abſque commemoratione de prædicta octava. S. R. C. 15. Novembris 1685., annuente Innocentio XI. die 24. ejusdem menſis, & anni.

Feſtum Nativitatis S. Joannis Baptiſtæ præferri debet Feſto Dedicationis Eccleſiæ, & habere integras ſecundas Veſperas, cum commemoratione tantùm ſequentis. In Feſto autem Dedicationis Veſperæ ſunt dimidiandæ, & a Capitulo debet fieri de Patronis, cum commemoratione Dedicationis, ut in utroque caſu præſcribitur a Rubrica de Concurrentia num. 2. v. *Inter Feſta*. Et infra octavam Nativitatis ejusdem S. Joannis Baptiſtæ, Dedicationis, & SS. Patronorum, ſeu Titularium Eccleſiæ, faciendum eſt Officium de die infra octavam S. Joannis Baptiſtæ, cum commemoratione aliarum octavarum concurrentium. S. R. C. 21. Auguſti 1688.

Si Feſtum SS. Annunciationis B. M. V. occurrat feria VI. in Paraſceve, vel Sabbato ſancto, Officium cum præcepto audiendi Sacrum, & vacandi ab operibus ſervilibus, transferatur ad feriam ſecundam poſt Dominicam in Albis, quæ dies in tali caſu habeatur pro ſede propria, & fixa, non obſtante occurrentia cujuſcum-

que

que alterius Feſti. S. R. C. 11. Februarii, & 11. Martii 1690., approbante Alexandro VIII.

Feſta Sanctorum celebranda ſunt eo die quo cadunt; verùm, ſi incidant in diem impeditam, transferenda ſunt in alteram diem non impeditam, juxta Rubricas Breviarii Romani, neque immutari poſſunt de licentia Ordinariorum, ut pluries decrevit S. R. C., & ſignanter 14. Novemb. 1620., 3. Decembris 1630., 22. Novemb. 1631., & 2. Septembris 1690.

Si Feſtum S. Joſephi occurrerit in feria V. majoris hebdomadæ, Officium transferendum erit ad aliam diem, juxta Rubricas Breviarii Romani. S. R. C. 13. Novembris 1692.

Feſtum Immaculatæ Conceptionis B. M. V. celebretur deinceps in Eccleſia univerſali ſub ritu duplici ſecundæ claſſis cum octava. Innocentius XII. 15. Maii 1693. Et eſt de præcepto ubique, cum obligatione audiendi Miſſam, & vacandi ab operibus ſervilibus. Clemens XI. 6. Decembris 1708.

Ubi celebratur Feſtum SS. Gabrielis, vel Raphaëlis Arcangeli, ad octavam Benedictionem dicatur *Cujus feſtum colimus*, & non *quorum*. S. R. C. 13. Septemb. 1692.

Fe-

Feſtum SS. Fabiani, & Sebaſtiani, una ſimul celebratur in illis Locis, in quibus S. Sebaſtianus eſt Patronus minus principalis. S. R. C. 22. Septembris 1698. *Quod ſi eſſet Patronus principalis, deberet attendi Rubrica generalis clariſſima.*

Feſtum, & Officium SS. Roſarii B. M. V., Clemens XI. extendit ad Eccleſiam univerſalem, ſub ritu duplici majori de præcepto quolibet anno recitandum in prima Dominica Octobris, ut ex ejus Bulla, quæ incipit *Cum alias*, die 3. Octobris 1716.

Feſtum SS. Nominis Jeſu, cum Officio, ac Miſſa propriis, celebretur ab omnibus Chriſtifidelibus, qui ad horas canonicas tenentur, Dominica II. poſt Epiphaniam, ſub ritu duplici ſecundæ claſſis. S. R. C. 29. Novembris 1721., annuente Innocentio XIII. 20. Decemb. ejusdem anni.

Feſtum S. Benedicti, quod habet annexum Forum, incidens in aliquem diem majoris hebdomadæ, transfertur ad feriam tertiam poſt Dominicam in Albis, tamquam diem propriam, translato alio quocumque Officio, etiam æqualis ritus. S. R. C. 6. Septembris 1727.

Feſtum SS. Angelorum Cuſtodum debet habere integras utraſque Veſperas in concur-

cur-

curſu duplicis minoris. S. R. C. 16. Septembris 1730.

Ubi celebratur Feſtum S. Barbaræ ſub ritu duplici, etiam ſi ſine ſpeciali ſolemnitate, fiet de illa Officium, aſſignando aliam fixam diem S. Petro Chryſologo. S. R. C. 5. Maii 1736. *Idem ſervandum in ſimilibus caſibus, ut eruitur ex pluribus Decretis particularibus, eodem die, & anno, quo ſupra, emanatis pro variis Locis. Ex Decreto autem de die 28. Auguſti 1706., relato infra v.* Translatio, *hujuſmodi aſſignatio diei fixæ non videtur facienda inconſultâ Sacrâ Rituum Congr., & abſque ejus aſſenſu.*

Quando occurrit Feſtum aliquod in Diœceſi, quod ſit de præcepto quoad Forum, Regulares de eo debent Officium illa ipſa die recitare, niſi apud ipſos occurrat eâdem die aliud Feſtum, quod ſit ejuſdem claſſis, & ritus, ſed majoris dignitatis. S. R. C. 5. Maii 1736.

In Feſto S. Margaritæ Scotorum Reginæ ab aliquibus Breviariis expungi debent ultima verba ſextæ lectionis: *Cujus Feſtum, ab eodem Pontifice conceſſum, Innocentius Undecimus ad octavam Idus Julii transferri juſſit.* S. R. C. 5. Maii 1736.

Feſtum B. M. V. de Monte Carmelo cele-

lebrandum eſt ab omnibus de præcepto, & ſervari debet Decretum emanatum 24. Septembris 1726. S. R. C. 23. Junii 1736. *Quo die, menſe, & anno, denuo decrevit, Feſtum SS. Nominis Mariæ celebrandum in Dominica poſt Nativitatem B. M. V.; & quando dies octava eſt Dominica, omittenda eſt dies octava Nativitatis, nulla facta commemoratione ejusdem.*

Vide Alleluja. Antiphona, Commemoratio. Concurrentia. Hymnus. Lectiones. Octava. Officium. Patronus. Translatio.

HEBDOMADARIUS.

CОnſuetudo, ut hebdomadarius in Veſperis capiat Pluviale ad Capitulum, & non a principio Veſperarum, ſervari poteſt. S. R. C. 1. Septemb. 1607.

Hebdomadarius in decantandis in choro horis canonicis non debet uti ſtola. S. R. C. 4. Auguſti 1663.

Vide Canonicus. Sedes.

HYMNUS.

UBi Feſtum SS. Angelorum Cuſtodum habet octavam, non poſſunt in Feſto, & per octavam, terminari hymni ejuſdem metri, ſicut terminatur eorum hymnus in laudibus. S. R. C. 19. Junii 1700.

O In

Digitized by Google

In Officio pro Sanctis Confeſſoribus, quoties eisdem fixa dies eſt aſſignata, quæ non eſt dies obitus eorum, ad hymnum *Iſte Confeſſor* non debet dici *Meruit beatas ſcandere ſedes*: quod idem ſervetur, ſi transferatur ad aliam diem, ob occurſum alterius Officii. S R. C. 11. Junii 1701.

In Feſto Expectationis Partus B. M. V. hymni ſunt concludendi cum verſibus *Virtus*, *honor*, *laus*, *gloria*, & breve Reſponſorium ad Primam debet eſſe *Qui venturus es in mundum*. S. R. C. 26. Novemb. 1735., quod confirmatum fuit 16. Februarii 1737.

Quando in primis Veſperis S. Hermenegildi Martyris hymnus proprius non fuerit recitatus, ponendus eſt in Matutino, & hymnus Matutini ſubſtituendus eſt in Laudibus. S. R. C. 5. Maii 1736.

Vide Canonicus.

INVITATORIUM.

TEmpore Paſſionis in Quadrageſima, in fine Pſalmi *Venite exultemus*, omiſſis *Gloria Patri*, & *nolite obdurare corda veſtra*, debet repeti integrè Invitatorium *Hodie ſi vocem Domini audieritis &c.* S. R. C. 4. Julii 1683.

Vide Alleluja.

LE-

LECTIONES.

Lectiones ſecundi nocturni propriæ S. Conradi approbantur pro Diœceſi Placentina. S. R. C. 24. Octobris 1609., & extenduntur pro Diœceſi Syracuſana, & pro diſtrictu, & Civitate Netina, die 19. Maii 1614., & conceduntur univerſo Ordini S. Franciſci, die 2. Auguſti 1625.

Lectiones duæ penultimæ, quando ab Epiſcopo Matutinum ſolemniter celebratur, ſunt cantandæ a duobus Canonicis, qui hinc inde aſſiſtunt Epiſcopo, ſive ſint Dignitates, ſive Canonici, etiam ultimi, non obſtante alia conſuetudine. S. R. C. 18. Martii 1617.

Lectiones ſecundi, & tertii nocturni, deficientibus cantoribus, cantandæ ſunt a Canonicis, incipiendo a junioribus, ad præſcriptum Cæremonialis. S. R. C. 4. Aprilis 1620.

Lectiones primi nocturni in Officio de Feſto duplici majori ſumendæ ſunt ex ejus Communi, ſi ex conceſſione non habentur propriæ. S. R. C. 12. Julii 1664., & 5. Maii 1736.

In aliquibus Eccleſiis habetur Reliquia inſignis alicujus Sancti, qui cum Socio eſt in corpore Breviarii, & uterque habet

Feſti ſimplicis ritum, ut in Feſto SS. Gervaſii, & Protaſii, quorum duæ lectiones vitam, amborumque mortem enarrant; in quo caſu, ſi lectiones disjungi commodè poſſunt, legenda eſt illa de Sancto, cujus ſit Officium duplex propter Reliquiam inſignem, in ſecundo nocturno, & hæc erit quarta lectio; quinta, & ſexta ſumendæ ſunt de Communi, altera vero lectio disjuncta poni poterit pro lectione nona in tertio nocturno, tanquam de Sancto ſimplici, de quo fieri debet etiam commemoratio ad Laudes; ſi vero non poſſunt commodè disjungi, utraque ponenda eſt in ſecundo nocturno pro quarta, & quinta lectione; ſexta vero legenda eſt de Communi, & in hoc caſu lectio nona pro ſimplici non repetenda eſt; fieri tamen debet de eo commemoratio. S. R. C. 16. Januarii 1677.

Occurrente Feſto duplici cum ſimplici infra octavam Corporis Chriſti, de ſimplici legenda eſt lectio nono loco. S. R. C. 12. Septembris 1671., & 10. Januarii 1693., quod decretum fuit etiam 4. April. 1705. In Officio verò de die infra octavam omitti debet, ut eadem S. R. C. decreverat 8. Junii 1669.

Quando in menſe Novembris ſunt eàdem die ponenda tria initia Prophetarum, di-

Digitized by Google

dicenda eſt tantùm unica lectio ex quolibet libro Prophetarum; nec poſſunt poni in quolibet Officio plura principia librorum quam tria: ſi vero ſunt plura Officia habentia primas lectiones proprias prædicto tempore, poſſunt omitti aliqua ex dictis initiis Prophetarum, occurrente legitima cauſa. S. R. C. 5. Julii 1698. *Vide tamen Decretum de die 5. Maii 1736. paulò infra poſitum, in hac eadem pagina.*

Lectiones primi nocturni de Exodo, quæ leguntur in Dominica IV. Quadrageſimæ, quoties iſta ſit impedita aliquo Feſto primæ claſſis, reaſſumendæ ſunt infra illam hebdomadam in Feſto occurrente, carente lectionibus propriis primi nocturni, quæ deſumerentur de Scriptura occurrente, ſi Feſtum illud incidiſſet extra Quadrageſimam. S. R. C. 26. Novemb. 1735.

Quando in aliquo Feſto lectiones primi nocturni aſſignantur legendæ ſive propriæ, ſive de Communi, omittitur eâ die etiam initium Scripturæ, & reponitur infra hebdomadam in Officio ritus inferioris, minoris dignitatis, & ſolemnitatis, etiam ſi tale Officium habeat lectiones proprias, aut ſint de Scriptura. S. R. C. 5. Maii 1736.

In Feſto S. Joannis Chryſoſtomi, quoad lectiones in primo nocturno legendas, ſer-

vetur Rubrica Breviarii Romani; unde extra Quadrageſimam dicuntur Lectiones de Scriptura occurrente, intra Quadrageſimam verò de Communi Doctorum. Idem in Feſto S. Joannis de Matha, ſed lectiones de Communi erunt *Beatus vir*. S. R. C. 5. Maii 1736.

Quando October habet tantum quatuor Dominicas, ſervetur omnino diſpoſitio Breviarii Romani, & in feria V., VI., & Sabbato hebdomadæ IV., legantur lectiones de Dominica V., continentes martyrium SS. Machabæorum. S. R. C. 5. Maii 1736.

In tertio nocturno pro Feſto S. Joannis Nepomuceni, tam intra, quam extra tempus Paſchale, ſemper dicatur Evangelium *Nihil eſt opertum, &c.* cum ſua Homilia. S. R. C. 5. Maii 1736.

Cum ſæpe contingat, ut in Diœceſi celebretur unum, & idem Feſtum, & alii in tertio nocturno unum aſſignent Evangelium, alii vero aliud, Religioſi ſequi debent ordinem proprii Breviarii. S. R. C. 5. Maii 1736.

In Dominica in Albis poteſt legi nona lectio de Feſto ſimplici occurrente, ut accidit anno 1735. de Sancto Aniceto: & in Dominica tertia poſt Paſcha, ubi celebratum eſt Feſtum S. Raphaëlis Archangeli, in

in tertio nocturno recitetur Homilia Sancti Joannis Chryſoſtomi, nempe *Cum vellet Deus &c.* S. R. C. 5. Maii 1736.

In die octava Dedicationis ſemper repetendæ ſunt lectiones in primo nocturno, quæ jam lectæ fuerunt in primo nocturno Officii de ipſomet Feſto Dedicationis, ut ex Rubrica Breviarii de Lectionibus n. 9. S. R. C. 5. Maii 1736.

Si in Dominica IV. poſt Paſcha legantur lectiones initii Epiſtolæ B. Jacobi Apoſtoli, in Feſto SS. Apoſtolorum Philippi, & Jacobi legendæ erunt lectiones ejusdem Epiſtolæ, quæ occurrent dicendæ in illa feria. S. R. C. 5. Maii 1736.

In Feſto S. Luciæ, ubi accidit Feſtum ſimplex, poteſt legi nona lectio ſimplicis. S. R. C. 23. Junii 1736., & die 16. Februarii 1737.

Vide Feſtum. Octava. Officium.

LITANIÆ.

Litaniæ majores, ſi occurrant in die Paſchatis, transferantur in feriam tertiam ſequentem. S. R. C. 25. Septembris 1627. *Non in feriam ſecundam.*

Non poſſunt in Litaniis inſeri alii Sancti, præter ibidem deſcriptos; neque tempore peſtis addendi ſunt Titulares, & Pa-

troni Civitatis, ſine ſpeciali conceſſione S. R. C. 22. Martii 1631.

In Litaniis Sanctorum, pro diverſitate functionum, & temporum aſſignatis, & in illis pro Animæ commendatione, poſt nomen S. Joannis Baptiſtæ ſtatim adjungi debet illud S. Joſephi; ita ſervari mandavit ab omnibus Chriſtifidelibus Benedictus XIII. 19. Decembris 1726. *Ex hoc Decreto infertur, quod S. Joſephus præferendus eſt Apoſtolis, ſicut eisdem præfertur S. Joannes Baptiſta.*

Vide Regulares.

MAGISTER CÆREMONIARUM.

MAgiſter Cæremoniarum non poteſt alterare, ſeu mutare conſuetudinem circa præintonationem antiphonarum ad Veſperas. S. R. C. 28. Aprilis 1607.

MARTYROLOGIUM.

POſtquam S. Canutus pro Ordine Benedictino fixè eſt repoſitus ad 20. Februarii, poteſt pridie hoc elogium legi in Martyrologio: *Sancti Canuti Regis, & Martyris, cujus dies natalis agitur VII. Idus Januarii*; non variata tamen diſpoſitione Martyrologii Romani. S. R. C. 5. Maii 1736. *Ita in ſimilibus caſibus, ex ſequenti Decreto.* Fe-

Feſta illa, quæ a die obitus aliquorum Sanctorum translata, ſortita ſunt alium diem fixum, annuntianda ſunt iisdem diebus, & verbis, in Martyrologio Romano deſcriptis; quod ſi eorum transferantur Officia, pridie, quam celebrentur, poteſt nunciari Feſtum illius Sancti, de quo ſequenti die agetur ſolemnis memoria. S.R. C. Maii 1736.

MATUTINUM.

MAtutinum defunctorum pro generali eorum Commemoratione prohibitum eſt cantari pridie Veſperi in Feſto Omnium Sanctorum, ſed recitandum eſt mane die ſecunda Novembris poſt laudes diei. S. R. C. 1. Septemb. 1607. *Hoc Decretum non habet locum in Eccleſiis Cathedralibus, in quibus ex diſpoſitione Caeremonialis Epiſcoporum Matutinum defunctorum canitur immediatè poſt defunctorum Veſperas, ut declaravit* S. R. C. 5. Julii 1698.

MONIALES.

MOniales in *Confiteor* ad Primam, & Completorium, ne dicant *Tibi Mater, Vobis ſorores*, ſed ut in Breviario. S. R. C. 18. Auguſti 1629.

Mo-

Moniales Ordinariis Locorum ſubjectæ non tenentur recitare Officia particularia Diœceſum: tenentur tamen recitare de Patrono principali Loci, & de Titulari Eccleſiæ Cathedralis, nec non de ejusdem Eccleſiæ Dedicatione; non verò de eorumdem Feſtorum octavis. S. R. C. 20. Novembris 1683. Hìc notandum, quod S R. C. 20. Martii 1683. decrevit, quod Regulares non poſſunt ad libitum recitare Officium de octava Patroni Principalis Eccleſiæ Cathedralis, & Titularis, ac Dedicationis ejusdem, niſi id ſpecialiter ipſis Regularibus indultum fuerit ex vi conceſſionis Apoſtolicæ, vel Conſtitutionis Religionis, approbatæ ab Apoſtolica Sede; & hoc comprehendit etiam Moniales Ordinariis ſubjectas, ut pro Monialibus decrevit S. R. C. 11. Februarii 1702.

OCTAVA.

SAnctæ Eulaliæ Officium cum octava, etiam ſi veniat in Quadrageſima, juxta antiquam, & immemorabilem conſuetudinem concedit S. R. C. 6. Decemb. 1608.

Nemini licet facere octavam pro defunctis ſine ſpeciali indulto Sedis Apoſtolicæ: neque intuitu alicujus altaris privilegiati licet exponere hanc tabellam *Indul-*

gen-

Digitized by Google

genza perpetua per li Morti, ſed tantùm ſuper ipſo altari privilegiato: *Altare Privilegiatum pro Defunctis*. S. R. C. 13. Auguſti 1667.

In Officio de die infra octavam Corporis Chriſti, non legitur nona lectio de Feſto ſimplici. S. R. C. 8. Junii 1669. *Sed, ut ex alio Decreto jam allato ſub verbo* Lectiones, *ſi infra octavam prædictam occurrat Feſtum duplex una cum ſimplici, ejus lectio dici debet nono loco*.

Dies octavarum Aſſumptionis, Nativitatis, aliarumque Feſtivitatum B. M. V. octavam habentium, concurrentes cum Officio duplici minori, habere debent integras utraſque Veſperas, ut diſponit Rubrica ultimò poſita in Officio octavæ Conceptionis, ſi concurrat cum Sancta Lucia. S. R. C. 1. Martii 1681., & 11. Auguſti 1691.

Dies octava cujuslibet Feſti, quia non transfertur, excludit, & transferri facit quodlibet Feſtum duplex ſive majus, ſive minus, ſoliſque cedit Feſtis ſolemnibus primæ, vel ſecundæ claſſis, niſi ſit octava privilegiata, qualis eſt octava Epiphaniæ, de qua in Rubricis generalibus. S. R. C. 1. Martii 1681.

Qui habent privilegium celebrandi octavam in Quadrageſima, occurrente die infra

fra octavam in feria quarta Cinerum, nullam debent facere commemorationem de octava neque in Laudibus, neque in Miſſa; & debent dicere Preces, Pſalmos Graduales, &c., & ſervare omnino Rubricas dictæ feriæ IV. Cinerum. S. R. C. 24. Januarii 1682. Occurrente autem in eadem feria IV. Cinerum die octava, Officium octavæ ceſſat omnino ad Nonam feriæ III. præcedentis. S. R. C. 23. Junii 1736. Pariter occurrente die infra octavam in Dominica Paſſionis, debent hujuſmodi Privilegiati omittere commemorationem octavæ in Laudibus, ac Miſſa Dominicæ tantùm, & dicere Preces ad Primam: ſi autem in eadem Dominica occurrat dies octava, Officium octavæ ceſſat ad Nonam præcedentis Sabbati. S. R. C. 23. Junii 1736.

In die infra octavam non poteſt fieri Officium, licèt occurrens, de Sancto ad libitum. S. R. C. 1. Decembris 1684., & 15. Martii 1698.

Octava Omnium Sanctorum, tamquam dignior, præferenda eſt octavæ Dedicationis Eccleſiæ. S. R. C. 5. Martii 1695.

Infra octavam Corporis Chriſti poteſt recitari Officium de duplici primæ, & ſecundæ claſſis, etiam tranſlato; non autem in die octava, in qua nec de duplici ſecun-

cundæ claſſis occurrente fieri poteſt Officium. S. R. C. 30. Maii 1699.

Quando duæ Octavæ ſimul occurrunt, quarum una ſit Patroni principalis ſub ritu duplici primæ claſſis, altera vero B. M. V. ſub ritu duplici ſecundæ claſſis, recitandum eſt Officium de octava Patroni principalis cum commemoratione octavæ B. M. V. S. R. C. 19. Junii 1700. Eadem Congregatio eodem die, & anno ſtatuit, quod in Dominica infra octavam Nativitatis B. M. V. ſi occurrat alicubi octava aliqua; quia SS. Nomen Mariæ eſt ritus duplicis majoris, transferatur Officium SS. Nominis Mariæ, & ſiat de Octava; quod non valet tamen pro octava Nativitatis ejusdem, de qua jam allatum eſt Decretum ſub die 15. Novembris 1685. *v. Feſtum*.

Vide Commemoratio. Conſecratio. Feſtum. Lectiones. Moniales. Officium. Regulares. Symbolum. Translatio. Veſperæ.

OFFICIUM.

QUi ſunt de gremio alicujus Eccleſiæ, debent recitare Officium, quod in choro dicitur, licèt morentur alibi. S. R. C. 30. Auguſti 1602.; non tamen tenentur Clerici, licèt adſcripti Eccleſiæ, non verò

obli-

obligati ejusdem choro. Eadem S. R. C. eodem die, & anno.

Tertiarii S. Franciſci degentes in ſæculo, de gremio alicujus Eccleſiæ, & illius choro obligati, debent recitare officia particularia illius Eccleſiæ; ſecus autem ſi ſint de gremio, & nullatenus choro intervenire debuerint. 28. Septemb. 1602.

De Sancto, cujus inſignis Reliquia habetur, fieri poteſt Officium duplex minus in ejus Feſto. S. R. C. 23. Novemb. 1602.

Non eſt relinquendum Officium Breviarii pro Officio devotionis. S. R. C. 29. Novembris 1603.

Ubi viget conſuetudo immemorabilis, poteſt recitari Officium de Communi pro Sanctis etiam non canonizatis. S. R. C. 11. Junii 1605. Hic apponendum aliud Decretum ejusdem S. R. C., emanatum 8. Aprilis 1628., nempe: De SS. Epiſcopis Locorum, Martyribus, Civibus, & aliis Feſtis, de quibus in Kalendario Romano, ſeu Rubricis Breviarii nihil habetur, uti etiam de Beatis non canonizatis, nihil propria auctoritate ſtatuatur, ſed omnino conſulatur S. R. C. *Quod Decretum non eſt contrarium antecedenti, quia ibi intervenit conſuetudo immemorabilis.*

Servanda eſt antiqua, & laudabilis conſue-

ſuetudo, ubi recitatur in choro Officium parvum B. M. V. etiam in ſemiduplicibus, & Dominicis, non obſtante Rubrica Breviarii. S. R. C. 1. Septemb. 1607.

Sub ritu duplici eſt recitandum Officium de Sancto, cujus habetur inſignis Reliquia, ubi aſſervatur; vel ſit Corpus integrum, aut magna pars ejusdem, aut caput; & ſit ex Sanctis approbatis, & poſitis in Martyrologio Romano. S. R. C. 3. Junii 1617. Eadem S. R. C. 12. Maii 1618. *ſtatuit, ad explicationem ſuperioris Decreti ſuper vocem* Ubi, *intelligi debere Eccleſiam, non vero Civitatem, vel Oppidum, ita ut Eccleſiæ aliæ totius Civitatis, vel Oppidi, poſſint idem Officium recitare; quod nequeunt.*

Officium Stigmatum S. Franciſci, pro Clero eſt ſemiduplex. S. R. C. 2. Octobris 1627.

Non poſſunt Locorum Ordinarii tam Sæculares, quam Regulares, addere Kalendariis, etiam propriis, Sanctorum Officia, niſi ea dumtaxat, quæ a Breviarii Romani Rubricis, vel a S. R. C, ſeu Sedis Apoſtolicæ licentia, conceduntur; neque propria auctoritate, & quovis prætextu poſſunt mutare ritum, qui habetur in Kalendario Romano, ſeu Rubricis Breviarii,

in

in altiorem ritum, neque extendere conceſſa Officia de locò in locum. S. R. C. 8. Aprilis 1628.

Celebrari non poteſt per totam Civitatem, vel Diœceſim, etiam de cujuſcumque Ordinarii auctoritate, Feſtum cum Officio de Sancto, eo quod in Loco adſit Eccleſia Parochialis, vel Regularis, vel Abbatialis, aut aliqua Reliquia, ſed tantum in Eccleſia ipſius Sancti Titularis, ſeu ubi aſſervatur Corpus, aut inſignis Reliquia, & non alibi. S. R. C. 8. Aprilis 1628.

Officia non approbata damnantur. S. R. C. 8. Aprilis 1628.

Solemniter conſueviſſe fieri Officium, de quo Rubrica Breviarii Romani ſub tit. 1., ſignificat Feſtum populi, aut Cleri, cum pompa, exteriore apparatu, concurſu, &c. S. R. C. 28. Octobris 1728.

Officia Sanctorum Epiſcoporum alicujus Loci poſſunt continuari de Communi, ſi conſtat illos fuiſſe canonizatos, vel per tempus immemorabile celebratum fuiſſe de illis Officium, & Miſſam. S. R. C. 28. Octobris 1628.

De Sancto canonizato non poteſt fieri Officium extra propriam Eccleſiam, ſine novo Decreto. S. R. C. 9. Decemb. 1628.

Officium, & Miſſa S. Rochi conceditur tan-

tantum in Eccleſiis ad ejus honorem Deo dicatis. S. R. C. 16. Junii, & 26. Novembris 1629.

Dum aliqua legata relinquuntur cum onere celebrandi Officium alicujus Sancti ſub altiori ritu, quam qui a Sede Apoſtolica ei præſcribitur, licitum erit hujuſmodi Officia ſolemniùs celebrare quoad pompam extrinſecam, non autem quoad ritum Eccleſiaſticum. S. R. C. 14. Maii 1644.

Recitatio Officii de Beatis non canonizatis non eſt ſatisfactoria præcepti, niſi quoad illos, quibus Sedes Apoſtolica de hoc indulſit: nec talium Beatorum nomina poſſunt poni in Kalendario, niſi illius tantùm Loci, earumque perſonarum, in quo, & a quibus cultus Beati cum Officio, & Miſſa celebratur. S. R. C. 27. Septembris 1659., approbante Alexandro VII.

Recitantes ex legitima conceſſione Officium SS. Sacramenti in qualibet feria V. non impedita, illud perſolvere debent, ut in die ejusdem Solemnitatis; Miſſam verò debent celebrare, quæ eſt votiva SS. Sacramenti. S. R. C. 12. Julii 1664. *Hujuſmodi Officium SS. Sacramenti, ſi debet per annum recitari ut in die Solemnitatis ejusdem, ut patet ex relato Decreto, debet recitari*

eum Alleluja, quia in die Solemnitatis dicitur Alleluja; excepto tempore poſt Septuageſimam: & in Miſſa dicatur Gloria.

Cum in omnibus Dominiis Imperio ſubjectis recitetur ex indulto Apoſtolico Officium proprium SS. Angelorum Cuſtodum cum octava menſe Septembri, non eſt de eis recitandum etiam ſecunda die Octobris. S. R. C. 30. Septemb. 1679.

Officia conceſſa ſemel in hebdomada, ut de Conceptione B. M. V. in Sabbato, vel de SS. Sacramento in feria V., non ſunt celebranda in Adventu, Quadrageſima, Quatuor temporibus, nec in Vigiliis. S. R. C. 1. Martii 1681.

Ubi Feſtum S Thomæ Cantuarienſis Martyris celebratur ſub ritu duplici, ſi occurrerit in Dominica, recitandum erit Officium de Sancto, cum commemoratione Dominicæ, & die 30. Decembris agendum de die infra octavam Nativitatis. S. R. C. 1. Martii 1681.

In Officio feriæ quartæ Cinerum, Privilegiati debent relinquere commemorationem octavæ, & dicere Preces, Pſalmos Graduales, &c., & ſervare omnino Rubricas dictæ feriæ quartæ Cinerum. S. R. C. 24. Januarii 1682. *Hoc Decretum habetur clarius ſupra, ad pag. 219.*

Si

Si Officium ad libitum non poterit celebrari, & habuerit etiam ritum ſimplicem de præcepto, eo anno non omittatur, ſed celebretur ritu ſimplici. S. R. C. 13. Junii 1682.

Quando aliqua Officia conceſſa ſunt, ut recitentur in diebus Dominicis, ut de Patrocinio B. M. V. &c., ſi aliqua ex dictis Dominicis impediatur aliquando ab alio Officiò majoris ritus, vel dignitatis, in tali caſu dictum Officium non poteſt transferri in aliam Dominicam, vel ad primam diem non impeditam, ſed debet omitti. S. R. C. 20. Martii 1683. *Advertendum, dictum Decretum loqui de conceſſis, non de præceptis, nam præcepta transferri debent ad primam diem non impeditam. Sicuti pariter transferri debent Officia conceſſa toti alicui Regno, vel Provinciæ, ut patet ex reſponſione S. R. C. ad quæſitum Metropolitanæ Hiſpalenſis, ut infra pag.* 228.

Quando pro aliquo Feſto, vel Officio conceſſo ponitur ritus duplex abſque expreſſione majoris, vel minoris, conceſſio intelligenda eſt de duplici minori, etiam ſi ad honorem Deiparæ facta fuerit. S. R. C. 2. Octobris 1683.

Quando in Indultis, & Decretis ſuper

conceſſione Officiorum leguntur verba illa *recitari poſſe*, *fieri poſſe*, ita intelligenda ſunt, ut nihil ſignificent præter Officia ad libitum, quibus omnino competit Decretum 24. Januarii 1682. pro Sanctis ad libitum emanatum. S. R. C. 20. Novemb. 1683. Verùm hic apponendum, quod poſteriùs decrevit eadem S. R. C. 5. Maii 1736., nempe: Non poſſunt transferri Officia illa affixa certis diebus, quæ ſunt conceſſa pro Locis, & Eccleſiis particularibus ad eorum inſtantiam;at quando Officia prædicta ſunt de præcepto pro aliquo Statu, ſicut plura B. M. V. affixa certis diebus, transferantur. *Et cum ſupplicatum eſſet eidem S. R. C. pro declaratione: An ſub nomine Sanctorum ad libitum compræhendantur Officia duplicia, & ſemiduplicia Sanctorum, recitari conceſſa aliquibus Regnis, Provinciis, Civitatibus, & alicui particulari Ordini, cum particulis* poſſint, & valeant? *S. R. C.* die 16. Septembris 1730. *reſpondit* negativè. Et die 26. Novembris 1735. *ad quæſitum Metropolitanæ Hiſpalenſis, utrum ſcilicet Feſtum Patrocinii S. Joſeph, toti Hiſpaniæ conceſſum ſub ritu duplici in tertia Dominica poſt Paſcha, ſi occurrat eodem die Feſtum majoris ritus, per quod transferendum ſit, an*

tranſ-

tranſferri poſſit? S. R. C. reſpondit tranſferri poſſe, ita tamen, ut Archiepiſcopus aſſignet pro dicto Feſto aliquam diem, quæ non ſit Dominica.

In Eccleſiis Titularibus ſub invocatione S. Mariæ Angelorum, Officium cum Miſſa erit ut in Feſto S. Mariæ ad Nives, ſed lectiones ſecundi nocturni ſumendæ ſunt a ſecundo nocturno diei Nativitatis ejuſdem B. M. V., mutato verbo *Natali* in verbum *Feſtivitate*. S. R. C. 10. Junii 1690.

Non licet aliquid ex devotione, ſeu auctoritate privata, miſcere, mutare, vel apponere inter ea, quæ integrant Officia cujuſvis diei; quia in Officiis Sanctorum nihil eſt addendum, vel immutandum, niſi a ſancta Sede Apoſtolica conceſſum fuerit. S. R. C. 10. Junii 1690.

Officia Sanctorum ratione Corporis, ſeu inſignis Reliquiæ recitanda, intelligi debent de Sanctis dumtaxat in Martyrologio Romano deſcriptis, & dummodo conſtet de identitate Corporis, ſeu Reliquiæ inſignis illiuſmet Sancti, qui reperitur in Martyrologio Romano deſcriptus: de ceteris autem Sanctis non deſcriptis in prædicto Martyrologio, aut de quibus a ſancta Sede non fuerit ſpecialiter conceſſum, Officia recitari, & Miſſæ celebrari non debent,

ſub pœnis de non ſatisfaciendo præcepto, aliiſque in Conſtitutione S. Pii V. contentis: per hoc tamen, ſi tale Corpus, vel Reliquia inſignis, legitima recognita fuerint ab Epiſcopo, debita veneratio non tollitur. S. R. C. 11. Auguſti 1691., approbante Innocentio XII.

Officia ad libitum occurrentia infra octavas non privilegiatas, etiam particulares, & propriæ Religionis, omittenda ſunt. S. R. C. 11. Auguſti 1691.

In feria VI. poſt octavam Aſcenſionis poteſt fieri de Officio ſemiduplici tranſlato. S. R. C. 11. Auguſti 1691.

Officium S. Franciſci Saleſii in poſterum eſt duplex. S. R. C. 24. Novemb. 1691., annuente Innocentio XII.

A die 17. Decembris incluſive, uſque ad vigiliam Nativitatis Domini excluſive, fieri poteſt quodcumque Officium duplex, vel ſemiduplex, occurrens, vel tranſlatum, ſed in utriſque Veſperis pro commemoratione feriæ dicantur Antiphonæ majores tunc occurrentes. S. R. C. 17. Maii 1692. Idem ſtatutum fuerat 5. Martii 1644.

In Officio ſimplici Martyris, qui ſanguinem non fudit, pro ſecundo reſponſorio dicendum eſt *Domine prævenisti*, in quacumque feria occurrat, nec tantùm in feria

ria IV. S. R. Congregatio 10. Januarii 1693.

Officium S. Margaritæ Viduæ, Scotorum Reginæ, deinceps eſt ſemiduplex de præcepto. S. R. C. 21. Februarii 1693., annuente Innocentio XI.

Officium ſemel in hebdomada conceſſum, recitari poteſt die Sabbati, ſi tota hebdomada ſit impedita; & in tali caſu omittendum Officium de S. Maria in Sabbato. Prima autem die menſis non impedita Feſto duplici, vel ſemiduplici, & in qua occurrit recitari Officium defunctorum, poteſt recitari ſupradictum Officium ſemel in hebdomada conceſſum, transferendo, vel etiam aliquando omittendo, Officium defunctorum. S. R. C. 27. Aprilis 1697., & 7. Februarii 1699. *Hoc Decretum intelligitur de Officio ſemel in hebdomada conceſſo extra diem fixam.*

Cum Officia non ſunt ejusdem ritus, Epiſcopus in ſua Diœceſi non poteſt minus digno fixam diem aſſignare. S. R. C. 15. Martii 1698.

Feſta ad libitum, quæ ſemper cadunt infra octavas Sanctorum, celebrari non poſſunt, attento Decreto S. M. Innocentii XI., die 24. Januarii 1682. emanato. S. R. C. 15. Martii 1698.

Parochus duarum Eccleſiarum unitarum

debet de ambarum Titulari recitare Officium juxta Rubricas, maxime ſi Eccleſiæ ſint peræquè unitæ. S. R. C. 5. Julii 1698.

Officium ſemel in hebdomada conceſſum non poteſt recitari in vigiliis ordinariis, nec in Quatuor temporibus, juxta alia Decreta jam emanata. S. R. C. 7. Februarii 1699.

Officium Semiduplex occurrens in Dominica infra octavam non privilegiatam, debet recitari feriâ ſecundâ immediate ſequente, dummodo non ſit impedita dicta feria ab Officio novem lectionum occurrente; & hoc etiam ſi intercederet aliquod translatum primæ, vel ſecundæ claſſis. S. R. C. 22. Decemb. 1696., 19. Julii 1700., & 1. Septemb. 1703.

Officium S. Petri de Alcantara Confeſſoris ad ritum duplicem elevatur. S. R. C. 16. Aprilis 1701., annuente Clemente XI.

Officium S. Ubaldi Epiſcopi, & Confeſſoris, deinceps eſt ſemiduplex de præcepto. S. R. C. 11. Februarii 1702., approbante Clemente XI.

Officium Expectationis Partus B. M. V. pro ſola Hiſpania, & non pro omnibus Regnis Hiſpano Monarchæ ſubjectis, indultum eſſe a Gregorio XIII., S. R. C. 4. Aprilis 1705. declaravit.

Offi-

Officium Sanctorum ad libitum, ſive duplex, ſive ſemiduplex, occurrens in die, quo fieri debet Officium de Dominica anticipanda ante Septuageſimam, vel ante Dominicam 24. poſt Pentecoſten, non eſt recitandum cum commemoratione dictæ Dominicæ, neque transferendum, ſed potius omittendum. S. R. C. 4. April. 1705.

Infra octavam Corporis Chriſti, occurrente Feſto novem lectionum, non debet omitti nona lectio Feſti ſimplicis; in Officio enim tantùm de octava Corporis Chriſti omitti debet dicta lectio. S. R. C. 4. Aprilis 1705.

S. R. Congregatio die 20. Martii 1706. magis explicavit dies, in quibus non poteſt recitari Officium conceſſum recitandum in ſingulis menſibus, vel hebdomadibus anni, nempe: In feriis Adventus, ac Quadrageſimæ, in Quatuor temporibus, in Vigiliis ſive cum jejunio, ſive ſine jejunio, in feria ſecunda Rogationum, atque in illa feria, in qua ſecundum Rubricas eſt reponendum Officium Dominicæ. *Decretum S. R. C. quoad hoc, habetur in Bullario particulari Clementis XI. Ad quos dies addidit eadem S. R. C. eodem die, & anno, dies, in quibus ponendum eſt Officium duplex, vel ſemiduplex, translatum, &*

dies

dies infra quaſcumque octavæ, in quibus non poteſt recitari dictum Officium, &c.

Officium S. Heduvigis Viduæ eſt ſemiduplex de præcepto. S. R. C. 20. Martii 1706., annuente Clemente XI.

Officium S. Antonini Epiſcopi, & Confeſſoris, in poſterum eſt ſemiduplex de præcepto. S. R. C. 2. Aprilis 1707., approbante Clemente XI. 16. ejusdem menſis, & anni.

Diebus ſexta, & ſeptima infra octavam SS. Trinitatis, ubi eſt Titularis, faciendum eſt Officium de die ſecunda, & tertia infra octavam Corporis Chriſti, cum commemoratione SS. Trinitatis. S. R. C. 8. Junii 1709.

De Titulo, & Conſecratione Parochialis Eccleſiæ, quæ non eſt Cathedralis, non debet fieri Officium in die, neque per octavam, a Sacerdotibus, qui non ſunt de Clero illius Parochiæ, licèt ſub eadem Parochia degant. S. R. C. 17. Auguſti 1709.

In occurſu duorum Feſtorum, Officium minoris ritus transferendum eſt in diem immediate ſequentem, etiam ſi ſit Dominica: hoc intelligitur quando talis occurſus eſt perpetuus, & non per accidens. S. R. C. 2. Julii 1712., & die 20. Novemb. 1717.

Officium S. Pii V. Papæ, & Confeſſoris, cum

cum Lectionibus ſecundi nocturni, & Oratione propriis, eſt ſemiduplex de præcepto. S. R. C. 28. Januarii 1713., annuente Clemente XII. 17. Februarii ejusdem anni.

Officium S. Agathæ Virginis, & Martyris, elevatur ad ritum duplicem. S. R. C. 26. Auguſti 1713., approbante Clemente XI. 29. ejusdem menſis, & anni.

Officium S. Joſeph Sponſi B. M. V., cum novis Antiphonis, Verſibus, Lectionibus primi nocturni, Reſponſoriis, & Capitulis, approbavit, & ab omnibus Chriſtifidelibus tam Sæcularibus, quam Regularibus, qui ad horas canonicas tenentur, die 19. Martii in poſterum recitari, & in Breviario apponi mandavit S. R. C. 3. Februarii 1714., annuente Clemente XI. ſub die 4. ejuſdem menſis, & anni.

Officium S. Joannis de Deo Confeſſoris elevatur ad ritum duplicem. S. R. C., approbante Clemente XI. 21. Aprilis 1714.

Officium S. Anſelmi Archiepiſcopi Cantuarienſis, & Angliæ Primatis, elevatur ad ritum duplicem. S. R. C. 3. Februarii 1720., approbante Clemente XI. 8. ejusdem menſis, & anni. In utriſque Veſperis dici debet ad Magnificat antiphona *O Doctor optime*, & in Miſſa *In medio* debet dici *Cre-*

Credo : ita reſcribente eâdem S. R. C.

Officium proprium SS. Nominis Jeſu ab omnibus Chriſtifidelibus, qui ad horas canonicas tenentur, ſub ritu duplici ſecundæ claſſis Dominicâ ſecundâ poſt Epiphaniam recitari, & Miſſam reſpective celebrari debere, indulſit S. R. C. 29. Novembris 1721., annuente Innocentio XIII. 20. Decembris ejusdem anni.

Officium S. Iſidori Epiſcopi, & Confeſſoris, recitetur ſub ritu duplici, cum Lectionibus propriis ſecundi, ac tertii nocturni, & octavo reſponſorio *In medio*, & Oratione *Deus, qui populo tuo*, nec non cum antiphona ad Magnificat in utriſque Veſperis *O Doctor optime;* aſſignatâ Miſsâ de Communi Doctorum, cum *Credo*. S. R. C. 25. Aprilis 1722., approbante Innocentio XIII.

Officium S. Pauli primi Eremitæ deinceps eſt duplex minus. S. R. C. 11. Julii 1722., annuente Innocentio XIII. 18. ejuſdem menſis, & anni.

Officium S. Birgittæ Viduæ elevatur ad ritum duplicem. S. R. C. 26. Auguſti 1724., annuente Benedicto XIII. 2. Septembris ejusdem anni.

Officium S. Andreæ Avellini Confeſſoris ſub ritu ſemiduplici, cum Lectionibus ſe-

cun-

cundi nocturni, & Oratione propriis, ubique recitetur. S. R. C. 7. Julii 1725., approbante Benedicto XIII. 18. Auguſti ejuſdem anni.

Benedictus XIII. conceſſit, ut in toto Eccleſiaſtico Statu ab omnibus, qui ad horas canonicas tenentur, ſequentia B. M. V. Officia in ejus reſpective Feſtivitatibus recitari, & Miſſæ reſpective celebrari debeant, videlicet: Die 23. Januarii, Deſponſationis B. M. V. cum S. Joſeph; feria ſexta poſt Dominicam Paſſionis, de Septem Doloribus B. M. V.; die 16. Julii, B. M. V. de Monte Carmelo; Dominica ſecunda Novembris, Patrocinii B. M. V.; die 10. Decembris, Translationis Sacræ Domus Lauretanæ; & die 18. Decembris, Expectationis Partus B. M. V.: & ita decrevit, & ſervari mandavit die 23 Auguſti 1725. *Hæc, & ſimilia Officia, utpote de præcepto recitanda in toto Statu Eccleſiaſtico, ſi aliquando fuerint impedita ab aliquo Officio majoris ritus, etiam ſi fuerint affixa alicui Dominicæ, nihilominus poſſunt transferri; idque colligitur etiam ex Decreto S. R. C. 26. Novembris* 1735., *&* 5. *Maii* 1736.

Officium S. Vincentii Ferrerii Confeſſoris deinceps eſt duplex. Benedictus XIII. 5. April. 1726. Of-

Officium B. M. V. de Mercede elevatur ad ritum duplicem majorem. Benedictus XIII. 22. Martii 1727.

Officium S. Roſæ Limanæ Virginis ſub ritu duplici, cum Lectionibus ſecundi nocturni, & Oratione propriis, ab omnibus, qui ad horas canonicas tenentur, recitari, & Miſſam reſpective celebrari, mandat Benedictus XIII. 28. Julii 1727.

Quoad Officium B. M. V. de Monte Carmelo notandum, quod idem Benedictus XIII. die 24. Septembris 1726. extendit ad omnes Chriſtifideles utriuſque ſexus, qui ad horas canonicas tenentur, & recitari mandavit prout jacet, Romæ impreſſum anno 1726.: & S. R. C. die 23. Junii 1736. declaravit, ad hoc teneri etiam quoſcumque Regulares. Idem Summus Pontifex idem ſtatuit quoad Officium de Septem Doloribus B. M. V. ſub ritu duplici majori, die 22. Auguſti 1727.

Officium S. Roſæ Viterbienſis Virginis, cum Lectionibus ſecundi nocturni, & Oratione propriis, prout erant approbatæ pro Ordine Minorum, celebretur in toto Statu Eccleſiaſtico, & in Etruria, ſub ritu duplici de præcepto. Benedictus XIII. 18. Januarii 1728.

Officium S. Mariæ Magdalenæ de Paz-

zis,

zis, alias ſub ritu ſemiduplici pro Eccleſia univerſali die 25. Maii recitari conceſſum, in poſterum ab omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus, exiſtentibus in tota Italia, & Inſulis adjacentibus, qui ad horas canonicas tenentur, ſub ritu duplici recitari poſſe, & debere, conceſſit Benedictus XIII. 28. Januarii 1728. *Cui Officio aſſignata eſt dies 27. Maii, quia die 25. ejusdem menſis recitari debet in perpetuum Officium S. Gregorii VII. ſub ritu duplici minori.*

Officium SS. Joannis & Pauli Martyrum elevatur ad ritum duplicem. Benedictus XIII. 21. Maii 1728. *Unde Rubrica illa, quæ hactenus lecta eſt in Breviario ad diem 26. Junii, nempe:* Si hoc Feſtum venerit in Dominica, transfertur in ſequentem diem, *modò ceſſat.*

Officium S. Euſebii Epiſcopi Vercellenſis, & Martyris, cujus hactenus die 15. Decembris facta eſt ſola commemoratio, in poſterum ab omnibus, qui ad horas canonicas tenentur, recitetur die 16 ejuſdem menſis ſub ritu ſemiduplici, cum lectionibus ſecundi nocturni propriis; & Miſſa reſpective celebretur. Benedictus XIII. 7. Julii 1728. *Nulla itaque fiat commemoratio S. Euſebii in primis Veſperis, Laudibus, ac Miſſa de die octava Conceptio-*

nis

nis; & in relato Officio S. Euſebii reſponſorium octavum ſit Domine præveniſti, *fuit enim S. Euſebius verè Martyr, licèt ſanguinem non fuderit.*

Officium S. Gregorii VII. Papæ, & Confeſſoris, cum Lectionibus ſecundi nocturni, & Oratione propriis, ab omnibus, qui ad horas canonicas tenentur, die 25. Maii ſub ritu duplici recitari, & Miſſa reſpective celebrari, atque in Miſſali, ac Breviario Romano apponi, mandavit Benedictus XIII. 25. Septemb. 1728.

Quoad Officium Septem Dolorum ulteriùs Benedictus XIII. die 25. Januarii 1729. mandavit, quod, impeditâ feriâ ſextâ poſt Dominicam Paſſionis, transferatur ad Sabbatum immediatè ſequens, etiam ſi in dicto Sabbato occurreret aliud Feſtum duplex, dummodo non ſit altioris gradus; & illud Officium occurrens in Sabbato transferatur juxta Rubricas generales.

Officium S. Scholaſticæ Virginis, cum Lectionibus ſecundi nocturni, & Oratione propriis, ab omnibus, qui ad horas canonicas tenentur, ſub ritu duplici recitari, & Miſſa reſpective celebrari debet. Benedictus XIII. 1. Februarii 1729.

Die 4. Decemb. recitari debet ſub ritu duplici Officium S. Petri Chryſologi Epiſco-

ſcopi, & Confeſſoris, cum Oratione, & Lectionibus propriis, & reſpective Miſſa celebrari, ab omnibus tam Sæcularibus, quam Regularibus utriuſque ſexus, qui ad horas canonicas tenentur. Benedictus XIII. 10. Februarii 1729.

Officium S. Wenceslai Martyris in poſterum eſt ſemiduplex de præcepto. Benedictus XIII. 14. Martii 1729.

Officium S. Joannis a S. Facundo Confeſſoris, cum Lectionibus ſecundi nocturni, ac Oratione propriis, ab omnibus, qui ad horas canonicas tenentur, ſub ritu duplici recitetur, & Miſſa reſpective celebretur. Benedictus XIII. 16. Novemb. 1729.

Officium S. Monicæ Viduæ elevatur ad ritum duplicem. S. R. C. 26. Auguſti 1730.

Officium S. Andreæ Corſini elevatur ad ritum duplicem a Clem. XII. 3. Januar. 1731.

Officia Sanctorum, quæ in fine anni ſuperſunt, non ſunt transferenda ad annum ſequentem, ſed quoties toto anni decurſu de illis celebrari non valeat, tunc in illo anno diebus eorum propriis conſideranda ſunt tamquam ſimplicia, faciendo illorum commemorationem ut fit in ſemiduplicibus, cum nona lectione compoſita ex omnibus lectionibus propriis ſecundi nocturni (ſi proprias habuerint) ad mo-

dum unius. S. R. C. 26. Novembris 1735., 8. Martii 1738., & 6. Septemb. 1738. *Officia prædicta conſideranda ſunt tamquam ſimplicia, quatenus cum alio Officio majoris ritus, vel dignitatis occurrentia, nonnim tantùm lectionem, & commemorationem admittunt: hæc autem commemoratio fieri debet ad modum ſemiduplicis, ſcilicet in utriſque Veſperis, Laudibus, ac Miſſa Officii ea die currentis (dummodo in ſecundis Veſperis illam omitti non contingat ob ſequens duplex 2. claſſis) etiam ante commemorationem de die infra octavam.*

Officium S. Stanislai Epiſcopi, & Martyris, deinceps eſt duplex. S. R. C. 10. Martii 1736., annuente Clemente XII. 13. ejusdem menſis, & anni.

Quamvis Officium B. M. V. de Monte Carmelo celebrandum ſit prout in Feſto S. Mariæ ad Nives, Miſſa tamen, & non ſolum Evangelium, dicatur illa, quæ a Sede Apoſtolica approbata eſt, quæ incipit *Gaudeamus omnes, &c.* S. R. C. 5. Maii 1736.

Officium S. Margaritæ de Cortona de Communi nec Virginum, nec Martyrum, cum Oratione, Lectionibus ſecundi nocturni, & Antiphonis ad *Benedictus*, & ad *Magnificat*, ac Miſſa propriis, celebretur die 23. Februarii ſub ritu ſemiduplici in tota

Ita-

Italia. S. R. C. 5. Maii 1736., annuente Clemente XII. 11. ejusdem menſis, & anni.

Officia a Benedicto XIII. demandata in honorem B. M. V., ſub diverſis Titulis ſuperius expreſſis, pro toto Statu Eccleſiaſtico, omnia debent recitari ſub ritu duplici majori. S. R. C. die 15. Septemb. 1736.

Officium S. Vincentii a Paulo Confeſſoris ſub ritu ſemiduplici celebretur, cum Oratione, ac Lectionibus ſecundi nocturni propriis, & in tertio nocturno Homilia in Evangelium *Deſignavit Dominus*, ut in Feſto S. Lucæ 18. Octobris. S. R. C. 7. Decembris 1737., annuente Clemente XII. 11. ejusdem menſis, & anni.

In tota Italia, & Inſulis ei adjacentibus, atque in aliis Dominiis, Regnis, & Provinciis, die 21. Junii celebretur Officium S. Aloyſii Gonzagæ Confeſſoris ſub ritu duplici, cum Oratione, Lectionibus, ac Miſſa propriis. S. R. C. 18. Maii 1737.

Officium, & Miſſa S. Julianæ de Falconeriis, Fundatricis Tertii Ordinis Servorum B. M. V., cum Oratione, Hymno, & Lectionibus propriis ſecundi nocturni, ſub die 20. Martii 1728. præfatæ Servorum B. M. V. Religioni, & Civitati Florentiæ conceſſum, in poſterum, prout jacent, ab omnibus Chriſtifidelibus utriuſ-

que ſexus tam Sæcularibus, quam Regularibus, qui ad horas canonicas tenentur, die 19. Junii ſub ritu ſemiduplici recitari, & reſpective celebrari debere indulſit. S. R. C. 8. Martii 1738., approbante Clemente XII. die 15. ejusdem menſis, & anni.

In Officiis SS., conceſſis Regularibus infra annum, puta Conceptionis ſemel in hebdomada, & ſimilibus, octava benedictio erit *Cujus feſtum colimus &c.*

Vide Antiphona. Commemoratio. Concurrentia. Conſecratio. Epiſcopus. Feſtum. Hymnus. Lectiones. Moniales. Octava. Patronus. Regulares. Sancti. Suffragia. Translatio.

OFFICIUM DEFUNCTORUM.

MAtutinum defunctorum pro generali eorum Commemoratione non debet cantari pridie Veſperi in Feſto Omnium Sanctorum, ſed recitandum eſt mane die 2. Novembris poſt Laudes diei. S. R. C. 23. Maii 1603., & primo Septemb. 1607. In Cathedralibus verò præſente Epiſcopo poteſt dici ante Completorium diei Omnium Sanctorum, ut declaravit S. R. C. 5. Julii 1698. *Huic Decreto non officit aliud Decretum S. R. C. editum* 22. Januarii 1701., *quia loquitur de Officio extra Cathedralem, & non præſente Epiſcopo.*

Offi-

Officium pro die tertio, ſeptimo, vel trigeſimo poſt obitum defuncti, ſi cadat in die Dominico, vel feſtivo, transfertur in diem ſequentem cum eadem ſolemnitate. S. R. C. 23. Maii 1603.

Commemoratio omnium Fidelium defunctorum non eſt celebranda, nec facienda in die Dominico, ſed transferri debet in feriam ſecundam ſequentem. S. R. C. 24. Septembris 1605., & 1. Septembris 1607.

Officium defunctorum non poteſt dici in ſemiduplicibus, & in Officiis novem lectionum, niſi ad effectum ſatisfaciendi menti Teſtatorum. S. R. C. 12. Julii 1628., & poteſt dici in choro ſeparatim ab Officio diei, 12. Auguſti 1682.

In Commemoratione omnium Fidelium defunctorum poteſt fieri Officium de Feſto duplici minori, ſed Miſſæ ſunt celebrandæ de Requiem. S. R. C. 1686., & 17. Septembris 1696., & 19. Junii 1700., & 5. Maii 1736. *Intellige, excepta Conventuali de Feſto poſt Tertiam.*

Quando ab aliqua Congregatione dicitur totum Officium defunctorum, non debet illud dici, ut ſecunda die Novembris, omittendo Pſalmos poſt Veſperas, & Laudes poſitos in Officio defunctorum. S. R. C.

5. Julii 1698., & 23. Junii 1736., & 3. Auguſti 1737., & 8. Martii 1738.

Veſperæ defunctorum pro prima die menſis dicuntur poſt Veſperas etiam Dominicæ, vel Feſti de præcepto, ſi accidat. S. R. C. 23. Maii 1603.

Vide Matutinum.

PATRONUS, PROTECTOR.

USus ſemel introductus, & receptus, in Eccleſia Cathedrali celebrandi Feſtum ſolemniter de aliquo Sancto tamquam de Patrono, continuandus eſt, licèt non ſit de antiquis Patronis Eccleſiæ, vel in Breviario Romano de eo non fiat Officium. S. R. C. 15. Martii 1608.

Feſtum Patroni Principalis Loci tenentur omnes cum Officio de eodem, etiam Regulares, celebrare, ſed iſti ad octavam non tenentur. S. R. C. 27. Martii 1628. Et 23. Maii 1639. eadem S. R. C. declaravit, in occurrentia octavarum plurium Patronorum, de principaliori dumtaxat fieri debere octavam; necnon declaravit Feſtum Patroni principalis Civitatis a Clero Sæculari Civitatis celebrandum eſſe cum octava, a Regularibus verò ſine octava; in Diœceſi autem, ubi non adſit proprius

Lo-

Loci Patronus, ſimiliter cum octava; at ubi colitur Feſtum peculiaris Patroni, nihil de Patrono Civitatis, vel attenta conſuetudine, ſub ritu duplici majori tantum, & ſine octava; quod idem confirmavit 28. Septemb. 1658.

Cum S. Januarius fuerit declaratus Patronus principalis Regni Neapolitani, hinc die feſto dicti Sancti in eodem Regno fieri debet Officium ſub ritu duplici cum octava, ſed de Sancto Januario tantum, non vero de ſociis ejuſdem, quorum Officium transfertur ad primam diem non impeditam. S. R. C. 12. Julii 1664.

Cum in pluribus Decretis dicatur, Regulares teneri ad recitationem Officii Patroni Loci, pro ly *Loci* intelligitur etiam Patronus Provinciæ, vel Regni, dummodo conſtet liquidò de conceſſione Apoſtolica. S. R. C. 20. Martii 1683.

In Patronorum, ſive Protectorum præcedentia, ſervandus eſt ordo Hierarchiæ Eccleſiaſticæ, & inter ordinem hierarchicum attendenda eſt anterioritas in electione. S. R. C. 11. Martii 1690.

In Sanctorum Patronorum electione non fieri debent promiſſiones ſervandi eorum diem feſtum tamquam de præcepto. S. R. C. 15. Martii 1698. *Quæ rejicit hujuſmo-*

di vota, ſeu promiſſiones, & concedit ſervari poſſe tantùm ex devotione.

Eadem S. R. C. die 14. Februarii 1705. declaravit pro Regularibus, nomine Patroni Loci, de quo ipſi tenentur recitare Officium ſub ritu duplici primæ claſſis ſine octava, non intelligi debere Patronum Parochiæ, intra cujus limites degunt, dummodo illa Parochia non eſſet Eccleſia Matrix nullius Diœceſis.

Feſtum Principalis Patroni alicujus Diœceſeos a Regularibus eſt celebrandum ritu duplici primæ claſſis, & Dedicatio Eccleſiæ Cathedralis ritu duplici ſecundæ claſſis, ſine octavis; extra Civitatem vero non tenentur ad Dedicationis Officium. S. R. C. 5. Maii 1736., & antea 16. Junii 1708.

De Patrono, ſeu Titulari Eccleſiæ, debet fieri Officium ſub ritu duplici primæ claſſis cum octava a Clero eidem adſcripto, etiam ſi Eccleſia non fuerit conſecrata, ſed tantum benedicta. S. R. C. 21. Junii 1710.

Super electione Sanctorum in Patronos, Decretum a S. R. C. de ordine Urbani VIII. emanatum die 23. Martii 1630. ſervetur, & eſt ejuſmodi: S. R. Congregatio, annuente SS. D. N., in electione Patronorum mandavit, infraſcripta in poſterum ſervari de-

debere, declarans, quod aliter facta electio nulla ſit ipſo jure.

I. Quod eligi poſſint in Patronos ii ſolum, qui ab Eccleſia univerſali titulo Sanctorum coluntur, non autem Beatificati dumtaxat.

II. Quod de Patrono Civitatis electio fieri debeat per ſecreta ſuffragia a populo, mediante conſilio generali illius Civitatis, vel Loci, non autem ab Officialibus ſolum; & quod accedere debeat conſenſus Epiſcopi, & Cleri illius Loci; idemque ſervari debeat in Patrono Regni, qui pariter eligi debeat per ſecreta ſuffragia a populo ſingularum Civitatum Provinciæ; & quod repræſentantibus Regnum, Civitatem, vel Provinciam, nulla competat facultas eligendi Patronos, niſi ad hoc habeant ſpeciale mandatum, & ulteriùs interveniat conſenſus Epiſcopi, & Cleri dictarum Civitatum.

III. Quod cauſæ electionis novorum Patronorum debeant in S. Congregatione deduci, & ab ea examinari, ac demum cauſa cognita ab eadem Congregatione approbari, & confirmari. Hoc Decretum emanavit die 23. Martii 1630.

Vide Feſtum. Regulares. Suffragia. Translatio.

PSAL.

PSALMI POENITENTIALES.

PSalmi Pœnitentiales, & Graduales, dicuntur licitè, ubi eſt conſuetudo eos dicendi, pridie Veſpere feriæ IV., & VI. poſt Completorium. S. R. C. 2. Auguſti 1603.

REGULARES.

REgulares Ordinis Minimorum, cum in Orationibus S. Franciſcum, præfati Ordinis Fundatorem, nominant, non debent adjungere *de Paula*. S. R. C. 23. Decemb. 1624., ſed clarius 1629.

Regulares tenentur quidem celebrare Feſtum de Dedicatione Eccleſiæ Cathedralis, ſed ſub ritu duplici ſecundæ claſſis, & ſine octava. S. R. C. 1. Aprilis 1666., approbante Alexandro VII. die 8. ejuſdem menſis, & anni.

Ratione communicationis Privilegiorum non poteſt recitari peculiare Officium conceſſum illi Ordini Regulari, de cujus privilegiis facta fuit communicatio. S. R. C. 15. Septembris 1668., & 30. Septembris 1679., & eodem anno die 16. Novembr.

Religioſi tenentur celebrare ſub ritu duplici primæ claſſis cum octava Feſtum tam de Dedicatione, quam de Titulari Ec-

Eccleſiæ illius Conventus, in quo morantur. S. R. C. 13. Junii 1682. Et eodem die, & anno decrevit, quod in occurſu Officii Sancti proprii, & Officii conceſſi aliquibus Locis, ſeu Provinciis, vel Regnis ad libitum, debent recitare Officium proprii Sancti.

Regulares non poſſunt uti Kalendario Diœceſano; tenentur tamen ad recitationem Officii Patroni principalis Loci, ac Titularis Eccleſiæ Cathedralis, ſed non ad eorumdem octavas. S. R. C. 20. Martii 1683.

Regulares poſſunt, & debent recitare Officia ad petitionem Regum, & Principum conceſſa aliquibus Regnis, Provinciis, & Ditionibus, recitanda a Clero Sæculari, & Regulari. S. R. C. 20. Martii 1683. Et eodem die, & anno decrevit, quod in occurrentia aliquorum Officiorum, quæ recitari debent in aliquibus Regnis, cum Officiis propriis Religionis, ſervanda eſt Rubrica de Translatione Feſtorum in diſpari ritu, & dignitate, præferendo Officium, quod cum majori ſolemnitate, & populi concurſu celebratur.

Eadem S. R. C. explicavit die 20. Martii 1683. illa verba *non tenentur recitare Officium de octava* Patroni, vel Titularis

prin-

principalis, & Dedicationis Eccleſiæ Cathedralis, ac Patroni Diœceſis, Regni, Provinciæ, vel Civitatis &c., dicendo, quod ly *non tenentur* nedum excludit ad libitum, ſed importat etiam non poſſe, niſi id ſpecialiter ipſis Regularibus indultum fuerit a Sede Apoſtolica, vel mandatum a Conſtitutione Religionis, ab Apoſtolica Sede approbatæ.

Regularium Superiores non veniunt ſub nomine Ordinariorum, & conſequenter non poſſunt aſſignare aliquam ex Dominicis Novembris pro recitatione Officii de Patrocinio B. M. V., quod multis in Locis permittitur celebrandum in aliquo die Dominico præfati menſis, a Locorum Ordinariis eligendo. S. R. C. 22. Januarii 1701. *Hoc Officium pro Statu Eccleſiaſtico eſt aſſignatum a* Benedicto XIII. *Dominicæ ſecundæ intra menſem Novembris*.

Regulares ſola communicatione privilegiorum non poſſunt in Litaniis, & *Confiteor* addere nomen Sancti Fundatoris, abſque ſpeciali privilegio. Hoc ipſum de Officiis, & Miſſis aliis Religionibus conceſſis. S. R. C. 20. Martii 1706.

Quando occurrit Feſtum aliquod, quod ſit de præcepto quoad Forum, Regulares de eo debent illa ipſa die Officium facere,

re, niſi apud ipſos occurrat eadem die aliud Feſtum, quod ſit ejusdem claſſis, & ritus, ſed majoris dignitatis. S. R. C. 5. Maii 1736.

Vide Conſecratio. Lectiones. Moniales. Officium. Patronus. Translatio.

RELIQUIÆ.

INſignes Reliquiæ, quarum ratione recitari poteſt Officium ſub ritu duplici minori, ſunt caput, brachium, crus, aut illa pars Corporis, in qua paſſus eſt Martyr, modo ſit integra, & non parva, & legitime ab Ordinariis approbata. S. R. C. 8. Aprilis 1628.

Vide Epiſcopus. Officium.

SANCTI.

DE Sanctis Epiſcopis Locorum, Martyribus, Civibus, & aliis Feſtis, de quibus in Kalendario Romano, ſeu Rubricis Breviarii nihil habetur, uti etiam de Beatis nondum canonizatis, nihil propria auctoritate ſtatuatur, ſed omnino conſulatur S. R. C. 8. Aprilis 1628.

Conſuetudo triginta annorum non habet vim ad hoc, ut continuari poſſit recitatio Officii de aliquo Sancto in Eccleſia, in qua aſſervatur ejus Corpus, niſi do-

doceatur, an ſit deſcriptus in Martyrologio, & de ejus identitate conſtet. S. R. C. 5. Julii 1698.

Sanctorum Officia conceſſa aliquibus Regnis, Provinciis, &c. cum formula *recitari poſſint, & valeant*, non intelliguntur ad libitum; ideoque ſi non poſſint recitari in diebus aſſignatis, recitentur alia die non impedita, ut in ſuperioribus Decretis. S. R. C. 16. Septembris 1730. *Notanda tamen ſunt, quæ dicta ſunt in præcedentibus Decretis ſub verbo* Officium.

S E D E S.

PRima ſedes in choro conceditur hebdomadario parato tantum. S. R. C. 22. Auguſti 1626.

Vide Epiſcopus.

S U F F R A G I A.

DUm dicenda ſunt ſuffragia Sanctorum in locis gaudentibus duobus, vel pluribus Patronis principalibus, facienda eſt commemoratio tantum de Patrono principaliori. S. R. C. 20. Novemb. 1683.

In Eccleſiis Titularibus B. M. V. (*idem dicendum ubi B. M. V. ſub quocumque Titulo eſt Patrona Loci, Diœceſis, vel Ordinis*) inter Sanctorum ſuffragia facienda eſt

eſt commemoratio de B. M. V., non obſtante quod in choro recitetur ejusdem Officium parvum. S.R.C. 17. Junii 1684., & 14. Auguſti 1691. *Quod etiam Decretum fuerat* 10. Januarii 1604., & 13. Junii 1682., & 10. Junii 1690., & 23. Aprilis 1695., quo ultimo Decreto aſſignatur etiam antiphona dicenda, nempe *Sancta Maria ſuccurre miſeris*, non obſtante quocumque Titulo, per quod Eccleſia ſit dicata B. M. V.

Si contingat fieri Officium de Feſto ſemiduplici in vigilia Omnium Sanctorum, non obſtante commemoratione vigiliæ, debent in Laudibus fieri ſuffragia ſolita; in Miſſa tamen non debet dici Oratio *A cunctis, &c.* S. R. C. 21. Junii 1710., *ſcilicet in Miſſa de vigilia prædicta; in Miſſa autem de prædicto Feſto ſemiduplici debet dici oratio* A cunctis, *ex Decreto relato in prima Parte v.* Vigilia, *pag.* 185.

Vide Commemoratio.

SYMBOLUM.

SYmbolum S. Athanaſii, quod dicitur ad Primam, laudabiliùs in choro recitatur ſtando. S. R. C. 23. Decemb. 1624.

Diebus infra octavam SS. Trinitatis, ubi eſt Titulus Eccleſiæ, & in Feſtis infra dictam

ctam octavam occurrentibus, non debet ad Primam dici Symbolum S. Athanaſii. S. R. C. 8. Junii 1709., & 5. Maii 1736. In hoc tamen ultimo Decreto ſtatuit eadem S. R. C., non ſolùm dici debere dictum Symbolum in die Feſto, ſed etiam in octava die ejusdem ſolemnitatis.

TRANSLATIO.

HAbentes privilegium recitandi Officium SS. Sacramenti feria V. ſingularum hebdomadarum, & Sabbato Officium B. M. V., ſub ritu ſemiduplici, exceptis ſolitis temporibus, ſi in prædictis duobus diebus, vel in uno eorum, reponendum eſſet Officium translatum, poſſunt ulteriùs transferre translatum, & in dictis diebus recitare Officium juxta privilegium. S. R. C. 22. Novemb. 1664.

Nulla diſparitas adeſt inter translationem Feſtorum Apoſtolorum, & illam Evangeliſtarum, ſed occaſione dictæ translationis faciendum eſt Officium, quod priùs in Kalendario proponitur. S. R. C. 18. Septembris 1666. *Quo circa eadem* S. R. C. die 17. Julii 1706. *decrevit ut ſequitur:* Si Feſtum S. Marci Evangeliſtæ occurrat in feria ſecunda poſt Dominicam Reſurrectionis, & ſimiliter Feſtum SS. Apoſtolorum

rum Philippi & Jacobi in Dominica in Albis, ac propterea juxta Rubricas utrumque ſit transferendum, priùs transferri, & reponi debet Feſtum S. Marci.

S. R. C. die 18. Julii 1671. decreverat, Feſta ad libitum, impedita per occurrentiam alterius, poſſe transferri. At die 20. Decembris 1673., non obſtante prædicto Decreto, cenſuit, in futurum Officia Sanctorum ad libitum non eſſe transferenda, quando dies eorum Feſtivitatum ſunt impediti Dominico, aut alio die Feſtorum mobilium. Poſtea propoſito eidem S. R. C. quæſito, quæ regula ſervanda ſit, quando occurrunt eodem die cum Officiis Sanctoram Kalendarii proprii, vel translatis, vel demum ſemel per hebdomadam, vel per menſem recitari conceſſis? Eadem S. Congregatio reſpondit, prædicta Officia Sanctorum ad libitum, etiam duplicia, occurrentia in diebus Dominicis, octavis, & natalitiis Sanctorum alicujus Religionis, vel Diœceſis, ex vi Kalendarii proprii a Sede Apoſtolica approbati, quamvis ſub ritu ſemiduplici, celebrandis, non eſſe transferenda, ſed omitti debere: ſi autem occurrant eodem die, in quo alias aliquod Feſtum translatum poni deberet, tunc liberum fore declaravit, eadem Officia ad

libitum recitare, & Officium translatum ulteriùs ad aliam diem non impeditam tranſferre; prout etiam omiſſo Officio, quod per hebdomadam, vel per menſem ex Apoſtolico indulto recitari conceſſum eſt, Officium ad libitum eo die occurrens recitari poſſe decrevit: & ita ab omnibus, qui ad horas canonicas tenentur ſervari mandavit eadem S. R. C. 24. Januarii 1682. Quod ſi tale Officium ad libitum, quod ob occurrentiam alterius non poteſt recitari, habuerit antea ritum ſimplicis de præcepto, fiat ſub tali ritu ſimplici eadem die, in qua datur occurrentia alterius, de quo fit Officium. S. R. C. 13. Junii 1682.

Feſtum duplex, occurrens ante octavam non privilegiatam, ſi eſt transferendum, transferri debet in diem infra octavam. S. R. C. 30. Septemb. 1679.

Feſtum ſemiduplex, incidens in Feſto duplici infra octavam non privilegiatam, transferendum eſt in diem immediate ſequentem, Feſto novem lectionum non impeditam, ut fit de ſemiduplici occurrente in Dominica infra octavam non privilegiatam. S. R. C. 30. Septembris 1679. Quo die, & anno eadem S. R. C. pariter decrevit, de Feſto translato faciendum eſſe Officium die immediate ſequente, etiam

ſi ad-

ſi adſit aliud ejusdem dignitatis Feſtum prius translatum: & licèt his Decretis videatur derogari per Decretum 22. Decembris 1696., tamen ſunt in ſuo robore ob alia Decreta poſteriora iſto emanato 1696., præcipuè 19. Julii 1700., & 16. Septemb. 1702., & 23. Junii 1736., & 16. Februarii 1737.

Translato Feſto, in cujus die conceditur Indulgentia, non transfertur etiam Indulgentia. S. R. C. 30. Decemb. 1639., & 16. Junii 1690. Quod quidem Decretum habet locum, quando transfertur Feſtum quoad Officium tantùm; nam ſi transferatur quoad Officium, & quoad feriationem, ut transfertur Feſtum Annuntiationis B. M. V. incidens feria VI. in Paraſceve, vel Sabbato ſancto, non deſunt, qui credunt transferri etiam Indulgentiam, ut ex Decreto S. Indulgentiarum Congregationis ſub die 2. Julii 1674., in quo declaratur, quod ſi transferatur Feſtum quoad feriationem, & Officium, transfertur etiam Indulgentia.

Occurrentibus eodem die tribus Officiis ejusdem ritus, quorum unum eſt de Ordine, aliud de Kalendario Eccleſiæ univerſalis, & aliud de aliquo Sancto, cujus habetur Reliquia inſignis in propria Eccle-

Digitized by Google

ſia, faciendum eſt Officium de digniore, ſeu ſolemniore, quæ vero ſunt minoris dignitatis, ſeu ſolemnitatis, transferenda ſunt. S R. C. 7. Decembris 1680.

Occurrentibus eadem die duobus Feſtis duplicibus infra octavam SS. Corporis Chriſti, non eſt de translato agendum die immediate ſequente non impedita, ſed poſt prædictam octavam. S, R. C. 7. Decembris 1680., *niſi Feſtum translatum fuerit primæ, vel ſecundæ claſſis, ut liquet ex ſequenti Decreto.*

Infra octavam Corporis Chriſti poteſt recitari Officium de duplici primæ, & ſecundæ claſſis etiam translato, non autem in die octava, in qua nec etiam poteſt recitari de duplici ſecundæ claſſis occurrente. S. R. C. 30. Maii 1699.

Officium particulare alicujus Diœceſis, vel Religionis, quod occurrit die 25. Februarii, eſt transferendum in anno biſſextili ad primam diem non impeditam Officio novem lectionum (niſi eſſet Feſtum Patroni, vel Tituli, ſeu Dedicationis Eccleſiæ) ut fiat Officium Sancti Mathiæ Apoſtoli. S. R. C. 7. Decembris 1680.

Si eadem die occurrant duo Officia, quorum unum ſit particulare Ordinis, alterum vero ſit deſcriptum in Kalendario

Ec-

Eccleſiæ univerſalis, & utrumque ſine ſolemnitate, & cum eodem ritu, transferendum eſt Officium de Kalendario Eccleſiæ univerſalis, & recitandum Officium Sancti proprii, dummodo ſit antiquior ex conceſſione. S. R. C. 2. Martii 1681. *Huic Decreto videtur contrarium emanatum* 15. Martii 1698., *quod decernit, in occurſu duorum Officiorum æqualis ritus, quorum unum particularis Loci ſit, vel Diœceſis &c., alterum univerſale, transferendum particulare; & in occurſu duorum Officiorum inæqualis ritus, transferendum illud minoris ritus, ſit qualecumque. Sed eadem* S. R. C. 23. Junii 1736. *decrevit ut ſequitur, nempe:* In occurrentia Feſtorum ejusdem ritus, & alias quomodocumque parium, primum locum habebit Officium Eccleſiæ particularis, ſecundum Ordinis, ſeu Religionis, tertium Diœceſis, quartum Nationis, quintum Eccleſiæ univerſalis. *Per quod ultimum videtur adhærendum Decreto* 2. *Martii* 1681.

In repoſitione duorum, vel plurium Feſtorum, eumdem ritum habentium, & diverſa die occurrentium, attendatur prioritas translationis, niſi attendenda ſit major dignitas, quæ attendi debet in illis tantum Feſtis, quæ exprimuntur in Rubri-

cis generalibus de Translatione Feſtorum num.7., & de Concurrentia Officiorum num. 2. ab illis verbis *Inter Feſta æqualis ritus*. S. R. C. 13. Junii 1681.

Quando contingit transferri Feſtum alicujus Sancti Confeſſoris a die ſui obitus in diem proxime ſequentem, ſi fiat a capitulo de ipſo, tunc in primis Veſperis ejus dicitur *meruit beatas ſcandere ſedes*, & in reliquo Officio ſequentis diei debet continuari idem verſus. S. R. C. 13. Januarii 1682.

Sub die 24. Januarii 1682. emanavit Decretum, in quo habetur, quod Officia Sanctorum ad libitum, etiam ſub ritu duplici, in diebus Dominicis, & octavis occurrentia, non poſſint transferri, ſed omitti debeant. Circa hoc Decretum ortum eſt dubium, an illa verba *in octavis* intelligi debeant de die proprio octavæ, vel de tota octava, & an de qualibet octava, vel ſolum de octavis privilegiatis? S. R. C. reſpondit, verba illa intelligenda eſſe de tota octava, & de quacumque octava, 28. Novembris 1682. *Quod idem confirmatum fuit* die 30. Maii 1699., *& antea* die 2. Decembris 1684., & die 11. Auguſti 1691., *in quo ultimo Decreto exprimuntur etiam octavæ particulares, & propriæ Religionis*.

Quan-

Quando transfertur Officium Patriarchæ S. Joſephi, & Annuntiationis B. M. V., ambo ſecundæ claſſis, quocumque in contrarium non obſtante, priùs debet reponi, & recitari Officium de Annuntiatione, & poſtea de S. Joſepho. S. R. C. 28. Novembris 1682. Quod poſtea confirmatum fuit die 30. Junii 1689., & die 14. Julii 1692.

In occurſu non licet transferre Officium proprium Ordinis, vel Diœceſis, causâ faciendi aliud ad libitum. S. R. C. 2. Decembris 1684.

Si Feſtum Exaltationis S. Crucis occurrat in Dominica infra octavam Nativitatis B. M. V., in qua celebrandum eſt Feſtum SS. Nominis Mariæ, tunc Officium SS. Nominis transferendum eſt ad primam diem non impeditam Feſto novem lectionum. S. R. C. 20. Julii 1686.

In occurſu diei octavæ Sancti proprii cum Feſto Præſentationis B. M. V., transferendum eſt Feſtum Præſentationis. S. R. C. 10. Januarii 1693.

Ad quæſitum: Quid agendum, ſi una Dominica poſt Epiphaniam ſupereſt, quæ reponi non poſſit poſt Pentecoſten? S. R. C. die 10. Januarii 1693. remiſit ad Rubricam Breviarii Romani de Dominicis ſex, & ad aliam Rubricam propriam poſitam

ante Dominicam primam poſt octavam Epiphaniæ.

Decretum emanatum pro translatione Officii de Septem Doloribus B. M. V. in occurſu &c. die 19. *Junii* 1700., *modo non habet ullam vim, quia alia poſteriora Decreta emanarunt, aliter diſponentia. Vide* v. Officium.

De Feſto transferendo, quod poteſt in ſequentem diem immediate transferri, non recitandum eſt Officium hujuſmodi ante alia æqualis ritus priùs translata, ſed recitandum eſt priùs Officium de primo tranſlato, niſi ſint ſemiduplicia occurrentia in Dominicis infra octavas, pro quibus ſervetur Rubrica generalis Breviarii tit. X. num. 5. de Translatione. S. R. C. 22. Decembris 1696.

Si in Dominica infra octavam Nativitatis B. M. V., in qua celebratur Feſtum SS. Nominis ejusdem B. M. V. ſub ritu duplici majori, occurrat alicubi dies octava alicujus Feſti, translato Officio dicti SS. Nominis, agendum eſt de die octava in ipſa Dominica. S. R. C. 19. Junii 1700., & 22. Januarii 1707. *Hoc Decretum habet locum in quocumque ſimili caſu, dummodo ſermo ſit de duplici tantùm majore, vel minore, non autem primæ, vel ſecundæ claſſis, ut*

pa-

patet ex Rubrica generali Brev. tit. X. num. 2.

Feſtum duplex ante octavam non privilegiatam, vel infra eam occurrens, alio majore Feſto duplici impeditum, eſt transferendum ad diem infra octavam proximè Feſto duplici, vel ſemiduplici non impeditam. S. R. C. 22. Septembris 1703.

Quando debet transferri Officium Annuntiationis B. M. V., & in illa die, ad quam transferri debet, occurrat Feſtum ad libitum, ſi transfertur ſolùm Officium, & non ſolemnitas, poteſt fieri de Sancto ad libitum occurrente. S. R. C. 14. Februarii 1705.

Non licet Regularibus cujuſcumque Ordinis, qui non utuntur Breviario Minorum Obſervantium, in uſum deducere Rubricam in dicto Breviario n. 15. relatam, & cum aliis a S. R. C. approbatam die 18. Octobris 1696., quæ ſic habet: *Quando autem plura Officia de præcepto eâdem die in aliquibus locis ita fixè occurrant, ut translatio alicuius, ſeu aliquorum ſit perpetua, tunc prima dies proxime non impedita, aſſignata cenſeatur in perpetuum pro die propria Feſti translati reſpective.* Siquidem conceſſio facta utentibus prædicto Breviario non extenditur ad non uten-

tes

tes. S. R. C. 28. Auguſti 1706. *Hoc Decretum non comprehendit illos, qui idem ſpeciale Indultum a S. R. C. obtinuiſſent.*

Ad quæſitum: Quid agendum in illis Eccleſiis, ubi Feſtum S. Bartholomæi celebratur die 25. Auguſti cum octava, & dies 26., in qua recitari deberet Officium S. Ludovici, eſſet Dominica, transferendum ne Officium S. Ludovici in feriam ſecundam, vel poſt octavam? S. R. C. 23. Martii 1709. reſpondit, ſervandam Rubricam X. num. 5. de Translatione Feſtorum.

Cum nonnulla Officia propter perpetuam occurrentiam Officii majoris ritus perpetuam habeant translationem, & juxta Rubricam de Translatione Feſtorum num. 6. transferenda ſint in primam diem non impeditam; S. R. C. declaravit, Officia prædicta reponi debere in die immediatè ſequente poſt diem Feſtum majoris ritus, die 20. Novembris 1717., etiam in occurſu Dominicæ, ſi illa ſint duplicia.

S. R. C. 22. Novembris 1698. decrevit, quod quando S. Sebaſtianus Martyr eſt Patronus minus principalis, non ſeparetur a S. Fabiano Papa, ſed una ſimul celebretur de utroque. Eadem vero Sacra Congregatio Rituum die 12. Febr. 1633. de-

decrevit, quod in Eccleſia SS. Nazarii & Celſi transferatur Feſtum SS. Victoris & Innocentii in primam diem non impeditam poſt Feſtum SS. Nazarii & Celſi, ſub ritu ſemiduplici, ſed cum Evangelio, & Oratione ſolita, omiſſis nominibus Nazarii, & Celſi; ſicut in Officio, & Miſſa SS. Nazarii & Celſi omitti debent nomina SS. Victoris & Innocentii. *Videntur hæc duo Decreta contraria, ſed revera non ſunt; quia in primo agitur de Patrono minus principali, in ſecundo verò de Patrono principali.*

Si die 21. Januarii occurrat aliquod Feſtum particulare, per quod transferendum ſit Feſtum S. Agnetis, quod occurrit eadem die, aſſignanda eſt S. Agneti alia dies, quæ tamen non ſit 28. Januarii, quia hac die occurrere poteſt Feſtum SS. Nominis Jeſu, quod celebrari debet Dominica ſecunda poſt Epiphaniam; & non convenit quod Feſtum SS. Nominis Jeſu, in caſu, quo dies ſupradicta 28. Januarii aſſignata eſſet S. Agneti, transferri deberet poſt Dominicam Septuageſimæ. Quod ſi S. Agneti aſſignetur dies, quæ ſit poſterior Feſto S. Agnetis ſecundò, non intereſt; ſed fiat Officium S. Agnetis ſecundò ea die, qua occurrit, & die aſſignata ejuſdem primo Feſto, fiat &c. S. R. C. 5. Maii 1736.

In

In hoc eodem Decreto afferuntur alii caſus particulares; in quibus idem fieri debet. Romæ verò præfatum Decretum non eſt in uſu, nam dies 28. Januarii aſſignata reperitur alteri Officio, & in caſu ſuperius expoſito Officium SS. Nominis Jeſu transfertur ad menſem Februarii.

Feſtum Lanceæ, quod in Germania ex Indulto fit feria ſexta poſt Dominicam in Albis, ſi dicta feria ſexta ſit impedita, transferri debet ad aliam feriam ſextam, intra tamen tempus Paſchale. S. R. C. 5. Maii 1736.

Non poſſunt transferri Officia illa affixa certis diebus, quæ ſunt conceſſa pro Locis, & Eccleſiis particularibus ad eorum inſtantiam; at quando ſunt præcepta, vel ſub præcepto, poſſunt transferri. S. R. C. 5. Maii 1736.

Feſtum Inventionis S. Crucis cadens in Dominicam, in qua celebratur Feſtum Dedicationis Eccleſiæ, non poteſt transferri in diem immediatè ſequentem, ſi hæc ſit impedita Feſto duplici, vel ſemiduplici; ſed debet reponi prima die non impedita. S. R. C. 23. Junii 1736.

Si Feſtum S. Joannis Baptiſtæ, ſive aliud ex ſolemnioribus, venerit in die Corporis Chriſti, Officium S. Joannis Baptiſtæ ſingulari privilegio transfertur in ſequentem

diem

diem, a quocumque Officio novem lectionum impeditam, cum commemoratione octavæ, ſed in ſecundis Veſperis Corporis Chriſti ſit commemoratio tantùm Sancti Joannis Baptiſtæ; cætera verò Feſta ſolemniora (*ſcilicet primæ, vel ſecundæ claſſis, juxta Decretum de die* 30. *Maii* 1699., *ſupra relatum pag.* 260.) occurrentia in dicta die Corporis Chriſti (*vel etiam occurrentia ante dictam diem, ut ex eodem Decreto*) transferantur infra octavam in primam diem non impeditam. S. R. C. 23. Junii 1736.

Quando ob Feſtum SS. Nominis Jeſu contingat transferri aliud Officium duplex ſecundæ claſſis inferioris dignitatis, de eo debet fieri prima die non impedita. S. R. C. 23. Junii 1736.

Ad quæſitum: Quid agendum in occurrentia Feſti duplicis ſecundæ claſſis habentis octavam, & translati ob occurrentiam Dominicæ Septuageſimæ, & aliorum Feſtorum infra dictam hebdomadam, ad Sabbatum ante Sexageſimam; quæ erunt Veſperæ in dicto Sabbato? S. R. C. die 15. Septembris 1736. reſpondit: Veſperæ debent eſſe de Feſto ut in ſecundis Veſperis, cum commemoratione Dominicæ in Sexageſima; & in die octava, ſi habet tale

le

le Feſtum orationem propriam, hæc dici debet.

Vide Antiphona. Feſtum. Martyrologium. Octava. Officium.

VESPERÆ.

IN primis Veſperis communibus diei octavæ, & Dominicæ privilegiatæ, Veſperæ debent recitari cum pſalmis Sabbati, & a capitulo fiat de Dominica privilegiata, cum commemoratione de die octavæ ut in primis Veſperis. S. R. C. 9. Novembris 1622. *Hoc Decretum non repertum eſt in Regeſtis, ſed reperitur in octavario Romano tit. XL. de Concurrentia Officii num.* 4.

Secundæ Veſperæ diei octavæ non privilegiatæ, concurrentes cum primis Veſperis Feſti duplicis minoris, debent dimidiari, & fieri a capitulo de Feſto ſequenti. S. R. C. 12. Julii 1664. *Sed hoc non valet pro diebus octavis Feſtorum B. M. V., pro quibus allatum jam eſt Decretum, ſub verbo* Octava: *nec pro Veſperis SS. Angelorum, & Apoſtolorum, ut decrevit S. R. C.* 14. *Decembris* 1709., *in quo Decreto pariter habetur*, quod in concurſu Officii SS. Martyrum, & Confeſſorum, Confeſſorum, & Virginum, non attendi de-

debet major dignitas Martyrum reſpectu Confeſſorum, & horum reſpectu Virginum.

Vide Concurrentia. Feſtum. Hebdomadarius. Hymnus. Octava. Officium defunctorum. Translatio.

VICARIUS.

OFficium in choro, dato ſigno, inchoandum eſt, non expectato Vicario Generali. S. R. C. 25. Februarii 1606.

VIGILIA.

OCcurrente vigilia Nativitatis S. Joannis Baptiſtæ in die Feſto SS. Corporis Chriſti, anticipatur jejunium vigiliæ prædictæ in die 22. Junii, ad formam Conſtitutionis Urbani VIII., emanatæ 27. Septembris 1638., & nihil fit in Officio, & Miſſa, de eadem vigilia. S. R. C. 18. Septembris 1706., approbante Clemente XI. 2. Octobris ejusdem anni.

Quando vigilia Omnium Sanctorum venit in Dominica, & conſequenter anticipanda eſt in Sabbato, quod in tali caſu erit die 30. Octobris, in qua a Monachis Benedictinis celebratur Feſtum ſacrarum Reliquiarum totius Ordinis; tunc de vigilia Omnium Sanctorum a prædictis Monachis facienda eſt tantùm commemoratio.

S. R. C.

S. R. C. 5. Maii 1736. *Ita decrevit Sacra Congr., quia Evangelium* Deſcendens Jeſus de monte *eſt commune cum Officio vigiliæ, tum Officio Reliquiarum. Ita etiam ſervat Eccleſia in Officio Expectationis Partus B. M. V., quando occurrit in feria IV. Quatuor temporum; in tali enim caſu de ipſa feria fit tantùm commemoratio in Officio, & Miſſa, in cujus fine legitur Initium Evangelii S. Joannis; nou omittendo tamen Miſſam Conventualem de feria prædicta poſt Nonam, quæ licèt in aliquibus cum Miſſa Feſti conveniat, in multis tamen ab illa differt.*

Vide Officium.

FINIS SECUNDÆ PARTIS.

AP-

Digitized by Google

APPENDIX

CONTINENS DECRETA

E REGESTIS

SACRÆ RITUUM CONGREGATIONIS

FIDELITER AC DILIGENTER EXSCRIPTA.

Quæ poſt editam a Merato Seriem Decretorum, in duabus ſuperioribus hujus Collectionis Partibus relatorum, uſque ad Anni MDCCXLII. *finem a Sacra eadem Congregatione emanarunt.*

Ordine temporis ſervato, quo ſancita fuerunt.

Digitized by Google

N U M. I.

DUm SS. Sacramentum eſt patenter expoſitum, in omnibus Miſſis facienda eſt commemoratio de eodem poſt omnes alias commemorationes de præcepto; in Miſſis tamen ſolemnibus Feſtorum primæ, & ſecundæ claſſis, fit ſub unica concluſione. S. R. C. 16. Februarii 1737. *Hoc Decretum magis explicat aliud ſuperiùs poſitum pag. 58. v.* Commemoratio ; *& quoad ſecundam partem derogat alteri poſito pag. 56. ſub eodem Titulo.*

2 Quando Anniverſarium, ſeu Officium ſolemne pro animabus omnium defunctorum Confratrum alicujus Congregationis, fit in Feſto ritus duplicis minoris, poteſt cantari Miſſa de *Requiem ;* ſecus ſi occurrat in Feſto altioris ritus. S. R. C. 8. Martii 1738.

3 Duplicatio antiphonarum præter diem Commemorationis omnium Fidelium de-

 fun-

Digitized by Google

funĉtorum, & diem depoſitionis defunĉti, fiat in diebus tertio, ſeptimo, trigeſimo, & anniverſario tantum. S. R. C. 8. Martii 1738.

4 Infra oĉtavam Corporis Chriſti non poteſt cantari Miſſa de *Requiem* in diebus tertio, ſeptimo, trigeſimo, & anniverſario, infra diĉtam oĉtavam incidentibus. S. R. C. 8. Martii 1738. *Hoc Decretum habet locum etiam infra alias oĉtavas privilegiatas, ut patet ex Decreto ſuperius poſito pag.* 119.

5 Quando in choro canuntur aliqua verba genuflexionem requirentia, ſi mora præſcriptæ genuflexionis eſt brevis, hæc fiat, etiam a cantantibus ad ambonem, ſeu a regentibus chorum, dum ipſa verba cantantur, quæ genuflexionem exquirunt: quando autem mora genuflexionis eſt longa, ut ad verba Pſalmi Invitatorii *Venite adoremus, & procidamus ante Deum*, ad verba Symboli *Et incarnatus &c.*, & ad alia ſimilia, ne plurium vocum uniſona modulatio infleĉtatur, genuflexio peragatur ſub finem verborum. S. R. C. 8. Martii 1738.

6 In Commemorationibus communibus, ſive Suffragiis Sanĉtorum per annum, dum fit de aliquo Sanĉto, cujus antiphona habet

bet in fine *Alleluja*, debet hæc recitari cum *Alleluja*, ſi contineat verba, quibus exprimatur gaudium, victoria, & ſimilia; alioquin *Alleluja* omittatur. S. R. C. 29. Novembris 1738. *Omittitur pariter a Dominica Septuageſimæ uſque ad Paſcha*.

7 In Veſperis, ac Laudibus ferialibus, non ſunt canendæ feriales Preces alta voce, & per depreſſionem vocis in fine uniuſcujuſque verſiculi a *Fa* ad *Re*, ſed utendum tono, ac voce uniformi per ſimplicem *Fa*, non obſtante contraria conſuetudine. S. R. C. 9. Maii 1739.

8 Nequit Epiſcopus Abbatibus, aliiſque Prælatis inferioribus, exercitium Pontificalium in ſuis tantum Eccleſiis reſtrictive habentibus, facultatem, ſeu licentiam impertiri, exercendi illa in Eccleſiis, ipſis Prælatis inferioribus non ſubjectis, ſive Sæcularibus, ſive Regularibus ſuæ Diœceſis. S. R. C. 11. Julii 1739.

9 Officium Translationis S. Januarii, quod in Regno Neapolitano ex Indulto S. R. C. celebratur Dominicâ primâ Maii ſub ritu duplici majori cum octava, occurrens cum Feſto altioris ritus, vel majoris dignitatis, transferendum eſt ab ipſa Dominica in primam diem non impeditam; quoad octavam vero ſervetur Rubr. X.

Digitized by Google

Breviarii de Tranſlat. num. 1. ab illis verbis: *Quod ſi Feſtum*. S. R. C. 11. Julii 1739.

10 Secluſa conſuetudine in contrarium, Canonici Collegiatæ, uti Perſonæ graduatæ, & in quaſi dignitate conſtitutæ, non genuflectunt Epiſcopo, & Altari, ſed caput, & humeros profunde inclinant. S. R. C. 11. Julii 1739.

11 In Sabbatis Quatuor temporum, vel aliis ad Ordines conferendos a jure præſtitutis, Epiſcopus Ordinationem faciens Miſſam de feria celebrare debet, non autem de Sancto, qui forte diebus illis occurreret. S. R. C. 11. Julii 1739.

12 Pro inchoandis divinis Officiis, quibus intereſſe ſolet Magiſtratus, multoties ad deferendas conſuetas oblationes, Capitulum non tenetur dictum Magiſtratum expectare ultra horam condictam. S. R. C. 11. Julii 1739.

13 Capitulum, & Canonici celebrantes tam in Cathedrali, quam extra ipſam, poſtquam ingreſſi ſunt Presbyterium pro Miſſis, & Veſperis celebrandis, induti pluvialibus, ſicuti quoties procedunt ad ſedendum, & redeunt ad Altare, ſe inclinant Cruci, Epiſcopo, & Canonicis exiſtentibus in Presbyterio, non autem de-

bent

bent ſe vertere a Presbyterio ad extra, & ſalutare Magiſtratum. S. R. C. 11. Julii 1739.

14 Adveniente notitia alicujus Officii recitandi, a Sacra Rituum Congr. recenter conceſſi, ſi talis notitia ita opportune perveniat, ut prædicti Officii recitatio evenire poſſit tempore congruo, ſcilicet, vel die a Sacra eadem Congregatione pro tali recitatione præſcripto, vel diebus poſt illum vacantibus, quibus juxta Rubricarum regulas hujuſmodi Officium recitari poſſit, recitetur quidem; ſi autem talis notitia non ita opportune pervenerit, ut prædictis diebus impleri potuerit Officii recitatio, pro præſenti anno omittatur. S. R. C. 11. Julii 1739.

15 Abſque Pontificio Indulto non licet aſſumere in Titulum Eccleſiæ Beatum nondum canonizatum: Titulus autem ſic aſſumptus debet ſupprimi, & alius pro eo de Sancto canonizato ſubſtitui. S. R. C. 23. Januarii 1740.

16 Si Dominicâ Novembris, ab Ordinario Loci aſſignatâ pro recitatione Officii de Patrocinio B. M. V., occurrat Feſtum altioris ritus, transferatur Officium Patrocinii juxta Rubricas in primam diem non impeditam. S. R. C. 1. Octobris 1740.

17 Ubi adeſt Indultum recitandi qualibet feria V. per annum Officium SS. Sacramenti, occurrente in eadem feria V. quocumque Officio novem Lectionum, etiam translato, omiſſa recitatione Officii SS. Sacramenti, faciendum eſt Officium ea die occurrens, etiamſi eſſet de die infra octavam. S. R. C. 1. Octob. 1740. *Idem dicendum de Officio per annum Immaculatæ Conceptionis, aliquibus in Locis quolibet Sabbato recitandum, & de aliis ſimilibus.*

18 Si Dominicâ tertiâ poſt Paſcha, cui pro aliquibus Locis eſt affixum Officium Patrocinii S. Joſephi, occurrat Feſtum S. Marci Evangeliſtæ, vel SS. Apoſtolorum Philippi & Jacobi, Officium Patrocinii transferatur juxta Rubricas ad primam diem non impeditam. S. R. C. 22. Aprilis 1741. *Advertendum eſt, quod licet S. Joſephus dignior Apoſtolis cenſeri debeat, ideoque ipſis præferendus, ſicuti de facto in Litaniis Sanctorum ipſis præfertur; hujuſmodi tamen præferentia locum habet tantummodo in Feſtis Sanctorum primariis, non autem in Feſtis ſecundariis, quale eſt reſpectu S. Joſephi Feſtum Patrocinii ejusdem.*

19 Aſſignatio alterius diei Officio in perpe-

pecuum impedito, fieri poteſt inconſultâ Sacrâ Rituum Congregatione. S. R. C. 22. Aprilis 1741. *Hoc Decretum derogat alteri ſuperius poſito pag. 265.*

20 Ubi octava Corporis Chriſti ex Indulto Sacræ Rituum Congreg. eſt ita privilegiata, ut de nullo Feſto infra eamdem fieri poſſit, niſi fuerit primæ claſſis, in quo æquiparatur octavæ Epiphaniæ Domini; ſi aliqua alia octava inchoata ſit ante Feſtum Corporis Chriſti, eo adveniente ceſſat octava jam inchoata. Quod ſi infra octavam Corporis Chriſti occurrat Feſtum primæ claſſis habens octavam, de eo celebrabitur Officium, cum commemoratione octavæ Corporis Chriſti; ſequentibus autem diebus fiet Officium de ipſa octava Corporis Chriſti, cum commemoratione octavæ occurrentis. S. R. C. 22. Aprilis 1741.

21 Ubi ex diſpoſitione Teſtatorum ſingulis diebus canendum eſt in Eccleſia Reſponſorium pro defunctis, poteſt quotidie decantari, exceptis Feſtis primæ, & ſecundæ claſſis, & octavis privilegiatis, necnon tota hebdomada majori: in prædictis autem Feſtis primæ, & ſecundæ claſſis, & octavis privilegiatis, ac majori hebdomada, ne pia Teſtatorum voluntas

de-

defraudetur, Reſponſorium prædictum recitetur privatim in choro, abſolutis horis canonicis. S. R. C. 8. Julii 1741.

22 Quando Feſtum Annuntiationis B. M. V. transfertur ſimul cum præcepto audiendi Sacrum (ut evenit, ſi occurrat feria VI. in Paraſceve, vel Sabbato Sancto) ad feriam II. poſt Dominicam in Albis, præfertur cuicumque duplici, etiam primæ claſſis, eo die occurrenti: ſi vero transfertur abſque præcepto audiendi Sacrum, præfertur cuicumque Feſto tranſlato, licet primæ claſſis, non autem Feſtis eo die occurrentibus. S. R. C. 2. Septembris 1741.

23 Obligatio audiendi Sacrum non reddit ſolemnitatem majorem, ſed relinquit Officium in ſuo ritu. Quare in reponendis duobus Officiis translatis, quorum unum habeat annexum præceptum audiendi Sacrum, reponendum prius erit Officium altioris ritus præ alio minoris, quamvis iſtud haberet annexum hujuſmodi præceptum: cum ſit peculiaris tantummodo prærogativa Feſti Annuntiationis B. M. V., quod quibuſcumque aliis Feſtis tam translatis, quam occurrentibus præferatur, quando cum ejus Officio transfertur ſimul obligatio audiendi Sacrum. S. R. C. 2. Sept. 1741.

Of-

24 Officia tranſlata, quæ tamen ſint ejuſdem ritus, & dignitatis, reponuntur juxta ordinem tranſlationis, ut ſcilicet priùs celebretur Officium ab ante tranſlatum, deinde fiat de alio ſecundo loco tranſlato, & ſic ſucceſſive. Ab hac tamen regula excipitur ſemiduplex occurrens in Feſto habente octavam, vel in Dominica infra octavam, vel in Feſto duplici infra octavam; quod ſemiduplex in præfatis tribus caſibus transfertur in diem immediate ſequentem (in qua alias agendum eſſet Officium de die infra octavam) protrahendo ad aliam diem non impeditam aliud quodcumque duplex, etiam primæ claſſis, priùs tranſlatum. S. R. C. 2. Septembris 1741.

25 Feſta duplicia, quæ coluntur a Populo de præcepto, retinent eumdem ritum, quem alias haberent ſecluſa qualitate præcepti; nec ſunt idcirco duplicia majora: unde qualitas Feſtivitatis non eſt ratio, quod Veſperæ dicantur integræ de tali Feſto, niſi hoc Feſtum fruatur ſimul qualitate vel majoris dignitatis, vel altioris ritus. S. R. C. 2. Septemb. 1741.

26 Cum juxta Rubricas Ritualis Romani, abſque Miſſa, quantum fieri poteſt, defunctorum Corpora non ſint ſepelien-

lienda; poterit, præſente in Eccleſia Cadavere, unica Miſſa ſolemnis de *Requiem* celebrari feria II. poſt Paſcha, aut Pentecoſten. *Vigore hujus Decreti Miſſa ſolemnis de Requiem decantari poterit, præſente Cadavere, etiam in quocumque alio duplici primæ claſſis, quod ſit minoris, vel etiam æqualis ſolemnitatis cum prædicta feria II.; & ſic derogatur Decreto ſuperius poſito pag.* 118. Hæc tamen Miſſa non decantabitur in duplici primæ claſſis, etiam non feſtivo de præcepto, ſi Corpus præſens in Eccleſia non fuerit, aut ſi fuerit pridie ſepultum. S. R. C. 2. Septembris 1741.

27 In Miſſis quotidianis, quæ pro defunctis celebrantur, poſſunt quidem dici plures orationes, quam tres; ſed curandum, ut ſint numero impares. Sicut pro illa *Deus veniæ largitor* poteſt ſubrogari alia, nempe pro Patre, pro Matre, &c., dummodo ultimo loco dicatur oratio *Fidelium*. S. R. C. 2. Septemb. 1741.

28 In Miſſis defunctorum, quæ in paramentis nigris celebrantur, non miniſtratur Euchariſtia per modum Sacramenti, ſcilicet cum Particulis præconſecratis, extrahendo pixidem a Cuſtodia: poteſt tamen miniſtrari per modum Sacrificii,

cii, prout eſt, quando Fidelibus præbetur Communio cum Particulis intra eamdem Miſſam conſecratis. S. R. C. 2. Septembris 1741. *Hoc Decretum in eo, quod prohibet Communionem in Miſſis defunctorum ex Particulis præconſecratis, adverſatur doctrinæ ſuperius traditæ pag.* 80. *v.* Euchariſtiæ adminiſtratio; *in reliquis vero eidem doctrinæ ſuffragatur.*

29 Decretum Sacræ Rituum Congreg. de anno 1707., præcipiens, quod in Altari, ubi eſt publice expoſitum SS. Sacramentum, tempore Miſſæ Crux de more collocetur, apud aliquas Eccleſias non eſt in viridi obſervantia: & hac de cauſa Inſtructio pro oratione Quadraginta horarum, Clementis XI., Benedicti XIII., & Clementis XII. Summorum Pontificum juſſu edita, ſub ſilentio præterit, an locanda, an vero removenda ſit hujuſmodi Crux; linquens quemlibet in ſua praxi. S. R. C. 2. Septembris 1741.

30 Sanctorum Reliquiæ non ſunt collocandæ ſuper Altare, in quo re ipſa SS. Sacramentum publice venerationi eſt expoſitum. S. R. C. 2. Septemb. 1741.

31 Tertia oratio dicenda ad libitum Sacerdotis, poteſt eſſe vel de Sancto, vel de SS. Sacramento, vel de Patrono, vel

de

de Paſſione, vel pro quacumque neceſſitate, &c. S. R. C. 2. Septemb. 1741.

32 In hymno *Iſte Confeſſor* pro Sanctis Confeſſoribus, juxta Decretum de die 11. Junii 1701., mutatur tertius Verſus, quoties eorum Officium recitatur extra diem obitus ipſorum. Verum prædicta mutatio non fiet, quando Officium feſtivum Sancti Confeſſoris habentis octavam, non ultra octavam ipſam transfertur, quia tota octava nil aliud eſt, quam extenſio ipſius Feſti; & ideo Verſus idem per reliquos octavæ dies, qui forte ſupererunt, retinebitur. S. R. C. 2. Septemb. 1741.

33 Perſolventes divinum Officium extra chorum, non tenentur ad Pſalmos Graduales, nec Pœnitentiales, neque ad Officium parvum B. M. V., nec defunctorum; quæ quidem Officia, & Pſalmi, ſunt onera tantummodo ex præcepto implenda in choro. S. R. C. 2. Septemb. 1741.

34 Feſta perpetuo in aliam diem tranſlata, ſunt pronuncianda in Martyrologio eo ipſo die, quo celebrantur. S. R. C. 2. Septembris 1741. *Non ſequitur tamen, non eſſe pariter pronuncianda eo die, quo cadunt: quod in modernis Martyrologiis pluribus exemplis evincitur.*

35 Organa non ſilent, quando Diaconus, & Sub-

& Subdiaconus utuntur in Miſſa Dalmatica, & Tunicella, licèt color ſit violaceus. S. R. C. 2. Septemb. 1741.

36 Ubi Feſtum Sancti Petri ad Vincula, vel Converſionis S. Pauli, eſt Titulus Eccleſiæ, ſemper per octavam facienda eſt commemoratio diſtincta alterius, prout in die Feſti, non autem unica utrique communis per antiphonam *Petrus Apoſtolus*. S. R. C. 2. Septemb. 1741.

37 Parochi jurisdictio ſupra Cadaver durat, quouſque tranſeat in aliorum juriſdictionem: non tranſit autem Cadaver in jurisdictionem Regularium, niſi quando pervenit ad fores eorum Eccleſiæ. S. Conc. C. 28. Februarii 1708., & 26. Martii 1711. Et ſicut non licet Parocho, depoſito feretro ante limina Eccleſiæ Regularium, conſuetas recitare preces ſupra Cadaver; ita non poterunt Regulares (etiam rogati a parentibus defuncti, vel a quolibet alio) antequam vere, & realiter ſit Cadaver intra limites propriæ jurisdictionis, ſuper illud abſolvere, depoſito feretro in vico; qui actus ad ſummum unice ſpectaret ad Parochum. S. R. C. 2. Septembris 1741.

38 Conſuetudo deferendi Reliquiam SS. Crucis manibus opertis velo ab hume-

ris

ris pendente, poteſt retineri. S. R. C. 16. Septembris 1741.

39 Regulares, quamvis ex conſuetudine utantur Kalendario Diœceſano, non ideo tenentur ad recitationem Officii de octava Patroni Loci, vel Titularis principalis. S. R. C. 16. Septemb. 1741. *Notandum quod ly* non tenentur *non importat* ad libitum, *ſed æquivalet expreſſæ prohibitioni, ut conſtat ex Decreto ſuperius poſito pag.* 218. *v.* Moniales.

40 Feſta octavam habentia, quibus in aliquibus Locis ob perpetuum impedimentum aliùs dies eſt aſſignatus, ſunt ſemper celebranda ſine octava, ſi de ea nihil poſt aſſignatum diem remaneat; vel cum reſiduo octavæ, ſi aliqui dies ſuperſint: cum quibus pariter Feſtis, in aliam diem perpetuo translatis, non transfertur Indulgentia eisdem conceſſa. S. R. C. 16. Septemb. 1741.

41 Decreta, quæ ſtatuunt, non eſſe transferendos ad annum ſequentem Sanctos illos, qui in fine anni ſupererunt, intelligenda ſunt non ſolum de ſemiduplicibus, ſed etiam de duplicibus; & locum habent, ſive ab accidentali, ſive a perpetuo occurrente impedimento, eorum celebratio fuerit impedita. S. R. C. 16. Sept. 1741.

Ex

42 Ex vi, aut lege Cæremonialis Epiſcoporum, Sanctiſſimo Sacramento patenter expoſito, non prohibetur Epiſcopo, dum Divinis aſsiſtit, vel Divina per ſeipſum peragit, ut propria utatur ſede, ſuper qua umbraculum, ſeu baldachinum dependeat; dummodo genuflexiones omnes tunc præſcriptas, debitaſque reverentias, adamuſſim obſervet, atque aperto capite in ſignum reverentiæ ſaltem aſſiſtat. S. R. C. 9. Junii 1742.

43 In recitatione Officiorum particularium ſerventur Decreta a Sacra Rituum Congreg. edita ſuper illorum recitatione, non excedendo limites conceſſionis: nec ad ſervandam uniformitatem licitum eſt, Officia alicui Diœceſi conceſſa recitare in aliis Diœceſibus ejusdem Regni, vel Provinciæ. Qui autem particularia Officia recitare, vel ipſa a ritu duplici minori ad duplicem majorem elevare deſiderant, inſtent in eadem Sacra Congreg. pro illorum conceſſione, vel elevatione; & interim ſerventur Rubricæ tam de Occurrentia, quam de Concurrentia Feſtorum, quæ ex ritu Officii, non autem ex apparatu, & concurſu, propriam ac veram deſumunt ſolemnitatem. S. R. C. 1. Decembris 1742.

44 Feſta, quæ ſunt ritus duplicis, non celebrentur ſub alio ritu, quam duplici minori, niſi conſtet de diverſa conceſſione. Feſta tamen Patronorum minus principalium, ſi celebrentur cum ſolemnitate, habent in ſe naturam duplicis majoris; & qualitatem duplicis minoris, ſi abſque ſolemnitate peragantur. Symbolum autem in eorum Miſſis recitandum non eſt, niſi in illis Eccleſiis, in quibus aut ſacrum ipſorum Corpus, aut inſignis Reliquia aſſervatur. S. R. C. 1. Decemb. 1741.

45 Color paramentorum in Miſſis privatis ſemper is eſſe debet, qui conveniat Officio illa die occurrenti, nullo habito reſpectu colori adhibito in quavis Miſſa votiva ſolemni, ea die celebrata. S. R. C. 1. Decemb. 1742.

FINIS.

IN-

INDEX

TITULORUM PRIMÆ PARTIS

Decreta continentis, quæ ad Rubricas Miſſalis, aliaſque Functiones pertinent.

* *

ABbas. Pag. 11
Abſolutio exequialis. 15
Alleluja. 16
Altare. 16
Anulus. 19
Anterioritas. 19
Aqua benedicta. 20
Antiphona finalis. 20
Archidiaconus. 21
Archiepiſcopus 22
Archipresbyter. 23
Aſperſorium. 24
Aſſiſtentia. 26
Aurora. 27

Baculus paſtoralis.	27
Baldachinus.	28
Beatus.	28
Benedictio.	33
Biretum.	37
Bugia.	37
Ceremoniæ.	37
Ceremoniale Epiſcoporum.	38
Ceremoniarius.	38
Calix.	40
Campanæ.	40
Canon.	41
Canonicus.	41
Cantor.	49
Capellani.	49
Caput aperire. Salutare.	51
Cathedralis.	52
Cereus Paſchalis.	52
Chorus.	53
Cineres.	53
Cingulum.	53
Clavis.	53
Clerus.	53
Coadjutor.	54
Collegiata.	55
Colores.	55
Commemoratio in Miſſa.	56
Concionator.	58
Confraternitas.	58

Con-

Digitized by Google

Conſecratio Eccleſiæ.	59
Crux.	60
Curatus.	61
Dedicatio.	61
Dignitates.	61
Epiſcopus.	67
Evangelium.	78
Eucbariſtia.	78
Eucbariſtiæ adminiſtratio.	80
Exequiæ.	83
Feſtum.	83
Feſtum Corporis Chriſti.	84
Genuflexio.	85
Gloria in excelſis.	88
Hoſtia.	88
Imagines tempore Paſſionis.	88
Liber oſculandus.	90
Litaniæ.	90
Manipulus.	90
Manus.	90
Miſſa.	91
Miſſa Conventualis.	111
Miſſa defunctorum.	113
Miſſa votiva.	121
Miſſale.	126
Monachi.	127
Moniales.	127
Mozzetta.	127
Oblationes.	127

Octava. 128. & 186
Officium. 129
Officium defunctorum. 132
Oratio. 132
Oratoria. 136
Palla. 138
Pallium Archiepiſcopale. 138
Parochi. 138
Parochiale jus. 139
Paſſio Domini. 141
Patena. 142
Pax, Pacis oſculum. 142
Pileolus. 143
Pixis. 143
Pœnitentiarius. 143
Præbenda Canonicalis. 144
Præcedentia. 144
Præfatio. 147
Prælatus. 147
Præpoſitus. 155
Preces. 156
Primicerius. 157
Proceſſio. 158
Protonotarius. 167
Reconciliatio. 168
Regulares. 169
Reliquiæ. 170
Sacramentum Euchariſtiæ. 172
Seſſio. Sedere. 173

Stola. 175
Subdiaconus. 175
Symbolum Apoſtolorum. 175
Thurificatio. 177
Vicarius. 181
Vigilia. 185

INDEX

TITULORUM SECUNDÆ PARTIS

Decreta continentis, quæ ad Rubricas Breviarii pertinent.

ALleluja. 187
Antiphona. 188
Breviarium. 191
Canonici. 191
Capellanus. 192
Chorus. 192
Commemorationes. 192
Concurrentia, & Occurrentia. 195
Conſecratio, & Dedicatio Eccleſiæ. 198
Dies Natalitias. 202
Epiſcopus. 202
Feſtum. 203
Hebdomadarius. 209

Hymnus. 209
Invitatorium. 210
Lectiones. 211
Litaniæ. 215
Magiſter Cæremoniarum. 216
Martyrologium. 216
Matutinum defunctorum. 217
Moniales. 217
Octava. 218
Officium, 221
Officium defunctorum. 244
Patronus, Protector. 246
Pſalmi Pœnitentiales. 250
Regulares. 250
Reliquiæ. 253
Sancti. 253
Sedes. 254
Suffragia Sanctorum. 254
Symbolum S. Athanaſii. 255
Translatio. 256
Veſperæ. 270
Vicarius Generalis. 271
Vigiliæ. 171

IN-

INDEX

RERUM NOTABILIUM

Decreta exhibentium, quæ in Appendice continentur.

Primus numerus paginam, ſecundus marginalem numerum indicat.

A

ABſolutio ſuper Cadaver ad quem ſpectet. 287. 37.
Alleluja in Suffragiis Sanctorum. 276. 6.
Anniverſarium pro omnibus defunctis Confratribus. 275. 2.
Antiphonæ quando duplicandæ in Officio defunctorum. 275. 3.
Aſſignatio diei fixæ Officio perpetuò impedito. 280. 19.

B

BEati non aſſumendi in Titulum Eccleſiæ. 279. 15.

Ca-

C

CAnonici Cathedralis an ſalutare debeant Magiſtratum extra Presbyterium exiſtentem. 278. 13.
Canonici Collegiatæ non genufleƈtunt. 278. 10.
Cantantes quando genufleƈtant, dum actu canunt. 276. 5.
Color paramentorum in Miſſa privata. 290. 45.
Commemoratio SS. Sacramenti in Miſſa. 275. 1.
Communio an miniſtranda in Miſſa de Requiem. 284. 28.
Concurrentia Officii in Veſperis. 283. 25.
Crux in Altari coram SS. Sacramento expoſito. 285. 29.

D

DUplicatio antiphonarum in Officio defunctorum quando facienda. 275. 3.

E

EPiſcopus an poſſit ſedere coram SS. Sacramento expoſito. 289. 42.
Eucharistia an miniſtranda in Miſſa de Requiem. 284. 28.

F

FAcultas exercendi Pontificalia. 277. 8.
Feſta de præcepto. 283. 25.
Feſta Patronorum minus principalium cujus ſint ritus. 290. 44.
Feſta perpetuo translata, quoad octavam, ſi illam habeant. 288. 40.
Feſtum Annuntiationis B.M V. 282. 22. & 23.
Feſtum Patrocinii B. M. V. quando transferendum. 279. 16.
Feſtum Patrocinii S. Joſephi quando tranſferendum. 280. 18.
Feſtum Titulare Converſionis S. Pauli. 287. 36.
Feſtum Titulare S. Petri ad Vincula. 287. 36.

G

GEnuflexio a Cantantibus quando facienda. 276. 5.

H

HYmnus Iſte confeſſor, quoad mutationem tertii Verſus. 286. 32.

Digitized by Google

I

INdulgentia non transfertur cum Feſto, etiam perpetuò translato. 288. 40.
Juriſdictio Parochi ſupra Cadaver. 287. 37.
Juriſdictio Regularium ſupra Cadaver. 287. 37.

M

MAgiſtratus an expectandus ad Divina. 278. 12.
Magiſtratus extra Presbyterium exiſtens, an ſalutandus a Canonicis Cathedralis. 278. 13.
Martyrologium quoad Feſta perpetuo tranſlata. 286. 34.
Miſſa de Requiem quando canenda in duplici primæ claſſis. 283. 26.
Miſſa in Ordinationibus quæ celebranda. 278. 11.
Miſſa privata quoad colorem paramentorum. 290. 45.
Miſſa quotidiana de Requiem quot orationes admittat, & quas. 284. 27.
Miſſa ſolemnis de Requiem pro omnibus defunctis Confratribus quando permiſſa. 275. 2.

Miſ-

Miſſa ſolemnis de Requiem in diebus tertio, ſeptimo, trigeſimo, & anniverſario, quando prohibita. 276. 4.

Mutatio tertii Verſus in hymno Iſte confeſſor. 286. 32.

O

OBligatio audiendi Sacrum. 282. 22., 23.

Occurrentia Officiorum. 277. 9 -- 279. 16 -- 280. 17. & 18. -- 281. 20. -- 282. 22. & 23. -- 283. 24.

Octava an celebranda de Feſtis perpetuo translatis. 288. 40.

Octava Corporis Chriſti quoad Miſſas de Requiem prohibitas. 276. 4.

Octava Corporis Chriſti, ubi eſt magis privilegiata. 281. 20.

Officia particularia quomodo aliis Eccleſiis communicanda. 289. 43.

Officia, quæ in fine anni ſuperſunt, etiam duplicia, etiam perpetuo impedita. 278. 41.

Officium defunctorum in diebus tertio, ſeptimo, trigeſimo, & anniverſario. 275. 3.

Officium de octava Patroni nullos obligat Regulares. 288. 39.

Officium novum, ſeu recenter conceſſum, quando recitandum. 279. 14.

Offi-

Officium parvum B. M. V., ac defunctorum. 286. 33.
Officium Patrocinii B. M. V. quando tranſferendum. 279. 16.
Officium Patrocinii S. Joſephi quando tranſferendum. 280. 18
Officium per annum SS. Sacramenti quando omittendum. 280. 17.
Officium perpetuo impeditum. 280. 19.
Officium pro omnibus defunctis alicujus Congregationis. 175. 2.
Oratio de SS. Sacramento in Miſſa. 275. 1.
Oratio tertia ad libitum quæ. 285. 31.
Orationes quot in Miſſa quotidiana de Requiem, & quæ. 284. 27.
Ordinationes cum qua Miſſa habendæ. 278. 11.
Organa pulſanda, quando adhibetur Dalmatica, & Tunicella. 286. 35.

P

P*Arochi juriſdictio ſupra Cadaver.* 287. 37.
Patronus minus principalis quo ritu colendus. 290. 44.
Pontificalium exercitium extra propriam Eccleſiam an permittendum. 277. 8.
Præceptum audiendi Sacrum. 282. 22. & 23.
Preces feriales qua voce dicendæ. 277. 7.

Pre-

Preces pro defunctis relictæ a Teſtatore quomodo dicendæ. 281. 21.
Pſalmi Graduales, ac Pœnitentiales. 286. 33.

R

REgulares nulli tenentur ad Officium de octava Patroni. 288. 39.
Regulares quoad Abſolutionem ſupra Cadaver. 287. 37.
Reliquia SS. Crucis in Proceſſione. 287. 38.
Reliquiæ Sanctorum. 285. 30.
Reſponſorium pro defunctis relictum a Teſtatore. 281. 21.
Ritus duplex intelligitur de duplici minori. 290. 44.

S

SAncti, qui in fine anni ſuperſunt, etiam ſub ritu duplici, etiam cum perpetuo impedimento. 288. 41.
Sanctorum Reliquiæ. 285. 30.
Sedes Epiſcopalis coram SS. Sacramento expoſito. 289. 42.
Semiduplex quando transferendum ad diem immediate ſequentem. 283. 24.
Solemnitas proprie dicta unde ſumenda. 289. 43.

Suf-

Suffragia Sanctorum. 276. 6.
Symbolum in Miſſa Patronorum minus principalium quando dicendum. 290. 44.

T

Tertia oratio ad libitum quæ. 285. 31.
Titulus Eccleſiæ de Beato non aſſumendus. 279. 15.
Titulus Eccleſiæ ſic aſſumptus ſupprimendus. 279. 15.
Translatio Feſtorum. 277. 9 -- 279. 16 -- 280. 18 -- 282. 22. & 23. -- 283. 24. -- 286. 34 -- 288. 40. & 41.
Translatio S. Januarii quando, & quomodo transferenda. 277. 9.

U

Unde ſumenda ſolemnitas proprie dicta. 289. 43.

F I N I S.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

005657346
Digitized by Google

CB

Digitized by Google